

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 14. května 2024
(OR. en)**

**2016/0224/A(COD)
LEX 2342**

**PE-CONS 16/1/24
REV 1**

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O ZAVEDENÍ SPOLEČNÉHO ŘÍZENÍ O MEZINÁRODNÍ OCHRANĚ V UNII
A O ZRUŠENÍ SMĚRNICE 2013/32/EU**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/...

ze dne 14. května 2024

o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 97 a Úř. věst. C 155, 30.4.2021, s. 64.

² Úř. věst. C 207, 30.6.2017, s. 67 a Úř. věst. C 175, 7.5.2021, s. 32.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2024.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem tohoto nařízení je zefektivnit, zjednodušit a harmonizovat procesní postupy členských států zavedením společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii. K dosažení tohoto cíle je provedena řada podstatných změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU⁴ a uvedená směrnice by měla být zrušena a nahrazena nařízením. Odkazy na zrušenou směrnici by se měly považovat za odkazy na toto nařízení.
- (2) Společná azylová politika, založená na úplném a inkluzivním uplatňování Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 doplněné Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“), je nedílnou součástí cíle Evropské unie spočívajícího v postupném vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva otevřeného státním příslušníkům třetích zemí a osobám bez státní příslušnosti hledajícím v Unii ochranu. Tato politika by se měla řídit zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členské státy, a to i pokud jde o finanční aspekty.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

- (3) Společný evropský azylový systém je založen na společných normách pro azylové řízení, uznávání a ochranu poskytované na úrovni Unie a podmínky přijímání a stanoví systém pro určení členského státu příslušného pro posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Bez ohledu na pokrok, jehož bylo dosud při rozvoji společného evropského azylového systému dosaženo, stále mezi členskými státy existují značné rozdíly, pokud jde o používané typy řízení, míry uznávání, druh udělené ochrany, úroveň materiálních podmínek přijetí a výhody poskytované žadatelům a osobám požívajícím mezinárodní ochrany. Tyto rozdíly významně motivují k druhotnému pohybu osob a ohrožují cíl zajistit, aby bylo v rámci společného evropského azylového systému se všemi uchazeči zacházeno stejně bez ohledu na to, kde v Unii žádají o mezinárodní ochranu.

- (4) Ve svém sdělení ze dne 6. dubna 2016 nazvaném „Zlepšit společný evropský azylový systém a zdokonalit zákonné možnosti“ stanovila Komise prioritní oblasti, v nichž by mělo být dosaženo strukturálního zlepšení společného evropského azylového systému, a to vytvoření udržitelného a spravedlivého systému pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, posílení systému Eurodac, dosažení větší konvergence v azylovém systému, předcházení druhotnému pohybu v Unii a posílený mandát Agentury Evropské unie pro otázky azylu zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁵ (dále jen „Agentura pro azyl“). Uvedené sdělení je v souladu s výzvami Evropské rady z 18. a 19. února 2016, které vybízejí k dosažení pokroku v oblasti reformy stávajícího rámce Unie s cílem zajistit humánní, spravedlivou a účinnou azylovou politiku. Uvedené sdělení také navrhuje další postup v souladu s holistickým přístupem k migraci, který stanovil Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. dubna 2016 nazvaném „Situace ve Středomoří a nutnost uceleného přístupu EU k migraci“.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (5) V zájmu dobře fungujícího společného evropského azylového systému je třeba dosáhnout zásadního pokroku v oblasti sbližování vnitrostátních azylových systémů. Současná nesourodá azylová řízení ve všech členských státech by měla být nahrazena společným řízením pro udělování a odnímání mezinárodní ochrany, jež bude použitelné ve všech členských státech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...⁶⁺, čímž se zajistí včasnost a účinnost řízení. Žádosti o mezinárodní ochranu učiněné státními příslušníky třetích zemí a osobami bez státní příslušnosti by měly být posuzovány v řízení, které se řídí stejnými pravidly bez ohledu na to, ve kterém členském státě byla žádost podána, s cílem zajistit rovné vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu, srozumitelnost a právní jistotu pro jednotlivé žadatele.
- (6) Této harmonizace a sbližování vnitrostátních azylových systémů by mělo být dosaženo, aniž by bylo členským státům bráněno v zavádění nebo zachování příznivějších ustanovení, pokud tak stanoví toto nařízení.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... ze dne ... o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, ..., ELI: ...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.

- (7) Společné řízení pro udělování a odnímání mezinárodní ochrany by mělo omezit druhotné pohyby žadatelů o mezinárodní ochranu mezi členskými státy způsobené rozdíly v právních rámcích, a to zjednodušením řízení a vyjasněním práv a povinností žadatelů, jakož i důsledků nesplnění těchto povinností, a vytvořit odpovídající podmínky pro uplatňování nařízení (EU) 2024/...⁺ v členských státech.
- (8) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny žádosti o mezinárodní ochranu učiněné na území členských států, a to i na vnější hranici, v teritoriálních vodách nebo v tranzitním prostoru členských států, a na odnětí mezinárodní ochrany. Osoby žádající o mezinárodní ochranu, jež se nacházejí v teritoriálních vodách členského státu, by měly být vyloděny na pevninu a jejich žádosti by měly být posouzeny v souladu s tímto nařízením.
- (9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na žádosti o mezinárodní ochranu v řízení, v němž se zkoumá, zda žadatelé splňují podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺ Kromě mezinárodní ochrany mohou členské státy osobám, které nesplňují podmínky pro přiznání postavení uprchlíka nebo udělení statusu doplňkové ochrany, rovněž udělit jiné vnitrostátní humanitární statusy podle svého vnitrostátního práva. V zájmu zefektivnění řízení v členských státech by členské státy měly mít možnost uplatňovat toto nařízení také na žádosti o jakýkoli druh takovéto jiné ochrany.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (10) Pokud jde o jednání s osobami, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou členské státy vázány nástroji mezinárodního práva, jejichž smluvními stranami jsou.
- (11) Mělo by být možné uvolnit zdroje Azylového, migračního a integračního fondu, zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1147⁷, a dalších relevantních fondů Unie (dále jen „fondy“) na podporu úsilí členských států při uplatňování tohoto nařízení, v souladu s pravidly, kterými se využívání daných fondů řídí, a aniž by byly dotčeny další priority podporované z těchto fondů. V této souvislosti by členské státy měly mít možnost využít přiděly v rámci svých příslušných programů, včetně částek daných k dispozici po přezkumu v polovině období. Z fondů, jež jsou k dispozici ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027, mohou být finančně podporována zejména opatření přijatá členskými státy za účelem zavedení přiměřené kapacity pro provádění řízení na hranicích. Mělo by být možné zpřístupnit dodatečnou podporu v rámci tematických nástrojů zejména těm členským státům, v jejichž případě by mohla vyvstat potřeba zvýšit kapacity na vnějších hranicích nebo které čelí zvláštním tlakům nebo mají zvláštní potřeby, pokud jde o jejich azylové a přijímací systémy a jejich vnější hranice.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1147 ze dne 7. července 2021, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond (Úř. věst. L 251, 15.7.2021, s. 1).

- (12) Agentura pro azyl by měla členským státům při uplatňování tohoto nařízení poskytnout nezbytnou operativní a technickou pomoc, zejména poskytnutím odborníků pomáhajících vnitrostátním orgánům s přijímáním a registrováním žádostí o mezinárodní ochranu a pomáhajících rozhodujícímu orgánu při výkonu jeho úkolů, včetně pokud jde o posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, a poskytováním aktualizovaných informací a analýz o třetích zemích, včetně informací o zemi původu a pokynů týkajících se situace v konkrétních zemích původu. Při uplatňování tohoto nařízení by členské státy měly zohlednit provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy vypracované Agenturou pro azyl.
- (13) V zájmu správného rozpoznání osob, jež potřebují ochranu coby uprchlíci ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy, nebo coby osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, by měl mít každý žadatel účinný přístup k řízení a dostat příležitost plně spolupracovat a řádně komunikovat s příslušnými orgány tak, aby mohl zejména předkládat důležité skutečnosti o svém případě, a dostatečné procesní záruky pro sledování svého případu v průběhu všech fází řízení.

- (14) Žadatel by měl dostat skutečnou příležitost předložit příslušným orgánům všechny prvky, jež má k dispozici, které odůvodňují žádost nebo jsou relevantní pro řízení v souladu s tímto nařízením. Z tohoto důvodu by žadatel měl mít – až na omezené výjimky – právo být vyslyšen při osobním pohovoru o přípustnosti nebo o opodstatnění své žádosti. Je-li žadatel k osobnímu pohovoru nezpůsobilý, mohou orgány požádat, aby žadatel předložil lékařské potvrzení. Aby bylo právo na osobní pohovor účinné, měl by být žadateli nápomocen tlumočník, je-li to nezbytné k zajištění odpovídající komunikace, a měl by dostat příležitost poskytnout ucelené vysvětlení ohledně své žádosti. Žadatel by měl mít k dispozici dostatek času na přípravu a konzultace se svým právním poradcem nebo jiným poskytovatelem právních informací, který je podle vnitrostátního práva oprávněn poskytovat právní poradenství (dále jen „právní poradce“), nebo jinou osobou pověřenou poskytováním právních informací. Během pohovoru by mělo být žadateli umožněno, aby mu byl právní poradce nápomocen. Osobní pohovor by měl probíhat za podmínek, které zajistí odpovídající soukromí a důvěrnost, a měl by být veden vhodně vyškolenými a způsobilými pracovníky, v případě potřeby i odborníky vyslanými Agenturou pro azyl nebo pracovníky orgánů jiných členských států. Je-li upuštěno od pohovoru o opodstatnění s cílem zajistit rychlý přístup k mezinárodní ochraně, neměla by tím být dotčena povinnost posoudit, zda žadatel splňuje podmínky pro přiznání postavení uprchlíka stanovené v nařízení (EU) 2024/...⁺, před posouzením, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení statusu doplňkové ochrany. Vzhledem k tomu, že osobní pohovor je zásadní součástí posouzení žádosti, měl by být zaznamenán a žadatelé, jejich zástupci a jejich právní poradci by měli mít přístup ke zprávě nebo přepisům tohoto pohovoru co nejdříve poté, co se uskutečnil, a v každém případě včas před tím, než rozhodující orgán přijme rozhodnutí.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (15) Osobní pohovor je zásadní součástí účinného a spravedlivého azylového řízení. V zájmu zajištění optimálního prostředí pro komunikaci by měly být upřednostňovány prezenční osobní pohovory – vedení pohovorů na dálku prostřednictvím videokonference by mělo zůstat výjimkou. Kromě aspektů souvisejících s veřejným zdravím mohou existovat oprávněné důvody pro to, aby rozhodující orgán využil pohovorů na dálku prostřednictvím videokonference, například pokud nějaká forma zranitelnosti brání žadateli o azyl v cestování nebo je pro něj obtížné cestovat ze zdravotních nebo rodinných důvodů, dále za účelem vedení pohovorů se žadateli v zajišťovacích zařízeních, v zámořských územích nebo také v situacích, kdy je nutné, aby se na dálku účastnil tlumočnický se specializovanými tlumočnickými dovednostmi. V případě vedení pohovoru na dálku by měl mít rozhodující orgán povinnost uplatnit všechny procesní záruky jako v případě prezenčních osobních pohovorů, zajistit soukromí a důvěrnost a náležitě zohlednit ochranu údajů. Vhodnost využití pohovoru na dálku by měla být posouzena individuálně před pohovorem, neboť pohovory na dálku formou videokonference nemusí být vhodné pro všechny žadatele o azyl z důvodu jejich nízkého věku, zrakového nebo sluchového postižení nebo jejich stavu z hlediska duševního zdraví, se zvláštním ohledem na určité zranitelné skupiny, jako jsou oběti mučení nebo traumatizovaní žadatelé. Nejlepší zájem dítěte by měl být prvořadým hlediskem. Zvláštní pozornost by měla být věnována možným technickým obtížím, které mohou pohovor narušit, mohou mít za následek neúplný nebo nesrozumitelný záznam pohovoru nebo ovlivnit uchovávání a vyhledávání záznamu.

- (16) Je v zájmu členských států i žadatelů, aby žadatelé obdrželi ve velmi rané fázi komplexní informace o postupu, který je třeba dodržet, a o svých právech a povinnostech. Navíc je zásadně důležité zajistit, aby byla správně rozpoznána potřeba mezinárodní ochrany již ve fázi správního řízení poskytnutím kvalitních informací a právní podpory, což povede k účinnějšímu a kvalitnějšímu rozhodování. Za tímto účelem by měl být nedílnou součástí společného řízení o mezinárodní ochraně přístup k poskytování právních informací, právní pomoci či zastoupení. Žadatelům by měly být co nejdříve po registraci žádosti o mezinárodní ochranu na jejich žádost během správního řízení bezplatně poskytnuty právní informace. Aby se zajistila účinná ochrana práv žadatele, zejména právo na obhajobu a zásada spravedlnosti, měla by být kromě toho žadatelům na jejich žádost a za podmínek stanovených v tomto nařízení poskytnuta bezplatná právní pomoc a zastoupení v řízení o opravném prostředku. Členské státy by rovněž měly mít možnost v souladu s vnitrostátním právem poskytnout bezplatnou právní pomoc a zastoupení během správního řízení.
- (17) Někteří žadatelé mohou potřebovat zvláštní procesní záruky mimo jiné vzhledem ke svému věku, pohlaví, sexuální orientaci, genderové identitě, zdravotnímu postižení, závažné tělesné či duševní chorobě nebo poruše, včetně případů, kdy jsou tyto stavy důsledkem mučení, znásilnění nebo jiných vážných forem psychického, fyzického, sexuálního či genderově podmíněného násilí. Je nezbytné posoudit, zda individuální žadatel potřebuje zvláštní procesní záruky.

- (18) Příslušní pracovníci příslušných orgánů členských států, jakož i zdravotník nebo psycholog posuzující potřebu zvláštních procesních záruk by měli být odpovídajícím způsobem vyškoleni, aby dokázali rozpoznat známky zranitelnosti u žadatelů, kteří mohou potřebovat zvláštní procesní záruky, a tyto potřeby, jsou-li zjištěny, řešit.
- (19) Tímto nařízením není dotčena možnost, aby Komise v souladu s článkem 13 nařízení (EU) 2021/2303 požádala Agenturu pro azyl o vypracování provozních norem, ukazatelů, pokynů a osvědčených postupů souvisejících s prováděním práva Unie v oblasti azylu.
- (20) Žadatelům, u nichž bylo zjištěno, že potřebují zvláštní procesní záruky, by měla být poskytnuta přiměřená podpora s cílem vytvořit nezbytné podmínky pro skutečný a účinný přístup k řízení. Není-li možné poskytnout přiměřenou podporu ve zrychleném řízení o posouzení žádosti nebo v řízení na hranicích, neměla by se žadatelem, který potřebuje zvláštní procesní záruky, tato řízení vedena.

- (21) Aby byla lépe zajištěna rovnost mezi žadateli ženského a mužského pohlaví, měla by řízení o posouzení žádosti zohledňovat genderové aspekty. Především by měly být osobní pohovory organizovány tak, aby mohli žadatelé ženského i mužského pohlaví svobodně hovořit o svých zkušenostech z minulosti, a to i v případech zahrnujících pronásledování z důvodu jejich pohlaví, genderové identity nebo sexuální orientace. Za tímto účelem by žadatelé měli dostat skutečnou příležitost absolvovat pohovor odděleně od svého manžela, druhá či jiných rodinných příslušníků. Požádá-li o to žadatel a je-li to možné, osoby vedoucí pohovor a tlumočníci by měli být takového pohlaví, které žadatel upřednostňuje. Složitost nároků souvisejících s problematikou genderu by měla být řádně zohledněna ve všech řízeních.
- (22) Je-li to nezbytné a řádně odůvodněné pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, měly by příslušné orgány být oprávněny vyžadovat osobní prohlídku žadatele nebo prohlédání jeho věcí. Mezi tyto věci mohou patřit elektronická zařízení, jako jsou notebooky, tablety nebo mobilní telefony. Každé takové prohledávání by mělo být prováděno způsobem, který respektuje základní práva a zásadu proporcionality.

- (23) Při provádění tohoto nařízení by se členské státy měly v souladu s článkem 24 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a s Úmluvou OSN o právech dítěte z roku 1989 řídit především zásadou nejlepšího zájmu dítěte. Při posuzování toho, co je v nejlepším zájmu dítěte, by členské státy měly zejména náležitě zohledňovat blaho a sociální vývoj nezletilé osoby, včetně prostředí, z kterého pochází. S ohledem na článek 12 Úmluvy OSN o právech dítěte týkající se práva dítěte být vyslyšeno by měl rozhodující orgán nezletilé osobě umožnit osobní pohovor, ledaže to není v nejlepším zájmu dítěte. Rozhodující orgán by měl osobní pohovor pro nezletilou osobu uspořádat s přihlédnutím zejména k jejímu věku a vyspělosti.
- (24) Aniž je dotčena pravomoc členských států v oblasti nabytí státního občanství a skutečnost, že podle mezinárodního práva je na každém členském státě, aby s náležitým ohledem na právo Unie stanovil podmínky pro nabývání a pozbytí státního občanství, měly by členské státy při uplatňování tohoto nařízení dodržovat své mezinárodní závazky vůči osobám bez státní příslušnosti v souladu s mezinárodními právními nástroji v oblasti lidských práv, případně včetně Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti přijaté dne 28. září 1954 v New Yorku. Členské státy by v relevantních případech měly usilovat o identifikaci osob bez státní příslušnosti a posílit jejich ochranu, a umožnit tak těmto osobám požívat základních práv a snížit riziko diskriminace nebo nerovného zacházení.

- (25) Pokud příslušné vnitrostátní orgány na základě důkladného posouzení dospějí k závěru, že žadatel představuje nebezpečí pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, zejména v souvislosti se závažnými trestnými činy nebo terorismem, měl by mít členský stát možnost udělit výjimku z práva žadatele setrvat během správního řízení na jeho území, pokud uplatnění této výjimky nevede k vyhoštění žadatele do třetí země v rozporu se zásadou nenavrácení.
- (26) Společné řízení sjednocuje lhůty pro přístup jednotlivce k řízení a pro posouzení žádosti rozhodujícím orgánem. Vzhledem k tomu, že nepřiměřeně vysoký počet žádostí učiněných ve stejné době může představovat riziko opoždění přístupu k řízení a posouzení žádosti, může být v některých případech nezbytná určitá flexibilita s cílem tyto lhůty výjimečně prodloužit. V zájmu účinného postupu by však prodloužení těchto lhůt mělo být krajním opatřením vzhledem k tomu, že členské státy by měly v zájmu zachování účinného azylového systému pravidelně přezkoumávat své potřeby, mimo jiné tím, že v případě potřeby vypracují pohotovostní plány, a vzhledem k tomu, že Agentura pro azyl by měla členským státům poskytovat nezbytnou operativní a technickou pomoc. Pokud členské státy předpokládají, že nebudou schopny stanovené lhůty dodržet, měly by požádat o pomoc Agenturu pro azyl. Není-li taková žádost učiněna a azylový systém členského státu se z důvodu nepřiměřeného tlaku stane neúčinným pro fungování společného evropského azylového systému, měla by mít Agentura pro azyl možnost na základě prováděcího aktu Rady v návaznosti na návrh Komise přijmout opatření na podporu tohoto členského státu.

- (27) Přístup ke společnému řízení by měl být založen na třístupňovém postupu zahrnujícím učinění žádosti, její registraci a podání. Učinění žádosti je prvním krokem, který vede k uplatnění tohoto nařízení. Má se za to, že státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti učinila žádost, jestliže vyjádřila přání získat mezinárodní ochranu od členského státu. Pokud žádost obdrží orgán, který není příslušný k registraci žádostí, měly by členské státy v souladu se svými vnitřními postupy a organizací uplatnit toto nařízení, aby byl zajištěn účinný přístup k řízení. Přání získat mezinárodní ochranu od členského státu by mělo být možné vyjádřit v jakékoli formě a jednotlivý žadatel nemusí nutně používat konkrétní slova, jako jsou „mezinárodní ochrana“, „azyl“ nebo „doplňková ochrana“. Směrodatným prvkem by měla být skutečnost, že státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti vyjádří obavy z pronásledování nebo vážné újmy po návratu do země původu nebo, v případě osoby bez státní příslušnosti, do země jejího předchozího obvyklého bydliště. V případě pochybností, zda lze určité prohlášení vykládat jako žádost o mezinárodní ochranu, by státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti měli být výslovně dotázáni, zda si přejí získat mezinárodní ochranu. Žadatel by měl požívat práv podle tohoto nařízení a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...⁸⁺, jakmile učiní žádost.

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne..., kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. L, ..., ELI: ...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na zveřejnění uvedené směrnice v Úředním věstníku.

- (28) Žádost by se měla zaregistrovat okamžitě poté, co byla učiněna. V uvedené fázi by měly příslušné orgány příslušné pro registraci žádostí nebo odborníci vyslaní Agenturou pro azyl, kteří jsou jim při plnění tohoto úkolu nápomocni, zaregistrovat žádost spolu s osobními údaji žadatele. Tyto orgány nebo odborníci by měly žadatele informovat o jeho právech a povinnostech a rovněž o důsledcích, které pro něj má případné nedodržení těchto povinností. Tyto informace by měly být schopny poskytovat i organizace, které spolupracují s příslušnými orgány a pomáhají jim. Žadatel by měl obdržet doklad uvádějící, že žádost byla učiněna a zaregistrována. Lhůta pro podání žádosti začíná běžet od okamžiku, kdy je žádost zaregistrována.
- (29) Podání žádosti je úkonem, jenž formalizuje žádost o mezinárodní ochranu. Žadateli by měly být poskytnuty nezbytné informace o tom, jak a kde má být žádost podána, a měl by dostat skutečnou příležitost tak učinit. V této fázi je žadatel povinen předložit co nejdříve veškeré prvky a dokumenty k opodstatnění a doplnění žádosti, které má k dispozici, jestliže toto nařízení nestanoví jinak. Lhůta pro správní řízení začíná běžet od okamžiku podání žádosti. Krátce po podání žádosti by měl žadatel obdržet doklad, který zahrnuje jeho status žadatele.
- (30) Je obzvláště důležité zajistit, aby nezletilé osoby dostávaly informace způsobem, který je vstřícný k dětem.

- (31) Žadatel by měl být řádně a včas informován o svých právech a povinnostech, a to v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí, přičemž informace jsou poskytnuty písemně a v případě potřeby ústně. S ohledem na skutečnost, že pokud například žadatel odmítne spolupracovat s vnitrostátními orgány, zejména neposkytnutím prvků nezbytných pro posouzení žádosti nebo neposkytnutím otisků prstů nebo zobrazení obličeje, je žádost zamítnuta, nebo prohlášena za konkludentně vzatou zpět, je nezbytné, aby byl žadatel o důsledcích nedodržení těchto povinností informován.
- (32) Aby pracovníci orgánů uplatňujících toto nařízení mohli plnit své povinnosti, měli by mít odpovídající znalosti a měli by absolvovat odbornou přípravu v oblasti mezinárodní ochrany, mimo jiné s podporou Agentury pro azyl. Rovněž by měli mít k dispozici odpovídající prostředky, včetně dostatečného počtu kompetentních pracovníků, a pokyny, aby mohli účinně plnit své úkoly. Každý členský stát by měl za tímto účelem pravidelně vyhodnocovat potřeby rozhodujícího orgánu a dalších příslušných orgánů, aby byla vždy zajištěna jejich schopnost účinně vyřizovat žádosti o mezinárodní ochranu, zvláště pokud je ve stejném časovém období zaznamenán nepřiměřeně vysoký počet žádostí.

- (33) Pro účely účinného přístupu k řízení o posouzení žádosti na hraničních přechodech a v zajišťovacích zařízeních by měly být zpřístupněny informace o možnosti požádat o mezinárodní ochranu. Základní komunikace, která je nezbytná pro to, aby příslušné orgány byly schopné porozumět, zda osoby chtějí učinit žádost o mezinárodní ochranu, by měla být zajištěna prostřednictvím tlumočnických služeb.
- (34) Toto nařízení by mělo stanovit možnost, aby žadatelé podali žádost jménem dospělých, kteří potřebují pomoc při právním jednání, a nezletilých osob, pokud podle vnitrostátního práva nejsou způsobilí k podání žádosti vlastním jménem. Mělo by být umožněno společné posuzování těchto žádostí.

- (35) Aby bylo zajištěno, že nezletilé osoby bez doprovodu mají účinný přístup k řízení a mohou využívat práv a plnit povinnosti podle tohoto nařízení, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...⁹⁺, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...⁺⁺ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...¹⁰⁺⁺⁺, měl by jim být jmenován zástupce, včetně případů, kdy je žadatel shledán nezletilou osobou bez doprovodu kdykoli během azylového řízení. Zástupce by měl být nezletilé osobě nápomocen a vést ji řízením s cílem chránit nejlepší zájem dítěte, a zejména by měl být nápomocen při podávání žádosti a při osobním pohovoru. V případě potřeby by zástupce měl podat žádost jménem nezletilé osoby. Nezletilým osobám bez doprovodu by měla být jmenována osoba, která jim bude nápomocna, dokud není určen zástupce, a to v příslušných případech i v souvislosti s postupem posuzování věku a postupy stanovenými v nařízení (EU) 2024/...⁺⁺⁺⁺ a nařízení (EU) 2024/...⁺⁺⁺⁺⁺.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne... o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, ..., ELI:...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... ze dne ... o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání biometrických údajů za účelem účinného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... a (EU) 2024/... a směrnice Rady 2001/55/ES a za účelem zjištění totožnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/818 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 (Úř. věst. L, 2024/..., ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.

⁺⁺⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺⁺⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

S cílem poskytnout nezletilým osobám bez doprovodu účinnou podporu by zástupci nebo osobě, která je schopná dočasně jednat jako zástupce, měl být svěřen přiměřený a omezený počet nezletilých osob bez doprovodu a za běžných okolností nejvýše 30 nezletilých osob bez doprovodu současně. Členské státy by měly jmenovat správní nebo justiční orgány nebo jiné subjekty odpovědné za pravidelný dohled nad těmito zástupci při plnění jejich úkolů. Nezletilá osoba bez doprovodu by měla mít právo podat žádost vlastním jménem, pokud je svéprávná v souladu s vnitrostátním právem. V zájmu ochrany práv a procesních záruk nezletilé osoby bez doprovodu, která není svéprávná v souladu s vnitrostátním právem, by měl žádost podat zástupce co nejdříve s přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte. Skutečnost, že nezletilá osoba bez doprovodu podává žádost vlastním jménem, by neměla bránit tomu, aby jí byl přidělen zástupce.

- (36) S cílem zajistit, aby vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu probíhalo s náležitým ohledem na práva dítěte, se mají nezletilým osobám poskytnout zvláštní procesní záruky a zvláštní podmínky přijetí zohledňující skutečnost, že se jedná o dítě. Pokud po prohlášení žadatele existují důvody k pochybnostem o tom, zda je žadatel nezletilou osobou, měl by mít rozhodující orgán možnost provést posouzení věku dotčené osoby. Pochybnosti o věku žadatele mohou vyvstat v případě, že žadatel tvrdí, že je nezletilý, ale i v případě, kdy tvrdí, že je zletilý. Vzhledem ke zvláštní zranitelnosti nezletilých osob bez doprovodu, u nichž je pravděpodobné, že nemají průkaz totožnosti nebo jiné doklady, je obzvláště důležité zaručit, že tito žadatelé nebudou vystaveni nesprávným nebo nepřiměřeným postupům posuzování věku.

- (37) Ve všech případech by posouzení věku mělo být prováděno způsobem, který v průběhu celého řízení v první řadě zohledňuje nejlepší zájem dítěte. Posouzení věku by mělo být provedeno ve dvou fázích. První fáze by měla zahrnovat multidisciplinární posouzení, které by mohlo zahrnovat psychosociální posouzení a další nelékařské metody, jako je pohovor, vizuální posouzení na základě fyzického vzhledu nebo posouzení dokumentace. Toto posouzení by měli provádět odborníci s odbornými znalostmi v oblasti odhadu věku a vývoje dětí, jako jsou sociální pracovníci, psychologové nebo pediatři, s cílem posoudit různé faktory, jako jsou fyzické, psychologické, vývojové, environmentální a kulturní faktory. Není-li výsledek multidisciplinárního posouzení věku jednoznačný, mělo by být možné, aby rozhodující orgán ve druhé fázi požádal o lékařské vyšetření jako o krajní opatření a při plném respektování důstojnosti jednotlivce. Lze-li použít různé postupy, měla by lékařská prohlídka upřednostňovat nejméně invazivní postupy před tím, než přistoupí k postupům invazivnějším, přičemž v relevantních případech se zohlední pokyny Agentury pro azyl. Jsou-li výsledky i po posouzení věku nejednoznačné, měl by rozhodující orgán předpokládat, že žadatel je nezletilou osobou.

- (38) Aby se zaručila práva žadatelů, měla by rozhodnutí o všech žádostech o mezinárodní ochranu být přijímána na základě skutečností, objektivně, nestranně a na individuálním základě po důkladném přezkoumání, které zohledňuje všechny prvky poskytnuté žadatelem a individuální situaci žadatele. K zajištění řádného posouzení žádosti by měl rozhodující orgán zohlednit relevantní, přesné a aktuální informace týkající se situace převažující v zemi původu žadatele v době rozhodování o žádosti. Tyto informace lze získat od Agentury pro azyl a z jiných zdrojů, jako je Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Rozhodující orgán by měl, jsou-li k dispozici, rovněž zohlednit společnou analýzu situace v konkrétních zemích původu a pokyny vypracované Agenturou pro azyl. Jakékoli odložení dokončení řízení by mělo být plně v souladu s povinnostmi členských států podle nařízení (EU) 2024/...⁺ a s právem na řádnou správu, aniž by byla dotčena účinnost a spravedlnost řízení podle tohoto nařízení.
- (39) Za účelem zajištění práv žadatele by rozhodnutí týkající se jeho žádosti mělo být poskytnuto písemně. Jestliže se rozhodnutím neuděluje mezinárodní ochrana, měly by být žadateli sděleny skutkové a právní důvody takového rozhodnutí, informace o důsledcích tohoto rozhodnutí, jakož i o způsobu, jak toto rozhodnutí napadnout.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) Aby se zvýšila účinnost řízení a snížilo nebezpečí útěku a pravděpodobnost neoprávněného pohybu, neměly by existovat žádné procesní mezery mezi vydáním zamítavého rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu a rozhodnutím o návratu. Rozhodnutí o návratu by mělo být žadatelům, jejichž žádosti jsou zamítnuty, vydáno okamžitě. Aniž je dotčeno právo na účinný opravný prostředek, mělo by rozhodnutí o návratu buď být součástí zamítavého rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu, případně, jedná-li se o samostatný akt, být vydáno současně a společně se zamítavým rozhodnutím nebo bez zbytečného prodlení poté.
- (41) V případě vydání, předání nebo přemístění od mezinárodního trestního soudu do třetí země nebo jiného členského státu by relevantní příslušný orgán mohl vzít v úvahu prvky zvažované při rozhodování o vydání, předání nebo přemístění, které mohou být relevantní pro posouzení rizika přímého nebo nepřímého návratu.
- (42) Je nezbytné, aby rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu přijímaly orgány, jejichž pracovníci mají náležité znalosti a absolvovali adekvátní odbornou přípravu, včetně příslušné odborné přípravy organizované Agenturou pro azyl, ohledně příslušných norem platných v oblasti azylového a uprchlického práva, a aby tyto pracovníci svou činnost vykonávali s řádným ohledem na příslušné etické zásady. To by se mělo vztahovat na pracovníky orgánů z jiných členských států a odborníky vyslané Agenturou pro azyl, kteří pomáhají rozhodujícímu orgánu členského státu při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu.

- (43) Aniž je dotčeno provedení přiměřeného a úplného posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, je v zájmu členských států i žadatelů, aby bylo rozhodnutí přijato co nejdříve. Měly by být stanoveny maximální lhůty pro dobu trvání správního řízení, aby se řízení o mezinárodní ochraně zefektivnilo. Žadatelé by tak měli obdržet rozhodnutí o své žádosti v co nejkratším možném čase ve všech členských státech, čímž se zajistí rychlé a účinné řízení.
- (44) Aby se v některých případech zkrátila celková délka řízení, měly by mít členské státy v souladu se svými vnitrostátními potřebami možnost flexibilně upřednostnit posouzení určité žádosti před jinými, dříve učiněnými žádostmi. Upřednostnění posouzení žádostí by mělo být prováděno, aniž by došlo k odchýlení se od běžně použitelných postupů, zejména řízení o přípustnosti nebo zrychleného řízení o posouzení žádosti, lhůt, zásad a záruk. Požadavkem posuzovat určité žádosti ve zrychleném řízení nebo řízení na hranicích, jenž je stanoven v tomto nařízení, by proto neměla být dotčena flexibilita členských států při rozhodování o tom, zda takové žádosti upřednostní, či nikoli. Za určitých okolností, zejména pokud se řízení na hranicích vztahuje na rodiny s nezletilými dětmi, by členské státy měly upřednostnit posouzení jejich žádosti.

- (45) Členské státy by měly mít možnost zamítnout žádost jako nepřípustnou, například pokud se země, která není členským státem, považuje za první zemi azylu nebo bezpečnou třetí zemi pro žadatele, nebo pokud mezinárodní soud zajistil bezpečné přemístění žadatele do členského státu nebo třetí země, nebo pokud je tato žádost učiněna až po sedmi pracovních dnech ode dne, kdy žadatel obdržel rozhodnutí o návratu, za předpokladu, že byl informován o důsledcích nepodání žádosti v této lhůtě a že se neobjevily žádné nové relevantní prvky. Vzhledem k tomu, že společný evropský azylový systém je založen na vzájemné důvěře a předpokladu dodržování základních práv, včetně práv založených na Ženevské úmluvě a Evropské úmluvě o lidských právech, je skutečnost, že jiný členský stát již mezinárodní ochranu udělil, v zásadě důvodem pro to, aby byla žádost podaná tímž žadatelem odmítnuta jako nepřípustná. Členské státy by proto měly mít možnost zamítnout žádost jako nepřípustnou, pokud již byla žadateli udělena mezinárodní ochrana v jiném členském státě. Kromě toho by žádost měla být považována za nepřípustnou v případě, že se jedná o následnou žádost bez nových relevantních prvků.

- (46) Pro uplatňování pojmů „první země azylu“ a „bezpečná třetí země“ je nezbytné, aby třetí země, ve vztahu k níž jsou tyto pojmy uplatňovány, byla smluvní stranou Ženevské úmluvy a dodržovala ji, ledaže tato třetí země jiným způsobem stanoví účinnou právní a praktickou ochranu v souladu se základními normami v oblasti lidských práv, jako je přístup k prostředkům na živobytí postačujícím k udržení přiměřené životní úrovně s ohledem na celkovou situaci v této hostitelské třetí zemi, přístup ke zdravotní péči a základní léčbě v případě onemocnění a přístup ke vzdělání za podmínek obecně stanovených v dané třetí zemi. Tato účinná ochrana by měla být dostupná do té doby, než bude možné nalézt udržitelné řešení. Mělo by být možné označit třetí zemi za bezpečnou třetí zemi s výjimkami pro konkrétní části jejího území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob.
- (47) Členské státy by měly mít možnost uplatnit pojem „první země azylu“ jakožto důvod pro nepřipustnost, pokud žadatel požíval účinné ochrany a může této ochrany nadále požívat v určité třetí zemi, kde nejsou jeho život ani svoboda ohroženy z důvodu rasy, náboženství, státní příslušnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo politického názoru, kde žadatel není vystaven pronásledování ani nečelí žádnému reálnému nebezpečí vážné újmy, jak je definována v nařízení (EU) 2024/...⁺, a kde je chráněn před návratem a vyhoštěním, jež by porušilo právo na ochranu před mučením a krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním, jak je stanoveno v mezinárodním právu.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (48) Členské státy by měly mít možnost uplatnit pojem „bezpečné třetí země“ jakožto důvod pro nepřípustnost, pokud má žadatel možnost požádat o účinnou ochranu a, jsou-li splněny podmínky, tuto ochranu obdržet v určité třetí zemi, kde nejsou jeho život ani svoboda ohroženy z důvodu rasy, náboženství, státní příslušnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo politického názoru, kde žadatel není vystaven pronásledování ani nečelí žádnému reálnému nebezpečí vážné újmy, jak je definována v nařízení (EU) 2024/...⁺, a je chráněn před návratem a vyhoštěním, jež by porušilo právo na ochranu před mučením a krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním, jak je stanoveno v mezinárodním právu. Rozhodující orgány členských států by však měly mít i nadále právo žádost věcně posoudit, i když jsou splněny podmínky pro to, aby ji považovaly za nepřípustnou, zejména pokud jsou k tomu nuceny na základě svých vnitrostátních povinností. Členský stát by měl mít možnost uplatnit pojem „bezpečné třetí země“, pouze pokud mezi žadatelem a třetí zemí existuje vazba, na jejímž základě by bylo opodstatněné, aby žadatel do uvedené země odešel. Vazba mezi žadatelem a bezpečnou třetí zemí by mohla být považována za existující, zejména pokud jsou v uvedené zemi přítomni rodinní příslušníci žadatele nebo pokud se žadatel v uvedené zemi usadil nebo tam pobýval.
- (49) Předpoklad bezpečnosti týkající se třetích zemí, s nimiž byl uzavřen takový druh dohod, jaký je uveden v tomto nařízení, se nepoužije v případě, že jsou tyto dohody pozastaveny v souladu s čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (50) Pojmy „první země azylu“ a „bezpečná třetí země“ by se neměly uplatňovat na žadatele, který v členském státě, jenž žádost posuzuje, uplatňuje práva stanovená ve směrnici Rady 2003/86/ES¹¹ nebo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹² jako rodinný příslušník státního příslušníka třetí země nebo občana Unie a je tam oprávněn těchto práv požívat.
- (51) Při posuzování, zda třetí země splňuje kritéria pro účinnou ochranu stanovená v tomto nařízení, by měl být přístup k prostředkům na živobytí postačujícím k udržení přiměřené životní úrovně chápán tak, že zahrnuje přístup k potravinám, ošacení, bydlení nebo přístřeší a právo vykonávat výdělečnou činnost, například prostřednictvím přístupu na trh práce, za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky pro cizí státní příslušníky dané třetí země obecně za stejných okolností.
- (52) Aby členské státy mohly zamítnout žádost jako nepřipustnou na základě pojmů „první země azylu“ nebo „bezpečné třetí země“, mělo by být provedeno individuální posouzení konkrétních okolností žadatele, včetně veškerých údajů předložených žadatelem vysvětlujících, proč by se na něj tyto pojmy neměly vztahovat. Je-li žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, vezme příslušný orgán v úvahu nejlepší zájem dítěte, zejména pokud jde o dostupnost udržitelné náležité péče a opatrovnictví.

¹¹ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (53) Žádost by neměla být zamítnuta jako nepřijatelná na základě pojmů „první země azylu“ nebo „bezpečné třetí země“, pokud je již ve fázi posuzování přípustnosti zřejmé, že dotčená třetí země žadatele nepřijme ani nepřevzme zpět. Není-li žadatel nakonec přijat nebo zpětně převzat do třetí země poté, co byla žádost zamítnuta jako nepřijatelná, měl by mít kromě toho znovu přístup k řízení o mezinárodní ochraně v souladu s tímto nařízením.
- (54) Žádost o mezinárodní ochranu je třeba věcně posoudit s cílem určit, zda žadatel splňuje podmínky pro mezinárodní ochranu podle nařízení (EU) 2024/...⁺. Věcné posouzení není nutné, je-li žádost v souladu s tímto nařízením zamítnuta jako nepřijatelná, je-li v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺⁺ příslušný jiný členský stát nebo je-li žádost prohlášena za konkludentně nebo výslovně vzatou zpět.
- (55) Posouzení žádosti by mělo být urychleno a ukončeno nejpozději do tří měsíců v určitém omezeném počtu případů, včetně případů, kdy žadatel pochází z bezpečné země původu nebo kdy žadatel podává žádost pouze s cílem odložit nebo zmařit výkon rozhodnutí o vyhoštění, nebo pokud existují vážné obavy ohledně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku. U nezletilých osob bez doprovodu by členské státy měly mít možnost použít zrychlené řízení o posouzení žádosti pouze za vymezených okolností stanovených v tomto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (56) V zájmu rychlých a spravedlivých řízení pro všechny žadatele a zároveň zajištění toho, aby nebyl nepřiměřeně prodlužován pobyt žadatelů nesplňujících podmínky pro mezinárodní ochranu v Unii, včetně těch, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí osvobozenými od povinnosti mít vízum podle nařízení (EU) 2018/1806, by členské státy měly urychlit posuzování žádostí žadatelů, kteří jsou státními příslušníky třetí země, nebo, jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, měli dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u níž podíl rozhodnutí udělujících mezinárodní ochranu představuje 20 % nebo méně z celkového počtu rozhodnutí vydaných v souvislosti s touto třetí zemí, přičemž je třeba zohlednit mimo jiné významné rozdíly mezi rozhodnutími v prvním stupni a konečnými rozhodnutími. Pokud v dotčené třetí zemi došlo od zveřejnění příslušných údajů Eurostatu a s přihlédnutím k pokynům podle článku 11 nařízení (EU) 2021/2303 k významné změně nebo pokud žadatel patří do určité kategorie osob, u nichž nelze nízkou mírou uznaných žádostí považovat za reprezentativní z hlediska jejich potřeb ochrany vzhledem ke specifickému důvodu jejich pronásledování, nemělo by být posouzení žádosti urychlováno. Případy, kdy lze třetí zemi považovat za bezpečnou zemi původu nebo za bezpečnou třetí zemi pro žadatele ve smyslu tohoto nařízení, by měly být i nadále použitelné jako samostatný důvod pro zrychlené řízení o posouzení žádosti v prvním případě nebo řízení o přípustnosti v případě druhém.

- (57) Mnoho žádostí o mezinárodní ochranu je činěno na vnějších hranicích nebo v tranzitním prostoru členského státu, mimo jiné osobami zadrženými v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice, tedy v okamžiku neoprávněného překročení vnější hranice nebo v blízkosti této vnější hranice po jejím překročení, či osobami vyloděnými po pátrací a záchranné operaci. Za účelem zjištění totožnosti, provedení bezpečnostní kontroly a zdravotní prohlídky na vnějších hranicích a nasměrování dotčených státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti k příslušnému řízení je nezbytné provést jejich prověření. Po prověření by měli být státní příslušníci třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti nasměrováni na příslušné azylové řízení nebo řízení o návratu, anebo by jim měl být odepřen vstup. Proto by měla být zavedena předvstupní fáze zahrnující prověření a řízení na hranicích pro účely azylu a návratu. Všechny fáze příslušných řízení u všech neoprávněných příchodů by měly být bezproblémově a účinně propojeny.

- (58) Cílem řízení na hranicích pro účely azylu a návratu by mělo být v zásadě na vnějších hranicích rychle posoudit, zda žádosti nejsou nedůvodné nebo nepřipustné, a zajistit urychlený návrat osob, které nemají právo setrvat, způsobem, který plně dodržuje zásadu nenavracení, přičemž by mělo být zajištěno, aby osoby, které předložily opodstatněné žádosti, byly nasměrovány k řádnému řízení a byl jim poskytnut rychlý přístup k mezinárodní ochraně. Členské státy by proto měly mít možnost požadovat jakožto obecné pravidlo, aby žadatelé o mezinárodní ochranu pobývali na vnějších hranicích nebo v jejich blízkosti nebo v tranzitním prostoru, nebo na jiných určených místech na jejich území, aby mohly posoudit přípustnost žádostí. Členské státy by měly mít za přesně vymezených okolností možnost zajistit věcné posouzení žádosti a v případě zamítnutí žádosti pak zajistit návrat dotčených státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti. Za účelem provádění azylových řízení na hranicích, jakož i řízení o návratu na hranicích stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...¹³⁺, by měly členské státy přijmout požadovaná opatření k vytvoření přiměřené kapacity, pokud jde o přijímání a lidské zdroje, zejména kvalifikované a řádně vyškolené pracovníky, jež je potřebná k posouzení určeného počtu žádostí v kterémkoli okamžiku a k výkonu rozhodnutí o návratu.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... ze dne ..., kterým se zavádí řízení o návratu na hranicích a kterým se mění nařízení (EU) 2021/1148 (Úř. věst. L, ..., ELI: ...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.

- (59) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, pokud jde o výpočet počtů odpovídajících přiměřené kapacitě každého členského státu a maximálního počtu žádostí, které je členský stát povinen posoudit v řízení na hranicích za rok, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Přiměřená kapacita členského státu by měla být stanovena prostřednictvím vzorce založeného na agregaci neoprávněných překročení hranic, která členské státy oznámily Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž, zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896¹⁴ (dále jen „Frontex“), což zahrnuje rovněž příchody v návaznosti na pátrací a záchranné operace, a odepření vstupu na vnější hranici podle údajů Eurostatu, počítaných za tříleté období. Je-li prováděcí akt v souladu s tímto nařízením přijat, mělo by být jeho přijetí sladěno s přijetím výroční zprávy o azylu a migraci v Evropě podle nařízení (EU) 2024/...⁺, která posuzuje situaci na všech migračních trasách a ve všech členských státech. Jako další prvek stability a předvídatelnosti by měl být stanoven maximální počet žádostí, jejichž posouzení by mělo být po členském státě v řízení na hranicích ročně požadováno, a to ve výši čtyřnásobku odpovídající kapacity daného členského státu. Rozsah povinnosti členského státu vytvořit přiměřenou kapacitu by měl náležitě zohledňovat obavy členských států týkající se národní bezpečnosti a veřejného pořádku. Do výpočtu dosažení přiměřené kapacity by měly být započteny pouze žádosti, které jsou předmětem řízení na hranicích.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (60) Členské státy by měly posuzovat žádosti v řízení na hranicích, pokud žadatel představuje hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, pokud se má zato, že žadatel poté, co mu byla poskytnuta možnost uvést řádné důvody, úmyslně uvedl orgány v omyl tím, že předložil nepravdivé údaje nebo doklady nebo zatajil důležité informace nebo doklady ohledně své totožnosti nebo státní příslušnosti, které mohly negativně ovlivnit rozhodnutí, a je-li pravděpodobné, že žádost je nedůvodná, protože žadatel má státní příslušnost země, u níž podíl rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany představuje 20 % nebo méně z celkového počtu rozhodnutí pro tuto třetí zemi. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení čl. 50 třetího pododstavce tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. V ostatních případech, například pokud žadatel pochází z bezpečné země původu nebo z bezpečné třetí země, by použití řízení na hranicích mělo být pro členské státy nepovinné.
- (61) Podle kapitoly IV směrnice (EU) 2024/...⁺ mají členské státy poskytující přijímací zařízení pro vedení azylového řízení na hranicích povinnost zohlednit zvláštní situaci a potřeby zranitelných osob, včetně nezletilých osob, osob se zdravotním postižením a starších osob. Tyto osoby by proto měly být do řízení na hranicích připuštěny pouze v případě, že podmínky přijetí v tomto řízení splňují požadavky stanovené v kapitole IV uvedené směrnice. Dále v případě, že podmínky přijetí, jež jsou součástí řízení na hranicích, přestanou splňovat požadavky a normy stanovené v kapitole IV uvedené směrnice, na dotčené osoby by se mělo přestat uplatňovat řízení na hranicích.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (62) Mohou rovněž nastat okolnosti, kdy by bez ohledu na dostupná zařízení konkrétní situace nebo zvláštní potřeby žadatelů v každém případě bránily jejich přípuštění do řízení na hranicích nebo jejich setrvání v tomto řízení. V tomto kontextu by řízení na hranicích nemělo být uplatňováno nebo by se mělo přestat uplatňovat, pokud nelze žadatelům, kteří potřebují zvláštní procesní záruky, poskytnout nezbytnou podporu nebo je-li to odůvodněno zdravotními důvody, včetně důvodů souvisejících s duševním zdravím dané osoby. Stejně tak s ohledem na význam práv dítěte a nutnost zohlednit nejlepší zájem dítěte by nezletilé osoby bez doprovodu v zásadě neměly být předmětem řízení na hranicích, ledaže existují dostatečné důvody domnívat se, že nezletilá osoba představuje hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu nebo pokud byl žadatel podle vnitrostátního práva ze závažných důvodů týkajících se národní bezpečnosti či veřejného pořádku vypovězen za použití donucovacích prostředků.
- (63) Řízení na hranicích by nemělo být uplatňováno nebo by se mělo přestat uplatňovat i v případě, že vede k zajištění žadatelů za okolností, kdy nejsou splněny podmínky pro zajištění osob a záruky platné v případě zajištění stanovené ve směrnici (EU) 2024/...⁺.
- (64) Vzhledem k tomu, že účelem řízení na hranicích je mimo jiné umožnit rychlé posouzení žádostí, které budou pravděpodobně nepřípustné nebo nedůvodné, s cílem umožnit rychlý návrat osob, které nemají právo setrvat, by toto řízení nemělo být uplatňováno nebo by se mělo přestat uplatňovat, pokud se rozhodující orgán domnívá, že důvody pro zamítnutí žádosti jako nepřípustné nebo pro uplatnění zrychleného řízení o posouzení žádosti nelze použít nebo pominuly.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (65) Při uplatňování řízení na hranicích pro účely posouzení žádosti o mezinárodní ochranu by členské státy měly zajistit, aby byla v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺ přijata nezbytná opatření pro ubytování žadatelů zpravidla na vnějších hranicích nebo v tranzitním prostoru nebo v jejich blízkosti. Členské státy mohou žádosti posuzovat na jiném místě na vnějších hranicích, než na kterém byla žádost o azyl učiněna, tak, že žadatele přemístí na určité místo na vnější hranici nebo v blízkosti vnější hranice dotčeného členského státu, nebo na dalších určených místech na jeho území, v nichž existují vhodná zařízení. Členským státům by měla být ponechána možnost uvážení při rozhodování, na kterých konkrétních místech by tato zařízení měla být zřízena. Členské státy by se však měly snažit potřeby přemísťování žadatelů za tímto účelem omezit, a proto by měly usilovat o zřízení takových zařízení s dostatečnou kapacitou na těch hraničních přechodech nebo úsecích vnějších hranic, kde je činěna většina žádostí o mezinárodní ochranu, přičemž zohlední i délku vnější hranice a počet hraničních přechodů nebo tranzitních prostorů. Členské státy by měly Komisi oznámit konkrétní místa, na nichž budou řízení na hranicích probíhat.
- (66) Vzhledem k tomu, že některá zařízení se mohou nacházet v obtížně dostupných místech, by členské státy měly pracovníkům pracujícím v těchto zařízeních zajistit adekvátní přístup.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (67) Při uplatňování ustanovení tohoto nařízení, která se mohou dotknout nezletilých osob, by se členské státy měly v první řadě řídit nejlepším zájmem dítěte. V této souvislosti a vzhledem ke zvláštním potřebám nezletilých osob při přijetí, pokud se uplatní řízení na hranicích a počet žadatelů v daném okamžiku přesahuje počet, který odpovídá přiměřené kapacitě členského státu, by tento členský stát neměl při rozhodování o tom, s kým vést řízení na hranicích, upřednostňovat nezletilé osoby a jejich rodinné příslušníky, ledaže existují závažné důvody se domnívat, že představují hrozbu pro národní bezpečnost a veřejný pořádek členského státu. Je-li řízení na hranicích vedeno s nezletilými osobami a jejich rodinnými příslušníky, mělo by být posuzování jejich žádostí upřednostněno. Přijímací zařízení pro nezletilé osoby a jejich rodinné příslušníky by měla splňovat jejich potřeby v plném souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺. Vzhledem k tomu, že ochrana dětí má prvořadý význam, Komise by měla v případech, kdy informace získané prostřednictvím monitorování prováděného podle nařízení (EU) 2021/2303 naznačují, že členský stát neplní požadavky na přijímání nezletilých osob a jejich rodinných příslušníků, doporučit, aby bylo uplatňování řízení na hranicích na rodiny s nezletilými osobami pozastaveno, a dotčený členský stát by měl Komisi informovat o opatřeních přijatých k řešení veškerých nedostatků obsažených v doporučení Komise. Doporučení by mělo být zveřejněno.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (68) Doba trvání řízení na hranicích pro účely posouzení žádostí o mezinárodní ochranu by měla být co nejkratší a zároveň by mělo být zaručeno úplné a spravedlivé posouzení těchto žádostí. V žádném případě by neměla překročit 12 týdnů, včetně určení příslušného členského státu. Je-li osoba přemístěna podle nařízení (EU) 2024/...⁺, členské státy by měly mít možnost tuto lhůtu prodloužit na 16 týdnů. Tato doba by měla být chápána jako samostatná doba pro azylové řízení na hranicích od registrace žádosti do okamžiku, kdy žadatel nemá právo setrvat a není mu umožněno setrvat. Členské státy jsou v rámci této doby oprávněny stanovit ve vnitrostátních právních předpisech lhůtu pro správní a různé následné procesní kroky, měly by je však stanovit tak, aby bylo zajištěno, že posuzovací řízení bude ukončeno a případné rozhodnutí o návrhu na umožnění setrvat nebo případné rozhodnutí o opravném prostředku budou následně vydány do 12 týdnů nebo, v příslušných případech, do 16 týdnů. Pokud členský stát po uplynutí této doby přesto nepřijme příslušná rozhodnutí, měl by být žadateli povolen vstup na území tohoto členského státu, s výhradou omezených výjimek, aby mohlo příslušné řízení pokračovat. Vstup na území není povolen, pokud žadatel nemá právo setrvat, pokud nepožádal o umožnění setrvat pro účely řízení o opravném prostředku nebo pokud soud rozhodl, že by mu nemělo být umožněno setrvat, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku. V takových případech se v zájmu zajištění kontinuity mezi azylovým řízením a řízením o návratu i řízení o návratu provede v rámci řízení o návratu na hranicích stanoveného v nařízení (EU) 2024/...⁺⁺, jehož doba nepřesáhne 12 týdnů.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (69) Řízení na hranicích za účelem posouzení žádosti o mezinárodní ochranu lze sice uplatnit bez zajištění, avšak členské státy by přesto měly mít možnost uplatnit během řízení na hranicích důvody pro zajištění v souladu s ustanoveními směrnice (EU) 2024/...⁺ za účelem rozhodnutí o právu žadatele vstoupit na dané území. Je-li v průběhu tohoto řízení použito zajištění, měla by se použít ustanovení o zajištění obsažená v uvedené směrnici, včetně záruk pro zajištěné žadatele, podmínek zajištění, soudní kontroly a skutečnosti, že je nezbytné posuzovat každý případ individuálně. Nezletilé osoby by zpravidla neměly být zajišťovány. Nezletilé osoby by mělo být možné zajistit pouze za výjimečných okolností jako krajní opatření, a to poté, co bylo zjištěno, že nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření, mimo jiné umístění v komunitních zařízeních, v nichž nedochází k fyzickému zajištění, a poté, co bylo shledáno, že zajištění je v jejich nejlepším zájmu v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (70) Pokud je žádost v řízení na hranicích zamítnuta, mělo by se na dotčeného žadatele, státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti okamžitě vztahovat rozhodnutí o návratu, případně, jsou-li splněny podmínky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399¹⁵, odepření vstupu. S cílem zaručit rovné zacházení se všemi státními příslušníky třetích zemí a osobami bez státní příslušnosti, jejichž žádost byla v řízení na hranicích zamítnuta, pokud se členský stát rozhodne neuplatňovat ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES¹⁶ na základě příslušné odchylky v ní stanovené na státní příslušníky třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti a nevydá rozhodnutí o návratu dotčeného státního příslušníka třetí země, by zacházení s dotčeným žadatelem, státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti a úroveň jejich ochrany měly být v souladu s ustanoveními směrnice 2008/115/ES o příznivějších ustanoveních, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí vyloučené z oblasti působnosti uvedené směrnice, a měly by být rovnocenné zacházení a úrovni ochrany ve vztahu k osobám, na které se vztahuje rozhodnutí o návratu.

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (71) Řízení na hranicích by mělo probíhat v plném souladu s Listinou a právem Unie. Každý členský stát by měl v této souvislosti zajistit mechanismus monitorování základních práv v souvislosti s řízením na hranicích, který splňuje kritéria stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...¹⁷⁺.
- (72) Agentury Unie, a zejména Agentura pro azyl, by měly mít v mezích svých mandátů možnost poskytovat na jejich žádost podporu členským státům a Komisi s cílem zajistit řádné provádění a fungování tohoto nařízení, včetně ustanovení tohoto nařízení týkajících se zrychlených řízení a řízení na hranicích. Agentury Unie, a zejména Agentura pro azyl, mohou členskému státu navrhnout konkrétní podporu.
- (73) Členský stát, do kterého je žadatel přemístěn v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺⁺, by měl mít možnost posoudit žádost v řízení na hranicích za předpokladu, že žadateli ještě nebylo povoleno vstoupit na území dotčených členských států, a jsou-li splněny podmínky pro použití takového postupu v členském státě, ze kterého byl žadatel přemístěn, a v členském státě, do něhož byl žadatel přemístěn.

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ..., kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, ..., ELI:...).
⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) a doplňte do poznámky pod čarou číslo, datum přijetí, název a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.
⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (74) Pojem veřejného pořádku může mimo jiné zahrnovat odsouzení za spáchání závažného trestného činu.
- (75) Pokud může žadatel prokázat řádné důvody, neexistence dokladů umožňujících vstup nebo použití padělaných dokladů by neměly samy o sobě vést k automatickému zahájení zrychleného řízení o posouzení žádosti nebo řízení na hranicích.
- (76) Pokud žadatel nesplní některé povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, nařízení (EU) 2024/...⁺ nebo směrnice (EU) 2024/...⁺⁺, neměla by být žádost dále posuzována a měla by být v zásadě zamítnuta nebo prohlášena za konkludentně vzatou zpět a jakákoliv nová žádost téhož žadatele v členských státech po tomto rozhodnutí by měla být považována za žádost následnou. Pokud osoba učinila následnou žádost v jiném členském státě a je přemístěna do členského státu příslušného podle nařízení (EU) 2024/...⁺, neměl by mít příslušný členský stát povinnost posoudit žádost učiněnou v tomto jiném členském státě.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (77) Pokud žadatel učiní následnou žádost bez předložení nových prvků, které významně zvyšují jeho pravděpodobnost uznání za osobu požívající mezinárodní ochrany nebo které se týkají důvodů, pro něž byla předchozí žádost zamítnuta jako nepřijatelná, neměla by být tato následná žádost předmětem nového posouzení v plném rozsahu. V těchto případech by žádosti měly být po předběžném posouzení zamítnuty jako nepřijatelné v souladu se zásadou *res iudicata*. Předběžné posouzení by se mělo provádět na základě písemného podání nebo osobního pohovoru. Od osobního pohovoru lze upustit zejména v případě, kdy je z písemného podání jasné, že žádost neobsahuje nové prvky. V případě následných žádostí mohou existovat výjimky z práva jednotlivce setrvat na území členského státu.
- (78) Žadateli, který podá následnou žádost na poslední chvíli pouze proto, aby zdržel nebo zmařil své vyhoštění, by nemělo být povoleno setrvat až do vydání rozhodnutí, které prohlašuje tuto žádost za nepřijatelnou, pokud je rozhodujícím orgánem okamžitě zřejmé, že nebyly předloženy žádné nové prvky a pokud neexistuje riziko návratu. Rozhodující orgán by měl vydat rozhodnutí podle vnitrostátních právních předpisů, které potvrdí, že jsou splněna uvedená kritéria k tomu, aby žadateli nebylo povoleno setrvat.

- (79) Rozhodujícím faktorem při věcném posuzování žádosti o mezinárodní ochranu je míra bezpečnosti žadatele v zemi jeho původu. Vzhledem k tomu, že si nařízení (EU) 2024/...⁺ klade za cíl dosáhnout vysoké úrovně sblížení při uznávání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti za osoby splňující podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, toto nařízení s ohledem na potřebu posílit uplatňování pojmu bezpečné země původu jako základního nástroje na podporu rychlého posouzení žádostí, které jsou pravděpodobně nedůvodné, stanoví společná kritéria pro označování třetích zemí za bezpečné země původu.
- (80) Mělo by být možné označit třetí zemi za bezpečnou zemi původu s výjimkou pro konkrétní části jejího území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob. Kromě toho zahrnutí třetí země do seznamu bezpečných zemí původu nezakládá absolutní záruku bezpečnosti státních příslušníků této země, a to ani pro státní příslušníky nespádající do kategorie osob, pro které je stanovena tato výjimka, a tudíž nezbavuje nutnosti provést odpovídající individuální přezkoumání žádosti o mezinárodní ochranu. Hodnocení, z něhož toto označení vychází, může ze své podstaty vzít v úvahu pouze všeobecnou občanskou, právní a politickou situaci v dané zemi a to, zda jsou původci pronásledováni, mučeni nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v praxi postižitelní, jsou-li v této zemi shledáni odpovědnými. Z tohoto důvodu by mělo být možné uplatnit pojem bezpečné země původu pouze v případě, že žadatel nemůže při individuálním posouzení poskytnout prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (81) Označení bezpečných zemí původu a bezpečných třetích zemí na úrovni Unie by mělo řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu vytvořenými členskými státy. Přestože by si členské státy měly zachovat právo uplatňovat nebo zavádět právní předpisy, které umožňují na vnitrostátní úrovni označit jiné třetí země než ty, jež jsou označeny za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na úrovni Unie, společné označení nebo seznam by měly zajistit, že tyto pojmy budou všechny členské státy uplatňovat jednotným způsobem na žadatele, jejichž země původu jsou označeny za bezpečné země nebo v jejichž případě existuje bezpečná třetí země. To by mělo usnadnit sblížení při uplatňování postupů a odradit žadatele o mezinárodní ochranu od druhotného pohybu.

- (82) Komise, jíž je nápomocna Agentura pro azyl, by měla přezkoumávat situaci ve třetích zemích označených za bezpečné třetí země nebo za bezpečné země původu na úrovni Unie. V případě, že se situace v takové třetí zemi významně změní k horšímu, a po odůvodněném posouzení by Komise měla mít možnost na omezenou dobu pozastavit označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, a to prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Komise by měla mít možnost prodloužit pozastavení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie o šest měsíců s možností toto prodloužení jednou obnovit. Za účelem řešení významných změn k horšímu ve třetí zemi označené za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie by Komisi měla být svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby mohla na dobu šesti měsíců pozastavit označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, jestliže má na základě odůvodněného posouzení za to, že podmínky stanovené v tomto nařízení již nejsou plněny, prodloužit pozastavení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie o šest měsíců s možností toto prodloužení jednou obnovit. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁸. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹⁸ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (83) Komise by měla situaci v dané třetí zemi průběžně přezkoumávat, přičemž by měla přihlížet mimo jiné k informacím poskytovaným členskými státy a Agenturou pro azyl týkajícím se následných změn situace v dané třetí zemi. Kromě toho by Komise v tomto případě měla v souladu s řádným legislativním postupem do tří měsíců po přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým se pozastaví označení této třetí země, navrhnout, aby bylo označení uvedené třetí země za bezpečnou zemi na úrovni Unie zrušeno. Pro účely odůvodněného posouzení by měla Komise přihlídnout k řadě dostupných informačních zdrojů, zejména ke svým výročním zprávám o pokroku týkajícím se třetích zemí označených Evropskou radou za kandidátské země, pravidelným zprávám Evropské služby pro vnější činnost a informacím od členských států, Agentury pro azyl, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Rady Evropy a dalších relevantních mezinárodních organizací.
- (84) Jestliže po uplynutí doby platnosti aktu v přenesené pravomoci a jejího prodloužení není přijat další akt v přenesené pravomoci, označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie by již nemělo být pozastaveno. Tím není dotčena jakákoli navržená změna za účelem zrušení označení této třetí země.

- (85) Komise, jíž je nápomocna Agentura pro azyl, by měla přezkoumávat situaci v třetích zemích, u nichž bylo zrušeno označení za bezpečné země původu nebo bezpečné třetí země na úrovni Unie, a to i v případě, že členský stát informuje Komisi o tom, že se na základě odůvodněného posouzení domnívá, že po změnách situace v dané třetí zemi tato země opět splňuje podmínky pro označení za bezpečnou zemi, stanovené v tomto nařízení. V takovém případě by členské státy mohly označit danou třetí zemi za bezpečnou zemi původu nebo bezpečnou třetí zemi na vnitrostátní úrovni, pouze pokud Komise proti tomuto označení nevznesla námitky do dvou let ode dne zrušení označení této třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie. Usoudí-li Komise, že jsou tyto podmínky splněny, může navrhnout změnu označení bezpečných třetích zemí nebo bezpečných zemí původu na úrovni Unie tak, aby mezi ně byla zařazena daná třetí země.
- (86) Pokud jde o odnětí postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, měly by členské státy zajistit, aby osoby požívající mezinárodní ochrany byly řádně informovány o možnosti opětovného posouzení jejich statusu a dostaly příležitost předložit své stanovisko v přiměřené lhůtě prostřednictvím písemného prohlášení a při osobním pohovoru dříve, než orgány přijmou odůvodněné rozhodnutí o odnětí jejich postavení či statusu.

- (87) Rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu, kterými je tato žádost zamítnuta jako nepřipustná, jako nedůvodná nebo zjevně nedůvodná, pokud jde o postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany, nebo jako konkludentně vzata zpět, jakož i rozhodnutí o odnětí postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany by měla podléhat účinnému opravnému prostředku před soudem v souladu se všemi požadavky a podmínkami stanovenými v článku 47 Listiny. Pro zajištění účinnosti řízení by se měl žadatel podat svůj opravný prostředek ve stanovené lhůtě. Aby mohl žadatel tyto lhůty dodržet a aby se zajistil účinný přístup k soudnímu přezkumu, měl by mít žadatel nárok na bezplatnou právní pomoc a zastoupení. Tím by neměla být dotčena možnost, aby žadatelé o mezinárodní ochranu nebo osoby požívající mezinárodní ochrany využívali jiných opravných prostředků s obecnou působností stanovených na vnitrostátní úrovni, které nejsou specifické pro řízení pro udělování nebo odnímání mezinárodní ochrany.
- (88) V některých členských státech právní úprava soudního řízení vyžaduje druhý stupeň opravného prostředku nad rámec toho, co je vyžadováno v souladu s tímto nařízením. S ohledem na zásady proporcionality a subsidiarity a s náležitým ohledem na procesní autonomii členských států, jakož i na cíle tohoto nařízení je vhodné stanovit flexibilní definici toho, co představuje konečné rozhodnutí, a to odkazem na vnitrostátní právo, přičemž se rozumí, že členské státy by měly minimálně stanovit opravné prostředky stanovené v kapitole V tohoto nařízení předtím, než se rozhodnutí v souladu s vnitrostátním právem stane konečným. Pokud byla následná žádost učiněna před tím, než se rozhodnutí o předchozí žádosti stane konečným, měla by být považována za další vyjádření a případně posouzena v probíhajícím správním řízení nebo řízení o opravném prostředku.

- (89) Pojem „soud“ je pojem, který se řídí právem Unie, jak jej vykládá Soudní dvůr Evropské unie. Tento pojem může mimo jiné označovat pouze orgán jednající jako třetí strana ve vztahu k orgánu, který přijal rozhodnutí, jež je předmětem sporu. Tento orgán by měl vykonávat soudní funkce a není rozhodující, zda je uznán za soud podle vnitrostátních právních předpisů. Tímto nařízením by neměla být dotčena pravomoc členských států ohledně uspořádání vnitrostátního soudního systému a stanovení počtu stupňů pro podání opravných prostředků. Pokud vnitrostátní právo stanoví možnost podat další opravné prostředky proti prvnímu nebo následnému rozhodnutí o opravných prostředcích, řízení o těchto opravných prostředcích a jejich odkladný účinek by měly být upraveny ve vnitrostátním právu v souladu s právem Unie a mezinárodními závazky.
- (90) Pro účely řízení o opravném prostředku by členské státy mohly stanovit, že se jednání před soudem prvního stupně mohou konat prostřednictvím videokonference za podmínky, že budou přijata nezbytná opatření.
- (91) Aby mohl žadatel využívat svého práva na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, měly by být veškeré účinky rozhodnutí o návratu automaticky pozastaveny na dobu, po kterou má žadatel právo setrvat na území členského státu nebo po kterou mu to bylo umožněno.

- (92) Žadatelé by měli mít v zásadě právo setrvat na území členského státu až do uplynutí lhůty pro podání opravného prostředku u soudu prvního stupně, a pokud je toto právo uplatněno ve stanovené lhůtě, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku. Pouze v omezených případech stanovených v tomto nařízení, kdy jsou žádosti pravděpodobně nedůvodné, a aniž je dotčena zásada nenavracení, by žadatel neměl mít automatické právo setrvat pro účely řízení o opravném prostředku.
- (93) V případech, kdy žadatel nemá automatické právo setrvat pro účely řízení o opravném prostředku, by měl mít soud i nadále možnost umožnit žadateli setrvat na území členského státu, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku, a to na návrh žadatele nebo z vlastního podnětu. V takových případech by žadatelé měli mít právo setrvat až do uplynutí lhůty pro podání návrhu na umožnění setrvat k příslušnému soudu, a pokud žadatel takový návrh podal ve stanovené lhůtě, do té doby, dokud příslušný soud nerozhodne. S cílem odradit od podávání zneužívajících následných žádostí nebo následných žádostí na poslední chvíli by členské státy měly mít možnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že v případě zamítnutých následných žádostí by žadatelé neměli mít právo během tohoto období setrvat, aby tak zabránily podávání dalších nedůvodných následných žádostí. V řízení o určení toho, zda by žadateli mělo být umožněno setrvat, dokud nebude rozhodnuto o opravném prostředku, by měla být práva žadatele na obhajobu přiměřeně zaručena tak, že mu bude poskytnuto nezbytné tlumočení a právní pomoc. Kromě toho by měl mít příslušný soud možnost přezkoumat rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany po skutkové i právní stránce.

- (94) Aby bylo zajištěno účinné navracení, neměli by mít žadatelé ve fázi druhého nebo vyššího stupně řízení o opravném prostředku, který podali k soudu proti zamítavému rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu, právo setrvat na území členského státu, aniž by tím byla dotčena možnost soudu umožnit žadateli, aby setrval.
- (95) Aby se zajistil soulad právního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, který provádí soud, s příslušným rozhodnutím o návratu, a s cílem urychlit posuzování případu a snížit zátěž příslušných soudních orgánů, měla by být tato rozhodnutí předmětem společného řízení u téhož soudu, pokud jsou přijata jako součást souvisejícího rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu nebo rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany.
- (96) Aby byla zajištěna spravedlnost a objektivita při správě žádostí a účinnost společného řízení o mezinárodní ochraně, měly by být stanoveny lhůty pro správní řízení.
- (97) V souladu s článkem 72 Smlouvy o fungování EU není tímto nařízením dotčen výkon odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.

- (98) Na zpracovávání osobních údajů členskými státy prováděné při uplatňování tohoto nařízení se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹⁹.
- (99) Veškeré zpracování osobních údajů Agenturou pro azyl v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²⁰, jakož i s nařízením (EU) 2021/2303 a měly by při něm být zejména dodržovány zásady nezbytnosti a přiměřenosti.
- (100) Veškeré osobní údaje shromážděné při registraci nebo podání žádosti o mezinárodní ochranu a během osobního pohovoru by měly být považovány za součást spisu žadatele a měly by být uchovávány po dostatečný počet let, jelikož státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požádají o mezinárodní ochranu v jednom členském státě, se mohou pokusit podat žádost o mezinárodní ochranu v jiném členském státě nebo mohou předložit další následné žádosti v tomtéž nebo v jiném členském státě v následujících letech. Vzhledem k tomu, že většina státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří zůstanou v Unii několik let, získá po uplynutí deseti let od udělení mezinárodní ochrany povolení k trvalému pobytu nebo dokonce občanství členského státu, měla by být doba deseti let považována za dobu nezbytnou pro uchovávání osobních údajů, včetně údajů o otiscích prstů a zobrazení obličeje.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (101) Toto nařízení se nezabývá postupy mezi členskými státy upravenými nařízením (EU) 2024/...⁺, a to ani pokud jde o opravné prostředky v souvislosti s těmito řízeními.
- (102) Toto nařízení by se mělo vztahovat na žadatele, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2024/...⁺, spolu s ustanoveními uvedeného nařízení a aniž by tím byla ustanovení uvedeného nařízení dotčena.
- (103) Za účelem zajištění soudržného provádění tohoto nařízení by ke dni jeho použitelnosti měly být na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni vypracovány a prováděny prováděcí plány, v nichž se určí nedostatky a operativní kroky pro každý členský stát.
- (104) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být v pravidelných lhůtách hodnoceno.
- (105) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovit společné řízení o udělování a odnímání mezinárodní ochrany, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (106) V souladu s články 1 a 2 a s čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (107) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (108) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou. Cílem tohoto nařízení je zejména zajistit plné respektování lidské důstojnosti a podpořit uplatňování článků 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 a 47 Listiny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společné řízení o udělování a odnímání mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na všechny žádosti o mezinárodní ochranu učiněné na území členských států, a to i na vnější hranici, v teritoriálních vodách nebo v tranzitním prostoru členských států, jakož i na odnětí mezinárodní ochrany.
2. Toto nařízení se nevztahuje na žádosti o mezinárodní ochranu a na žádosti o diplomatický nebo územní azyl předložené na zastupitelských úřadech členských států.
3. Členské státy se mohou rozhodnout, že toto nařízení použijí na žádosti o ochranu, na něž se nařízení (EU) 2024/...⁺ nevztahuje.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „uprchlíkem“ státní příslušník třetí země, který se v důsledku důvodných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodu zastávání určitých politických názorů nebo příslušnosti k určité společenské skupině nachází mimo zemi své státní příslušnosti a nemůže nebo vzhledem k uvedeným obavám odmítá využít ochrany dotčené země, nebo osoba bez státní příslušnosti, která se ze stejných příčin nachází mimo zemi svého předchozího obvyklého pobytu, která se tam vzhledem k uvedeným obavám nechce nebo nemůže vrátit a na kterou se nevztahuje článek 12 nařízení (EU) 2024/...⁺;
- 2) „osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu,“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která nemá způsobilost být uprchlíkem, ale u které existují závažné důvody se domnívat, že pokud by se vrátila do země svého původu, nebo v případě osoby bez státní příslušnosti do země svého předchozího obvyklého pobytu, hrozilo by jí skutečné nebezpečí vážné újmy uvedené v článku 15 nařízení (EU) 2024/...⁺, a na kterou se nevztahuje čl. 17 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení, přičemž tato osoba nemůže nebo vzhledem ke shora uvedenému nebezpečí odmítá využít ochranu uvedené země;
- 3) „postavením uprchlíka“ uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za uprchlíka v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- 4) „statusem doplňkové ochrany“ uznání státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti členským státem za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu, v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺;
- 5) „mezinárodní ochranou“ postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany;
- 6) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší 18 let;
- 7) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba, která přichází na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, jež za ni podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, a to po dobu, po kterou se tato nezletilá osoba skutečně nenachází v péči takové dospělé osoby, včetně nezletilé osoby, která je po vstupu na území členských států ponechána bez doprovodu;
- 8) „konečným rozhodnutím“ rozhodnutí o tom, zda je či není státnímu příslušníku třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti přiznáno postavení uprchlíka nebo udělen status doplňkové ochrany na základě nařízení (EU) 2024/...⁺, včetně rozhodnutí, kterým se žádost zamítá jako nepřipustná, nebo rozhodnutí, kterým se žádost zamítá jako konkludentně či výslovně vzata zpět, která již nepodléhají oprávněnému prostředku podle kapitoly V tohoto nařízení nebo která se stala konečnými podle vnitrostátního práva, bez ohledu na to, zda má žadatel právo setrvat v souladu s tímto nařízením;
- 9) „posouzením žádosti o mezinárodní ochranu“ posouzení přípustnosti nebo věcné posouzení žádosti o mezinárodní ochranu v souladu s tímto nařízením a nařízením (EU) 2024/...⁺;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo do textu nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- 10) „biometrickými údaji“ biometrické údaje vymezené v čl. 2 písm. s) nařízení (EU) 2024/...⁺;
- 11) „přiměřenou kapacitou“ kapacita potřebná v jakémkoli daném okamžiku k vedení azylového řízení na hranicích, jakož i řízení o návratu na hranicích zavedeného podle nařízení (EU) 2024/...⁺⁺ nebo případného rovnocenného řízení na hranicích stanoveného vnitrostátním právem;
- 12) „žádostí o mezinárodní ochranu“ nebo „žádostí“ žádost o ochranu členským státem učiněná státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, lze-li jejich jednání vykládat tak, že usilují o získání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany;
- 13) „žadatelem“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu, o níž dosud nepadlo konečné rozhodnutí;
- 14) „žadatelem, který potřebuje zvláštní procesní záruky“, žadatel, jehož schopnost požívat práv a plnit povinnosti podle tohoto nařízení je z důvodu individuálních okolností, jako je například zvláštní zranitelnost, omezena;
- 15) „osobou bez státní příslušnosti“ osoba, kterou žádný stát podle svého práva nepovažuje za svého občana.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- 16) „rozhodujícím orgánem“ kvazisoudní nebo správní orgán členského státu příslušný k posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a příslušný k přijímání rozhodnutí ve správním řízení;
- 17) „odnětím mezinárodní ochrany“ rozhodnutí rozhodujícího orgánu nebo příslušného soudu zrušit nebo ukončit mezinárodní ochranu, včetně zamítnutí jejího prodloužení, v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺;
- 18) „setrváním v členském státě“ setrvání na území členského státu, včetně na jeho hranicích nebo v tranzitním prostoru, ve kterém byla žádost o mezinárodní ochranu učiněna nebo se posuzuje;
- 19) „následnou žádostí“ další žádost o mezinárodní ochranu učiněná v kterémkoli členském státě po přijetí konečného rozhodnutí o předchozí žádosti, včetně případů, kdy byla taková žádost zamítnuta jako výslovně nebo konkludentně vzata zpět;
- 20) „příslušným členským státem“ členský stát, který je příslušný k posuzování žádosti v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Článek 4

Příslušné orgány

1. Členské státy určí v souladu s vnitrostátním právem rozhodující orgán, který plní úkoly stanovené v tomto nařízení a v nařízení (EU) 2024/...⁺, zejména:

- a) přijímá a posuzuje žádosti o mezinárodní ochranu;
- b) rozhoduje o žádostech o mezinárodní ochranu;
- c) rozhoduje o odnětí mezinárodní ochrany.

Rozhodující orgán je během správního řízení jediným orgánem s pravomocí rozhodovat o přípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu a věcně rozhodovat o takové žádosti.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, pověří členské státy jiné relevantní vnitrostátní orgány přijímáním žádostí o mezinárodní ochranu a informováním žadatelů o místě a způsobu podávání žádostí o mezinárodní ochranu v souladu s článkem 28. Tyto jiné vnitrostátní orgány zahrnují alespoň policii, imigrační orgány, pohraniční stráž a orgány odpovědné za zajišťovací zařízení nebo přijímací zařízení.

3. Každý členský stát určí orgán příslušný pro registraci žádostí o mezinárodní ochranu. Členské státy mohou registraci žádostí o mezinárodní ochranu pověřit rozhodující orgán nebo jiné relevantní orgány.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. Pokud žádost obdrží orgán, který nemá pravomoc ji registrovat, neprodleně informuje orgán příslušný k registraci žádosti a tato žádost se zaregistruje v souladu s článkem 27. Orgán příslušný k přijímání žádostí rovněž informuje žadatele o mezinárodní ochranu, který orgán je příslušný k registraci žádosti.
5. Pro účely odstavců 2 a 3 oznámí každý členský stát Komisi do ... [den použitelnosti tohoto nařízení] orgány, které určil k plnění úkolů uvedených ve zmíněných odstavcích a upřesní úkoly, které jim byly svěřeny. Veškeré změny týkající se určení těchto orgánů se neprodleně oznámí Komisi.
6. Členské státy mohou stanovit, že orgánem příslušným k řízení o určení příslušného členského státu v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺ má být jiný orgán než rozhodující orgán.
7. Každý členský stát poskytne rozhodujícímu orgánu a ostatním příslušným orgánům určeným podle tohoto článku vhodné prostředky, včetně dostatečného počtu kvalifikovaných pracovníků, k plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení.
8. Členské státy zajistí, aby pracovníci příslušných orgánů uplatňujících toto nařízení měli náležité znalosti a absolvovali odbornou přípravu, včetně příslušné odborné přípravy podle článku 8 nařízení (EU) 2021/2303, a pokyny tak, aby mohli plnit své povinnosti při uplatňování tohoto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo do textu nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Článek 5

Pomoc příslušným orgánům

Aniž je dotčen čl. 4 odst. 7 a 8, mohou být příslušným orgánům určeným podle článku 4 na žádost členského státu pro účely přijímání a registrace žádostí o mezinárodní ochranu a usnadnění posuzování žádostí, a to i pokud jde o osobní pohovor, nápomocni:

- a) odborníci vyslaní Agenturou Evropské unie pro otázky azylu (dále jen „Agentura pro azyl“) v souladu s nařízením (EU) 2021/2303 a
- b) příslušné orgány jiného členského státu, které tento členský stát pověřil přijímáním, registrací nebo posuzováním žádostí o mezinárodní ochranu.

Příslušné orgány určené podle článku 4 mohou pomáhat orgánům jiného členského státu pouze při plnění úkolů, které jim jejich členský stát svěřil.

Pravomoc rozhodovat o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu má výhradně rozhodující orgán příslušného členského státu.

Článek 6

Úloha Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky

1. Členské státy umožní, aby Úřad vysokého komisaře Organizace spojených národů (OSN) pro uprchlíky:
 - a) měl přístup k žadatelům, včetně těch, kteří se nacházejí v přijímacích střediscích, zajišťovacích zařízeních, na hranici a v tranzitním prostoru;
 - b) měl přístup k informacím o individuálních žádostech o mezinárodní ochranu, o průběhu řízení a vydaných rozhodnutích, pokud s tím žadatel souhlasí;
 - c) mohl při výkonu povinnosti dozírat podle článku 35 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 doplněné Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“) předkládat příslušným orgánům v jakékoli fázi řízení své názory o individuálních žádostech o mezinárodní ochranu.
2. Odstavec 1 se použije rovněž na organizaci, která působí na území dotčeného členského státu jménem Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky na základě dohody s tímto členským státem.

Článek 7
Zásada důvěrnosti

1. Orgány uplatňující toto nařízení jsou vázány zásadou důvěrnosti ve vztahu ke všem osobním informacím, které získají při výkonu svých povinností, včetně jakékoli výměny informací mezi orgány členských států v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem, které jsou relevantní pro uplatňování tohoto nařízení.
2. Po celou dobu řízení o mezinárodní ochraně i po přijetí konečného rozhodnutí o žádosti orgány nesmějí:
 - a) sdělovat údajným původcům pronásledování nebo vážné újmy informace o individuální žádosti o mezinárodní ochranu ani o skutečnosti, že žádost byla učiněna;
 - b) získávat informace od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy způsobem, který by vedl k tomu, že by se tito původci dozvěděli o tom, že daný žadatel učinil žádost.

Kapitola II

Základní zásady a záruky

ODDÍL I

PRÁVA A POVINNOSTI ŽADATELŮ

Článek 8

Obecné záruky pro žadatele

1. V průběhu správního řízení podle kapitoly III požívají žadatelé záruk uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.
2. Rozhodující orgán nebo případné jiné příslušné orgány nebo organizace pověřené členskými státy za tímto účelem informují žadatele v jazyce, jemuž rozumějí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí:
 - a) o právu podat individuální žádost;
 - b) o lhůtách a fázích řízení, které je třeba dodržet;
 - c) o jejich právech a povinnostech v průběhu řízení, včetně práv a povinností podle nařízení (EU) 2024/...⁺, a o důsledcích nesplnění těchto povinností, zejména pokud jde o výslovné nebo konkludentní zpětvzetí žádosti;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- d) o právu na bezplatné obdržení právních informací týkajících se podání individuální žádosti a o právu na právní pomoc a zastoupení ve všech fázích řízení podle oddílu III této kapitoly a v souladu s články 15, 16, 17, 18 a 19;
- e) o prostředcích, kterými mohou splnit povinnost předložit prvky uvedené v článku 4 nařízení (EU) 2024/...⁺;
- f) o rozhodnutí rozhodujícího orgánu v souladu s článkem 36.

Všechny informace uvedené v tomto odstavci se poskytnou co nejdříve, aby žadatelé mohli uplatnit práva zaručená v tomto nařízení a aby mohli náležitě plnit povinnosti stanovené v článku 9. Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) až e) tohoto odstavce se žadateli poskytnou nejpozději při registraci žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto informace se poskytují prostřednictvím letáku uvedeného v odstavci 7 v tištěné nebo elektronické podobě, nebo v případě potřeby ústně. Nezletilým osobám se informace poskytují způsobem vstřícným k dětem a za účasti zástupce nebo osoby uvedené v čl. 23 odst. 2 písm. a).

Žadatel dostane příležitost potvrdit, že informace obdržel. Toto potvrzení se zaznamená do spisu žadatele. Pokud žadatel odmítne potvrdit, že informace obdržel, záznam o této skutečnosti se zapíše do jeho spisu.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

3. Během správního řízení jsou žadateli poskytovány služby tlumočnicka za účelem registrace a podání žádosti a pro účely případného osobního pohovoru, a to vždy, kdy není možné náležitou komunikaci zajistit jinak. Služby tlumočení jsou hrazeny z veřejných prostředků.
4. Příslušné orgány poskytnou žadatelům co nejdříve a před uplynutím lhůty pro podání žádosti v souladu s čl. 28 odst. 1 příležitost komunikovat s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky nebo s jinou organizací, která žadatelům poskytuje právní poradenství nebo jiné informace v souladu s vnitrostátním právem.
5. Rozhodující orgán zajistí, aby žadatelé, případně jejich zástupci či právní poradci nebo jiní poskytovatelé informací, kteří jsou podle vnitrostátního práva oprávněni poskytovat právní poradenství (dále jen „právní poradci“), měli přístup k informacím podle čl. 34 odst. 2 písm. b) a c), které jsou požadovány pro posouzení žádostí, a k informacím poskytnutým odborníky podle čl. 34 odst. 3, zohledňuje-li rozhodující orgán tyto informace při rozhodování o jejich žádosti.
6. Rozhodující orgán žadatele písemně co nejdříve vyrozumí o rozhodnutí ve věci jeho žádosti. Zastupuje-li právně žadatele zástupce či právní poradce, může rozhodující orgán o rozhodnutí vyrozumět namísto žadatele tohoto zástupce nebo právního poradce.

7. Agentura pro azyl vypracuje v úzké spolupráci s Komisí a každým členským státem letáky obsahující informace požadované tímto článkem. Tyto letáky musí být vypracovány tak, aby je členské státy mohly doplnit o další informace specifické pro dotčený členský stát, a zohlednit specifika zranitelných žadatelů, jako jsou nezletilé osoby nebo osoby se zdravotním postižením.

Článek 9 *Povinnosti žadatelů*

1. Žadatel učiní svou žádost v členském státě stanoveném v čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2024/...⁺.
2. Žadatel plně spolupracuje s příslušnými orgány uvedenými v článku 4 v záležitostech, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména tím, že:
 - a) poskytne údaje uvedené v čl. 27 odst. 1 písm. a), b) a d);
 - b) podá vysvětlení v případě, že u sebe nemá doklad totožnosti nebo cestovní doklad;
 - c) poskytne informace o veškerých změnách svého bydliště, poštovní adresy, telefonního čísla nebo e-mailové adresy;
 - d) poskytne biometrické údaje;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- e) podá svou žádost v souladu s článkem 28 a zůstane k dispozici v průběhu celého řízení;
- f) předloží co nejdříve dokumenty relevantní pro posouzení žádosti, které má v držení;
- g) zúčastní se osobního pohovoru, aniž je dotčen článek 13;
- h) setrvává na území členského státu, ve kterém je povinen být přítomen v souladu s čl. 17 odst. 4 nařízení (EU) 2024/...⁺.

Pokud se příslušné orgány rozhodnou zadržet jakýkoli dokument uvedený v prvním pododstavci písm. f), zajistí, aby žadatel neprodleně obdržel kopie originálů. V případě přemístění podle článku 46 nařízení (EU) 2024/...⁺ příslušné orgány žadateli v okamžiku přemístění tyto doklady vrátí.

3. Žadatel přijme veškerá sdělení příslušných orgánů na posledně uvedeném místě pobytu nebo poštovní adrese nebo prostřednictvím telefonního čísla nebo e-mailové adresy, které sám poskytl příslušným orgánům, zejména pokud podává žádost v souladu s článkem 28.

Členské státy stanoví ve vnitrostátním právu způsob komunikace a okamžik, kdy je sdělení považováno za doručené žadateli.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Žadatel plní povinnost hlásit se ve stanovené době nebo v přiměřených časových odstupech u příslušných orgánů nebo setrvat ve vymezené zeměpisné oblasti na území členského státu v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺ tak, jak tuto povinnost ukládá členský stát, ve kterém je žadatel povinen být přítomen v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺⁺.
5. Aniž je tímto dotčena jakákoli prohlídka prováděná z bezpečnostních důvodů, je-li to nezbytné a řádně odůvodněné pro posouzení žádosti, mohou příslušné orgány požadovat, aby byl žadatel prohledán nebo aby byly prohledány jeho věci v souladu s vnitrostátním právem. Příslušný orgán žadateli sdělí důvody této prohlídky a zahrne je do spisu žadatele. Jakoukoli osobní prohlídku žadatele podle tohoto nařízení provádí osoba stejného pohlaví zcela v souladu se zásadami lidské důstojnosti a fyzické a duševní integrity.

Článek 10

Právo setrvat během správního řízení

1. Žadatelé mají právo setrvat na území členského státu, v němž jsou povinni být přítomni v souladu s čl. 17 odst. 4 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺, dokud není ve správním řízení přijato rozhodnutí o žádosti v souladu s kapitolou III.
2. Právo setrvat nezakládá nárok na povolení k pobytu a nedává žadateli právo cestovat na území jiných členských států bez cestovního dokladu stanovené v čl. 6 odst. 3 směrnice (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Žadatel nemá právo setrvat na území dotčeného členského státu během správního řízení, pokud se s ním vede řízení o předání do jiného členského státu na základě povinností vyplývajících z evropského zatýkacího rozkazu vydaného v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV²¹.
4. Členské státy mohou stanovit výjimku z práva žadatele setrvat na jejich území během správního řízení, pokud tento žadatel:
 - a) učiní následnou žádost v souladu s článkem 55 a jsou splněny podmínky stanovené v článku 56;
 - b) je nebo bude vydán, předán nebo přemístěn do jiného členského státu, do třetí země nebo k mezinárodnímu trestnímu soudu či jinému mezinárodnímu soudu pro účely trestního stíhání nebo za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody;
 - c) představuje nebezpečí pro veřejný pořádek nebo národní bezpečnost, aniž jsou dotčeny články 12 a 17 nařízení (EU) 2024/...⁺, pokud uplatnění této výjimky nevede k vyhoštění žadatele do třetí země v rozporu se zásadou nenavracení.

²¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Členský stát může žadatele vydat, předat či přemístit do třetí země nebo k mezinárodnímu soudu v souladu s odst. 4 písm. b) pouze tehdy, pokud se příslušný orgán domnívá, že rozhodnutím o vydání, předání nebo přemístění nedojde k přímému nebo nepřímému návratu v rozporu se závazky tohoto členského státu podle mezinárodního a unijního práva.

ODDÍL II

OSOBNÍ POHOVORY

Článek 11

Pohovor o přípustnosti

1. Aniž jsou dotčeny čl. 38 odst. 1 a čl. 55 odst. 4, dříve než rozhodující orgán rozhodne o nepřípustnosti žádosti v souladu s článkem 38, dostane žadatel příležitost absolvovat pohovor o přípustnosti jeho žádosti („pohovor o přípustnosti“).
2. Při pohovoru o přípustnosti dostane žadatel příležitost vysvětlit, proč se na něj důvody pro nepřípustnost stanovené v článku 38 nevztahují.

Článek 12

Pohovor o opodstatnění žádosti

1. Dříve než rozhodující orgán o žádosti o mezinárodní ochranu věcně rozhodne, dostane žadatel příležitost absolvovat pohovor o opodstatnění jeho žádosti („pohovor o opodstatnění“). Pohovor o opodstatnění může být proveden současně s pohovorem o přípustnosti, pokud byl žadatel o této možnosti předem informován a měla možnost konzultovat svého právního poradce v souladu s článkem 15 nebo osobu pověřenou poskytováním právních informací v souladu s článkem 16.
2. Při pohovoru o opodstatnění dostane žadatel příležitost předložit prvky potřebné k opodstatnění jeho žádosti podle nařízení (EU) 2024/...⁺ a je povinen předložit prvky uvedené v čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení co nejúplněji. Žadatel dostane příležitost, aby podal vysvětlení k prvkům, které případně chybějí, nebo k jakýmkoli nesrovnalostem nebo rozporům ve svých prohlášeních.

Článek 13

Požadavky na osobní pohovory

1. Osobní pohovory podle článků 11 a 12 se provádějí v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Je-li žádost o mezinárodní ochranu podána v souladu s článkem 31, dostane odpovědná dospělá osoba v něm uvedená příležitost absolvovat osobní pohovor podle článků 11 a 12. Příležitost se tohoto pohovoru zúčastnit dostane i žadatel, pokud se nepoužije odst. 11 písm. c) tohoto článku.
3. Osobní pohovor musí být veden za podmínek, které zajistí náležité soukromí a důvěrnost a umožní žadatelům přednést v úplnosti důvody své žádosti.
4. Rozhodl-li se žadatel využít právní pomoci v souladu s oddílem III této kapitoly, zajistí se při osobním pohovoru přítomnost jeho právního poradce.
5. K osobnímu pohovoru musí být poskytnut tlumočník, který je schopen zajistit odpovídající komunikaci mezi žadatelem a osobou, která pohovory vede.

Osobnímu pohovoru může být přítomen interkulturní mediátor.

Členské státy upřednostňují tlumočnický a interkulturní mediátory, kteří absolvovali odbornou přípravu, jako je odborná příprava uvedená v čl. 8 odst. 4 písm. m) nařízení (EU) 2021/2303.

Členské státy zajistí, aby byli tlumočníci a interkulturní mediátoři informováni o klíčových pojmech a výrazech relevantních pro posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, například prostřednictvím standardního letáku nebo příručky. Komunikace probíhá v jazyce, který žadatel upřednostňuje, pokud neexistuje jiný jazyk, jemuž žadatel rozumí a je v něm schopen jasně komunikovat.

6. Osobní pohovory vedou zaměstnanci rozhodujícího orgánu.

V případě nepřiměřeného počtu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří učinili žádost ve stejné době, což znemožňuje uskutečnit včas osobní pohovor s každým žadatelem, mohou být rozhodujícímu orgánu dočasně nápomocní pracovníci jiných orgánů tohoto členského státu, již předem absolvují příslušnou odbornou přípravu, která zahrnuje prvky uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2021/2303, za účelem provedení těchto pohovorů, nebo Agentura pro azyl v souladu s článkem 5.

7. Osoba, která pohovor vede:

- a) musí být způsobilá zohledňovat osobní a obecné okolnosti žádosti, včetně situace panující v zemi původu žadatele, a kulturní původ žadatele, jeho věk, pohlaví, genderovou identitu, sexuální orientaci, zranitelnost a zvláštní procesní potřeby;
- b) nesmí mít na sobě vojenskou uniformu či uniformu donucovacího orgánu.

8. Zaměstnanci, kteří vedou pohovory se žadateli, včetně odborníků vyslaných Agenturou pro azyl, musí:
- a) mít obecné znalosti o faktorech, které by mohly nepříznivě ovlivnit schopnost žadatele absolvovat pohovor, například o známkách toho, že žadatel mohl být v minulosti mučen nebo je obětí obchodování s lidmi;
 - b) předem absolvovat odbornou přípravu, jejíž součástí jsou relevantní prvky z prvků uvedených v čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2021/2303.
9. Pokud o to žadatel požádá a je-li to možné, rozhodující orgán zajistí, aby pohovor se žadatelem vedly a tlumočily osoby pohlaví, které žadatel upřednostňuje, pokud nemá důvod domnívat se, že takový požadavek nesouvisí s tím, že je pro žadatele obtížné přednést důvody své žádosti v úplnosti.
10. Ve výjimečných situacích může rozhodující orgán vést osobní pohovor prostřednictvím videokonference, je-li to řádně odůvodněno okolnostmi.

V takovém případě rozhodující orgán zajistí nezbytná opatření, pokud jde o vhodná zařízení, procesní a technické normy, právní pomoc a tlumočení s přihlédnutím k pokynům Agentury pro azyl.

11. Od pohovoru o přípustnosti nebo pohovoru o opodstatnění žádosti lze upustit v těchto případech:
- a) rozhodující orgán na základě dostupných důkazů může přijmout kladné rozhodnutí, pokud jde o postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany, za předpokladu, že status doplňkové ochrany poskytuje stejná práva a stejné výhody jako postavení uprchlíka podle práva Unie a vnitrostátního práva;
 - b) rozhodující orgán se na základě dostupných důkazů domnívá, že žádost není nepřijatelná;
 - c) rozhodující orgán se domnívá, že žadatel není vzhledem k přetrvávajícím okolnostem, které nemůže ovlivnit, k pohovoru způsobilý nebo není schopen jej absolvovat;
 - d) v případě následné žádosti se předběžné posouzení podle čl. 55 odst. 4 provádí na základě písemného prohlášení;
 - e) rozhodující orgán považuje žádost za nepřijatelnou podle čl. 38 odst. 1 písm. c).

Upuštění od osobního pohovoru podle prvního pododstavce písm. c) nesmí mít nepříznivý vliv na rozhodnutí rozhodujícího orgánu. Je-li od osobního pohovoru upuštěno podle uvedeného písmene, poskytne rozhodující orgán žadateli skutečnou příležitost předložit další informace písemně.

V případě pochybností o způsobilosti žadatele k pohovoru nebo jeho schopnosti pohovor absolvovat rozhodující orgán konzultuje odborného lékaře, aby zjistil, zda je nezpůsobilost nebo neschopnost žadatele pohovor absolvovat dočasná, nebo zda je jeho stav trvalé povahy. Pokud z této konzultace jasně vyplývá, že stav, kvůli kterému žadatel není k pohovoru způsobilý nebo není schopen ho absolvovat, je dočasné povahy, odloží rozhodující orgán osobní pohovor do doby, než bude žadatel k pohovoru způsobilý nebo schopen ho absolvovat.

Pokud se žadatel nemůže osobního pohovoru zúčastnit z důvodu zvláštních okolností, které nemůže ovlivnit, rozhodující orgán osobní pohovor přeloží na jinou dobu.

12. Žadatelé musí být osobnímu pohovoru přítomni a jsou povinni na položené otázky odpovédět osobně.
13. Žadateli může být při osobním pohovoru, a to i ve formě videokonference, nápomocen právní poradce.

Nepřítomnost právního poradce nebrání rozhodujícímu orgánu ve vedení pohovoru.

Členské státy mohou ve vnitrostátním právu stanovit, že pokud se osobního pohovoru účastní právní poradce, může do osobního pohovoru zasáhnout až v jeho závěru.

14. Aniž jsou dotčeny čl. 11 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 a za předpokladu, že bylo vyvinuto dostatečné úsilí pro zajištění toho, aby žadatelům byla poskytnuta příležitost k osobnímu pohovoru, nebrání neprovedení osobního pohovoru rozhodujícímu orgánu v tom, aby o žádosti o mezinárodní ochranu rozhodl.

Článek 14

Zpráva z osobních pohovorů a jejich záznam

1. Rozhodující orgán či jakýkoli jiný orgán nebo odborníci, kteří jsou mu nápomocni v souladu s článkem 5 a čl. 13 odst. 6 při vedení osobních pohovorů, vypracují podrobnou a věcnou zprávu obsahující všechny hlavní prvky osobního pohovoru, nebo přepis pohovoru nebo přepis záznamu tohoto pohovoru, které budou zahrnuty do spisu žadatele.
2. Osobní pohovory se zaznamenávají pomocí zvukových záznamových zařízení. Žadatel je předem informován o skutečnosti, že je takový záznam pořizován, a o jeho účelu. Zvláštní pozornost je věnována požadavkům žadatelů, kteří potřebují zvláštní procesní záruky. Rozhodující orgán zahrne záznam do spisu žadatele.

3. Na konci osobního pohovoru nebo ve stanovené lhůtě před tím, než rozhodující orgán rozhodne, dostane žadatel příležitost vyjádřit se nebo podat ústní nebo písemné vysvětlení k jakémukoli nesprávnému překladu nebo nedorozumění nebo jiným faktickým chybám, které se objeví ve zprávě, v přepisu pohovoru nebo v přepisu záznamu. Za tím účelem je žadatel informován o celém obsahu zprávy, přepisu pohovoru nebo přepisu záznamu, a to v případě potřeby za asistence tlumočníka.
4. Žadatel musí být požádán, aby potvrdil, že obsah zprávy nebo přepis pohovoru věrně odráží obsah osobního pohovoru. Odmítne-li žadatel potvrdit obsah, uvedou se důvody odmítnutí v jeho spisu. Toto odmítnutí nebrání rozhodujícímu orgánu, aby o jeho žádosti rozhodl. V případě pochybností o prohlášeních učiněných žadatelem během osobního pohovoru má přednost zvukový záznam.
5. Žadatel nemusí být požádán, aby vznesl připomínky nebo poskytl vysvětlení ke zprávě nebo přepisu pohovoru, ani aby potvrdil, že obsah zprávy nebo přepis pohovoru věrně odráží pohovor, pokud:
 - a) podle vnitrostátního práva může být záznam pohovoru nebo jeho přepis přípustný jako důkaz v řízení o opravném prostředku, nebo
 - b) rozhodujícímu orgánu je zřejmé, že žadateli bude přiznáno postavení uprchlíka nebo udělen status doplňkové ochrany, pokud status doplňkové ochrany poskytuje podle práva Unie a vnitrostátního práva stejná práva a stejné výhody jako postavení uprchlíka.

6. Žadatelé, a pokud byli jmenováni, jejich zástupci a jejich právní poradci mají přístup ke zprávám nebo přepisům uvedeným v odstavci 1 co nejdříve po pohovoru a v každém případě včas před tím, než rozhodující orgán přijme rozhodnutí.

Přístup k záznamu se rovněž poskytne v řízení o opravném prostředku.

ODDÍL III

POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍCH INFORMACÍ A PRÁVNÍ POMOC A ZASTOUPENÍ

Článek 15

Právo na poskytování právních informací a právní pomoc a zastoupení

1. Žadatelé mají ve všech fázích řízení právo účinně konzultovat záležitosti týkající se jejich žádosti s právním poradcem nebo jiným poradcem.
2. Aniž je dotčeno právo žadatele vybrat si na vlastní náklady vlastního právního poradce nebo jiného poradce, může žadatel požádat o bezplatné poskytování právních informací ve správním řízení podle kapitoly III v souladu s článkem 16 a o bezplatnou právní pomoc a zastupování v řízení o opravném prostředku podle kapitoly V v souladu s článkem 17.

Žadatel je co nejdříve a nejpozději při registraci žádosti v souladu s článkem 27 informován o právu požádat o bezplatné poskytování právních informací nebo bezplatnou právní pomoc a zastupování.

3. Členské státy mohou poskytovat bezplatnou právní pomoc a zastoupení ve správním řízení v souladu s vnitrostátním právem.
4. Členské státy si mohou samy stanovit způsob poskytování právních informací a právní pomoci a zastupování v souladu se svým vnitrostátním právním řádem.

Článek 16

Bezplatné poskytování právních informací ve správním řízení

1. Členské státy poskytují ve správním řízení podle kapitoly III na žádost žadatele bezplatné právní informace.

Pro účely prvního pododstavce může být účinný přístup k bezplatnému poskytování právních informací zajištěn tím, že jedna osoba bude pověřena poskytováním právních informací ve správní fázi řízení několika žadatelům současně.

2. Pro účely správního řízení bezplatné poskytování právních informací zahrnuje poskytování:
 - a) pokynů a vysvětlení týkajících se správního řízení, včetně informací o právech a povinnostech během tohoto řízení;
 - b) pomoci při podávání žádosti a pokynů, která se týká:
 - i) různých řízení, v nichž může být žádost posuzována, a důvodů pro použití těchto řízení;

- ii) pravidel přípustnosti žádosti,
- iii) právních otázek, které vyvstanou v průběhu řízení, včetně informací o tom, jak napadnout rozhodnutí o zamítnutí žádosti v souladu s články 67, 68 a 69.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, může být od bezplatného poskytování právních informací ve správním řízení upuštěno, pokud:

- a) je žádost první následnou žádostí, která se považuje za podanou pouze proto, aby žadatel zdržel nebo zmařil výkon rozhodnutí o návratu, jenž by vedl k bezprostřednímu vyhoštění žadatele z členského státu;
- b) žádost je druhou nebo další následnou žádostí;
- c) žadateli již pomáhá a zastupuje jej právní poradce.

4. Pro účely provádění tohoto článku mohou členské státy požádat o pomoc Agenturu pro azyl. Navíc může být členským státům poskytována finanční podpora z fondů Unie v souladu s právními akty, jimiž se tyto fondy řídí.

Článek 17

Bezplatná právní pomoc a zastoupení v řízení o opravném prostředku

1. V řízení o opravném prostředku členské státy na návrh žadatele zajistí, aby mu byla poskytnuta bezplatná právní pomoc a zastoupení. Tato bezplatná právní pomoc a zastupování zahrnuje přípravu procesních dokumentů požadovaných podle vnitrostátního práva, přípravu opravného prostředku a v případě jednání účast na tomto jednání před soudem.
2. Poskytnutí bezplatné právní pomoci a zastoupení v řízení o opravném prostředku může být členskými státy zamítnuto v případě, že:
 - a) se má za to, že žadatel, který sdělí svou finanční situaci, má dostatečné zdroje na to, aby mohl sám nést náklady na právní pomoc a zastoupení;
 - b) se má za to, že opravný prostředek nemá reálnou naději na úspěch nebo je zneužívající;
 - c) rozhodování o opravném prostředku nebo přezkum probíhají ve druhém nebo vyšším odvolacím stupni podle vnitrostátního práva, včetně obnovy řízení nebo dovolání;
 - d) žadateli již pomáhá nebo jej zastupuje právní poradce.

3. Přijme-li rozhodnutí o nepřiznání bezplatné právní pomoci a zastupování orgán jiný než soud na základě toho, že se domnívá, že opravný prostředek nemá reálnou naději na úspěch nebo je zneužívající, má žadatel právo podat proti tomuto rozhodnutí účinný opravný prostředek. Za tímto účelem je žadatel oprávněn požádat o bezplatnou právní pomoc a zastoupení.

Článek 18

Rozsah poskytování právních informací a právní pomoci a zastoupení

1. Právní poradce, který v souladu s vnitrostátním právem žadatele právně zastupuje, má přístup k informacím uvedeným ve spisu žadatele, na jejichž základě je nebo bude vydáno rozhodnutí.
2. Přístup k informacím nebo ke zdrojům ve spisu žadatele může být odepřen v souladu s vnitrostátním právem, pokud by vyžazení informací nebo zdrojů ohrozilo národní bezpečnost, bezpečnost organizací nebo osob poskytujících tyto informace nebo bezpečnost osob, jichž se informace týkají, nebo pokud by byly ohroženy vyšetřovací zájmy v souvislosti s posuzováním žádostí o mezinárodní ochranu příslušnými orgány členských států nebo mezinárodní vztahy členských států, nebo pokud se jedná o utajované informace nebo zdroje podle vnitrostátního práva. V těchto případech rozhodující orgán:
 - a) zpřístupní takové informace nebo zdroje soudům v řízení o opravném prostředku; a

b) zajistí, aby bylo respektováno právo žadatele na obhajobu.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), udělí členské státy přístup k informacím nebo zdrojům právnímu poradci, který žadatele právně zastupuje a který absolvoval bezpečnostní prověrku, pokud jsou tyto informace podstatné pro posouzení žádosti nebo pro rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany.

3. Právní poradce žadatele nebo osoba pověřená poskytováním právních informací, která žadateli poskytuje právní informace, pomáhá mu nebo ho zastupuje, má přístup do uzavřených prostor, jako jsou zajišťovací zařízení nebo tranzitní prostory, za účelem poskytování právních informací, právní pomoci nebo zastupování žadatele v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺.

Článek 19

Podmínky bezplatného poskytování právních informací, právní pomoci a zastoupení

1. Bezplatné právní informace, právní pomoc a zastoupení poskytují právní poradci nebo jiní poradci, kteří jsou podle vnitrostátního práva oprávněni nebo kterým je povoleno poskytovat právní informace, právní pomoc nebo zastoupení žadateli, nebo nevládní organizace, které jsou podle vnitrostátního práva oprávněny k poskytování právních služeb žadatelům nebo k jejich zastupování.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

2. Členské státy stanoví zvláštní procesní pravidla pro evidování a zpracování žádostí o bezplatné poskytování právních informací, právní pomoci a zastupování ve vztahu k žádostem o mezinárodní ochranu, nebo použijí stávající pravidla pro domácí žádosti podobné povahy za podmínky, že tato pravidla nejsou více omezující nebo neznemožňují nebo nepřiměřeně neztěžují přístup k bezplatnému poskytování právních informací nebo bezplatné právní pomoci a zastupování.
3. Členské státy stanoví zvláštní pravidla týkající se výjimek z bezplatného poskytování právních informací, právní pomoci a zastupování v souladu s čl. 16 odst. 3 a čl. 17 odst. 2.
4. Členské státy mohou rovněž stanovit finanční a časová omezení pro bezplatné poskytování právních informací, právní pomoci a zastupování za podmínky, že tato omezení nejsou svévolná a neoprávněně neomezují přístup k bezplatnému poskytování právních informací, právní pomoci a zastupování. Pokud jde o poplatky a jiné náklady, nesmí být se žadateli zacházeno méně příznivě, než jak je obecně zacházeno s vlastními státními příslušníky ve věcech týkajících se právní pomoci.
5. Členské státy mohou požadovat, aby jim žadatel zcela nebo částečně nahradil náklady vzniklé v souvislosti s poskytováním právní pomoci a zastupování, pokud se jeho finanční situace v průběhu řízení výrazně zlepšila nebo pokud bylo rozhodnutí o bezplatném poskytnutí právní pomoci a zastupování přijato na základě nepravdivých informací jím předložených. Za tímto účelem žadatelé neprodleně informují příslušné orgány o jakékoli významné změně své finanční situace.

ODDÍL IV

ZVLÁŠTNÍ ZÁRUKY

Článek 20

Posouzení potřeb zvláštních procesních záruk

1. Příslušné orgány jednotlivě posoudí, zda žadatel potřebuje zvláštní procesní záruky, v případě potřeby s pomocí tlumočníka. Toto posouzení je možné začlenit do stávajících vnitrostátních řízení nebo do posouzení podle článku 25 směrnice (EU) 2024/...⁺ a nemusí mít formu správního řízení. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo, může být posouzení zpřístupněno a jeho výsledky mohou být předány rozhodujícímu orgánu, pokud s tím žadatel souhlasí.
2. Posouzení uvedené v odstavci 1 se zahájí co nejdříve po učinění žádosti zjištěním, zda jsou u žadatele patrné první známky toho, že by mohl vyžadovat zvláštní procesní záruky. Uvedené zjištění se zakládá na viditelných známkách, prohlášení nebo chování žadatele nebo na jakýchkoli relevantních dokumentech. V případě nezletilých osob se rovněž zohlední prohlášení rodičů, dospělé osoby, která za ni podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, nebo zástupce žadatele. Informace o těchto prvních známkách zahrnou příslušné orgány do spisu žadatele při registraci žádosti a zpřístupní je rozhodujícímu orgánu.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

3. Posouzení uvedené v odstavci 1 pokračuje po podání žádosti, přičemž se zohlední veškeré informace obsažené ve spisu žadatele.

Posouzení uvedené v odstavci 1 se dokončí co nejdříve, v každém případě do 30 dnů.

Přezkoumá se v případě jakýchkoli významných změn v situaci žadatele nebo v případě, že potřeba zvláštních procesních záruk vyjde najevo po jeho dokončení.

4. Příslušný orgán může žadatele s jeho předem učiněným souhlasem odeslat ke vhodnému lékaři nebo psychologovi nebo jinému odborníkovi, aby poradil, zda žadatel potřebuje zvláštní procesní záruky, přičemž upřednostní případy, kdy existují známky toho, že žadatelé mohli být obětí mučení, znásilnění nebo jiné závažné formy psychického, fyzického, sexuálního nebo genderově podmíněného násilí a že by to mohlo nepříznivě ovlivnit jejich schopnost účinně se účastnit řízení. Souhlasí-li žadatel s odesláním v souladu s tímto pododstavcem, předpokládá se, že tento souhlas zahrnuje souhlas s předáním výsledků odeslání příslušnému orgánu.

Rozhodující orgán zohlední radu poskytnutou podle prvního pododstavce při rozhodování o druhu zvláštních procesních záruk, které mohou být žadateli poskytnuty.

V příslušných případech a aniž je dotčena lékařská prohlídka, může být posouzení uvedené v odstavci 1 začleněno do lékařských prohlídek uvedených v článcích 24 a 25.

5. Pověření pracovníci příslušných orgánů členských států a jakýkoli zdravotník, psycholog nebo jiný odborník poskytující rady o potřebě zvláštních procesních záruk musí absolvovat odbornou přípravu, aby dokázali rozpoznat známky zranitelnosti u žadatelů, kteří mohou potřebovat zvláštní procesní záruky, a tyto potřeby, jsou-li zjištěny, řešit.

Článek 21

Žadatelé, kteří potřebují zvláštní procesní záruky

1. Pokud je zjištěno, že žadatelé potřebují zvláštní procesní záruky, je jim poskytnuta nezbytná podpora, jež jim v průběhu řízení o mezinárodní ochraně umožní požívat práv a plnit povinnosti podle tohoto nařízení.
2. Pokud se rozhodující orgán, a to i na základě posouzení jiného příslušného vnitrostátního orgánu, domnívá, že nezbytnou podporu podle odstavce 1 tohoto článku nelze ve zrychleném řízení o posouzení žádosti uvedeném v článku 42 nebo v řízení na hranicích podle článku 43 poskytnout, přičemž zvláštní pozornost věnuje obětem mučení, znásilnění nebo jiné závažné formy psychického, fyzického, sexuálního nebo genderově podmíněného násilí, nevede se žadatelem uvedená řízení nebo je s ním přestane vést.

Článek 22
Záruky pro nezletilé osoby

1. Při uplatňování tohoto nařízení je pro příslušné orgány prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte.
2. Rozhodující orgán posuzuje nejlepší zájem dítěte v souladu s článkem 26 směrnice (EU) 2024/...⁺.
3. Rozhodující orgán poskytne nezletilé osobě příležitost k osobnímu pohovoru, a to i v případech, kdy je žádost činěna jejím jménem podle článku 32 a čl. 33 odst. 1, neprokáže-li se, že to není v nejlepším zájmu dítěte. V takovém případě rozhodující orgán uvede důvody rozhodnutí neposkytnout nezletilé osobě příležitost k osobnímu pohovoru.

Osobní pohovor s nezletilou osobou vede osoba, která má nezbytné znalosti o právech a zvláštních potřebách nezletilých osob. Tento pohovor probíhá způsobem, který je ohleduplný k dítěti a bere v potaz souvislosti, přičemž zohledňuje věk a vyspělost dítěte.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

4. Pokud je nezletilá osoba doprovázena, vede se osobní pohovor za přítomnosti dospělé osoby, která za ni podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, a v případě, že byl jmenován, za přítomnosti právního poradce. V případě potřeby a je-li to v nejlepším zájmu dítěte, mohou členské státy vést osobní pohovor s touto nezletilou osobou za přítomnosti osoby s nezbytnými dovednostmi a odbornými znalostmi. Rozhodující orgán může v odůvodněných případech a pouze tehdy, je-li to v nejlepším zájmu dítěte, vést pohovor s nezletilou osobou bez přítomnosti dospělé osoby, která za ni odpovídá, pokud zajistí, aby nezletilé osobě byla během pohovoru nápomocna osoba s potřebnými dovednostmi a odbornými znalostmi, aby byl chráněn její nejlepší zájem.
5. Rozhodnutí o žádosti nezletilé osoby vypracovávají příslušní pracovníci rozhodujícího orgánu. Tito příslušní pracovníci musí mít nezbytné znalosti a absolvovat vhodnou odbornou přípravu v oblasti práv a zvláštních potřeb nezletilých osob.

Článek 23

Zvláštní záruky pro nezletilé osoby bez doprovodu

1. Příslušné orgány zajistí, aby nezletilé osoby bez doprovodu byly zastoupeny a aby jim byla poskytnuta pomoc takovým způsobem, aby mohly požívat práv a plnit povinnosti podle tohoto nařízení, nařízení (EU) 2024/...⁺, směrnice (EU) 2024/...⁺⁺ a nařízení (EU) 2024/...⁺⁺⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

2. Činí-li žádost osoba, která tvrdí, že je nezletilá, nebo u níž existují objektivní důvody se domnívat, že je nezletilá, a která je bez doprovodu, příslušné orgány:
- a) co nejdříve a v každém případě včas pro účely odstavce 6 a v příslušných případech odstavce 6 určí osobu s potřebnými dovednostmi a odbornými znalostmi, aby mohla nezletilé osobě dočasně pomáhat tak, aby byl zajištěn její nejlepší zájem a celkové blaho, což této nezletilé osobě umožní požívat práv podle tohoto nařízení, a případně jednala jako zástupce až do jmenování zástupce;
 - b) co nejdříve a nejpozději 15 pracovních dnů ode dne učinění žádosti jmenují jejího zástupce.

Zástupcem a osobou uvedenou v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce může být stejná osoba, která je uvedena v článku 27 směrnice (EU) 2024/...⁺. Tato osoba se s nezletilou osobou setkává a zohlední její vlastní názory na její potřeby, s přihlédnutím k věku a vyspělosti nezletilé osoby.

Pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že žadatel, který tvrdí, že je nezletilý, je bez jakýchkoli pochybností starší 18 let, nemusí jmenovat zástupce podle tohoto odstavce.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Povinnosti zástupce a osoby uvedené v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce zaniknou, pokud příslušné orgány po posouzení věku podle čl. 25 odst. 1 nestanoví domněnku, že žadatel je nezletilou osobou, nebo dospějí k závěru, že žadatel nezletilou osobou není, nebo pokud žadatel již není nezletilou osobou bez doprovodu.

3. V případě nepřiměřeného počtu žádostí učiněných nezletilými osobami bez doprovodu nebo v jiných výjimečných situacích může být lhůta pro jmenování zástupce v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) prodloužena o deset pracovních dnů, aniž je dotčen odst. 2 třetí pododstavec.
4. Je-li podle odstavce 2 jmenována nebo určena organizace, jmenuje fyzickou osobu pro plnění úkolů uvedených v tomto článku ve vztahu k nezletilé osobě bez doprovodu.
5. Příslušný orgán okamžitě informuje:
 - a) nezletilou osobu bez doprovodu způsobem vstřícným k dětem a v jazyce, kterému rozumí, o určení osoby uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) a o jejím zástupci a o tom, jak naproti osobě uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) nebo b) podat důvěrně a bezpečně stížnost;
 - b) rozhodující orgán a v relevantních případech orgán příslušný k registraci žádosti, že byl jmenován zástupce nezletilé osoby bez doprovodu, a

- c) osobu uvedenou v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) a zástupce o významných skutečnostech, procesních úkonech a lhůtách týkajících se žádosti nezletilé osoby bez doprovodu.

Zástupce a osoba uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) mají přístup k obsahu relevantních dokumentů ve spisu nezletilé osoby, včetně zvláštních informačních materiálů pro nezletilé osoby bez doprovodu.

- 6. Osoba uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) se setkává s nezletilou osobou bez doprovodu a plní mimo jiné tyto úkoly, ve vhodných případech společně s právním poradcem:

- a) poskytuje nezletilé osobě bez doprovodu relevantní informace týkající se řízení stanovených v tomto nařízení;
- b) pomáhá nezletilé osobě bez doprovodu v souvislosti s případným postupem posuzování věku uvedeným v článku 25;
- c) poskytuje nezletilé osobě bez doprovodu relevantní informace a pomáhá jí v souvislosti s případnými postupy stanovenými v nařízeních (EU) 2024/...⁺ a (EU) 2024/...⁺⁺.

- 7. Dokud není jmenován zástupce, mohou členské státy pověřit osobu uvedenou v odst. 2 prvním pododstavci písm. a), aby nezletilé osobě pomáhala při registraci a podávání žádosti nebo aby podala žádost jménem nezletilé osoby v souladu s článkem 33.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

8. Zástupce se setkává s nezletilou osobou bez doprovodu a plní mimo jiné tyto úkoly, ve vhodných případech společně s právním poradcem:
- a) poskytuje jí relevantní informace týkající se případných řízení stanovených v tomto nařízení;
 - b) pomáhá jí v souvislosti s případným postupem posuzování věku uvedeným v článku 25;
 - c) pomáhá jí při případné registraci žádosti;
 - d) pomáhá jí při případném podávání žádosti nebo podává žádost jejím jménem v souladu s článkem 33;
 - e) pomáhá s přípravou případného osobního pohovoru a je u něj přítomen a informuje ji o účelu pohovoru a možných důsledcích osobního pohovoru a o tom, jak se na tento pohovor připravit;
 - f) poskytuje jí relevantní informace a pomáhá jí v souvislosti s případnými postupy stanovenými v nařízeních (EU) 2024/...⁺ a (EU) 2024/...⁺⁺.

Při osobním pohovoru dostanou zástupce a právní poradce v rámci stanoveném osobou, která pohovor vede, příležitost klást otázky nebo vznášet připomínky.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Rozhodující orgán může požadovat, aby byla nezletilá osoba bez doprovodu přítomna při osobním pohovoru, a to i v případě, že je přítomen zástupce nebo právní poradce.

9. Zástupce plní své povinnosti podle zásady nejlepšího zájmu dítěte a musí mít k tomuto účelu nezbytnou kvalifikaci, výcvik a odborné znalosti. Zástupci absolvují pravidelnou odbornou přípravu pro výkon svých úkolů a nesmějí mít záznam o spáchání trestného činu, zejména pokud jde o trestné činy nebo přestupky v souvislosti s dítětem.

Zástupce se změní pouze v případě, že se příslušné orgány domnívají, že úkoly tohoto zástupce nebo osoby nebyly provedeny řádně. Zástupcem nemohou být jmenovány organizace nebo fyzické osoby, jejichž zájmy jsou nebo by potenciálně mohly být ve střetu se zájmy nezletilé osoby bez doprovodu.

10. Příslušné orgány svěří fyzické osobě jednající jako zástupce nebo osobě, která je schopná dočasně jednat jako zástupce, přiměřený a omezený počet nezletilých osob bez doprovodu a za běžných okolností nejvýše 30 nezletilých osob bez doprovodu současně, tak aby bylo zajištěno, že tato osoba je schopna efektivně plnit své úkoly.

V případě nepřiměřeného počtu žádostí učiněných nezletilými osobami bez doprovodu nebo v jiných výjimečných situacích může být počet nezletilých osob bez doprovodu na jednoho zástupce zvýšen až na 50 nezletilých osob bez doprovodu.

Členské státy zajistí, aby existovaly správní nebo justiční orgány nebo jiné subjekty příslušné k výkonu pravidelného dohledu nad tím, že zástupci jmenovaní a osoby určené podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a) řádně plní své úkoly, včetně pravidelné kontroly rejstříků trestů těchto jmenovaných zástupců a určených osob s cílem zjistit případné neslučitelnosti s jejich úlohou. Tyto správní nebo justiční orgány nebo jiné subjekty prověřují stížnosti podané nezletilými osobami bez doprovodu na jejich jmenované zástupce nebo osoby určené podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a).

ODDÍL V

LÉKAŘSKÁ PROHLÍDKA A POSOUZENÍ VĚKU

Článek 24

Lékařská prohlídka

1. Pokud to rozhodující orgán považuje za relevantní pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, požádá se souhlasem žadatele o lékařskou prohlídku žadatele z hlediska známek a symptomů, jež by mohly poukazovat na pronásledování nebo vážnou újmu v minulosti, a je informován o jejích výsledcích.
2. V případě nezletilé osoby se lékařská prohlídka provede pouze se souhlasem rodiče, dospělé osoby, která za nezletilou osobu podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, zástupce nebo osoby uvedené v čl. 23 odst. 2 písm. a), a pokud tak stanoví vnitrostátní právo, se souhlasem žadatele.

Lékařská prohlídka je pro žadatele bezplatná a je hrazena z veřejných prostředků.

Pro účely lékařské prohlídky uvedené v tomto článku lze zohlednit případné zdravotní prohlídky a posouzení zranitelnosti uvedené v článku 12 nařízení (EU) 2024/...⁺.

3. Není-li provedena lékařská prohlídka podle odstavce 1, informuje rozhodující orgán žadatele, že si mohou z vlastního podnětu a na vlastní náklady zajistit lékařskou prohlídku z hlediska známk a symptomů, jež by mohly poukazovat na pronásledování nebo vážnou újmu v minulosti.
4. Výsledky lékařské prohlídky podle odstavce 1 nebo 3 se rozhodujícímu orgánu a žadateli předkládají co nejdříve a rozhodující orgán je posoudí společně s ostatními prvky žádosti.
5. Lékařské prohlídky musí být co nejméně invazivní a provádí je pouze kvalifikovaný zdravotnický personál. Provádějí se způsobem, který respektuje důstojnost jednotlivce.
6. Odmítnutí žadatele podstoupit lékařskou prohlídku nebo jeho rozhodnutí podstoupit lékařskou prohlídku z jeho vlastního podnětu, pokud se tato prohlídka neuskuteční v přiměřeném časovém rámci s ohledem na dostupnost termínů pro lékařské prohlídky v příslušném členském státě, nebrání rozhodujícímu orgánu, aby rozhodl o žádosti o mezinárodní ochranu.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Článek 25

Posouzení věku nezletilých osob

1. Existují-li v důsledku prohlášení žadatele, dostupných dokladů nebo jiných relevantních známek pochybnosti o tom, zda je žadatel nezletilou osobou, může rozhodující orgán v rámci posuzování žádosti provést multidisciplinární posouzení, včetně psychosociálního posouzení, jež provedou kvalifikovaní odborníci, s cílem stanovit věk žadatele. Posouzení věku nesmí být založeno výlučně na fyzickém vzhledu nebo chování žadatele. Pro účely posouzení věku se dokumenty, které jsou k dispozici, považují za pravé, není-li prokázán opak, a zohlední se prohlášení nezletilých osob.
2. Pokud po provedení multidisciplinárního posouzení stanoveného v odstavci 1 přetrvávají pochybnosti o věku žadatele, lze ke stanovení jeho věku v rámci posuzování žádosti jako krajní opatření použít lékařskou prohlídku. Pokud výsledek posouzení věku uvedeného v tomto odstavci není s ohledem na věk žadatele jednoznačný nebo zahrnuje-li věkový rozsah nižší než 18 let, členské státy stanoví domněnku, že žadatel je nezletilou osobou.
3. Veškeré lékařské prohlídky prováděné pro účely uvedené v odstavci 2 musí být co možná nejméně invazivní a být prováděny způsobem, který plně respektuje důstojnost jednotlivce. Provádí je zdravotnický personál se zkušenostmi a odbornými znalostmi v oblasti odhadu věku.

Použije-li se tento odstavec, analyzují se výsledky lékařské prohlídky a multidisciplinárního posouzení společně, aby bylo možné získat co nejspolehlivější výsledek.

4. Jsou-li k posouzení věku žadatele použity lékařské prohlídky, příslušný orgán zajistí, aby o tom, že jejich věk může být posouzen lékařskou prohlídkou, byli žadatel, jeho rodiče, dospělá osoba, která za něj podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, jeho zástupce nebo osoba uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. a) informováni před posouzením jejich žádosti o mezinárodní ochranu, a to v jazyce, kterému rozumějí, a způsobem vstřícným k dětem a přiměřeným jejich věku. Přitom jsou informováni o metodě této prohlídky, o možných důsledcích výsledku lékařské prohlídky na posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, o možnosti žadatele lékařskou prohlídku odmítnout a o důsledcích takového odmítnutí. Veškeré dokumenty týkající se lékařské prohlídky jsou součástí spisu žadatele.
5. Lékařská prohlídka za účelem posouzení věku žadatele se provede pouze v případě, že žadatel, jeho rodiče, odpovědná dospělá osoba uvedená v odstavci 4 tohoto článku, jeho zástupce nebo osoba uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. a) vyjádří po obdržení informací stanovených v odstavci 4 tohoto článku souhlas.

6. Odmítnutí lékařské prohlídky, která má být provedena za účelem posouzení věku, žadatelem, jeho rodiči, odpovědnou dospělou osobou uvedenou v odstavci 4 tohoto článku, jeho zástupcem nebo osobou uvedenou v čl. 23 odst. 2 písm. a) nebrání rozhodujícímu orgánu v přijetí rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu. Takové odmítnutí lze považovat pouze za vyvratitelnou domněnku, že žadatel není nezletilou osobou.
7. Členský stát může uznat rozhodnutí o posouzení věku přijatá jinými členskými státy, pokud byla provedena v souladu s právem Unie.

Kapitola III

Správní řízení

ODDÍL I

PŘÍSTUP K ŘÍZENÍ

Článek 26

Učinění žádosti o mezinárodní ochranu

1. Žádost o mezinárodní ochranu se považuje za učiněnou, pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, včetně nezletilé osoby bez doprovodu, osobně vyjádří u příslušného orgánu uvedeného v čl. 4 odst. 1 a 2 přání získat mezinárodní ochranu od členského státu.

Mají-li úředníci příslušného orgánu pochybnosti o tom, zda lze takové prohlášení chápat jako žádost o mezinárodní ochranu, zeptají se dané osoby výslovně, zda si přeje získat mezinárodní ochranu.

2. Orgány příslušné pro přijímací zařízení v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺ jsou v relevantních případech informovány o tom, že byla učiněna žádost. V případě státních příslušníků třetích zemí podléhajících prověřování podle čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺ se členské státy mohou rozhodnout, že tento odstavec použijí až po ukončení prověřování.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Článek 27

Registrace žádostí o mezinárodní ochranu

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti shromažďovat a předávat údaje v souladu s čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2024/...⁺, orgány příslušné k registraci žádostí, orgány jiného členského státu uvedené v čl. 5 písm. b) tohoto nařízení nebo odborníci vyslaní Agenturou pro azyl, kteří jim jsou při plnění tohoto úkolu nápomocni, zaregistrují žádost neprodleně a v každém případě nejpozději pět dnů od jejího učinění. Za tímto účelem zaregistrují tyto informace, které mohou pocházet z prověřovacího formuláře uvedeného v článku 17 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺:
 - a) jméno, datum a místo narození, pohlaví, státní příslušnost žadatele nebo skutečnost, že žadatel je bez státní příslušnosti, rodinné příslušníky ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺⁺ a v případě nezletilých osob případné sourozence nebo příbuzné ve smyslu čl. 2 bodu 9 uvedeného nařízení, kteří se nacházejí v některém členském státě, a další osobní údaje žadatele relevantní pro řízení o mezinárodní ochraně a pro určení příslušného členského státu;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- b) druh, číslo a dobu platnosti jakéhokoli dokladu totožnosti nebo cestovního dokladu žadatele, jsou-li k dispozici, a zemi, která tento doklad vydala, a další dokumenty poskytnuté žadatelem, které příslušný orgán považuje za relevantní pro účely zjištění jeho totožnosti, pro řízení o mezinárodní ochraně a pro určení příslušného členského státu;
- c) datum žádosti, místo učinění žádosti a orgán, u kterého byla učiněna;
- d) místo pobytu žadatele nebo jeho bydliště nebo poštovní adresu, a jsou-li k dispozici, telefonní číslo a e-mailovou adresu, na nichž jej lze zastihnout.

Pokud členské státy údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) získaly ještě před učiněním žádosti, nejsou znovu požadovány.

2. Pokud osoba tvrdí, že nemá státní příslušnost, tato skutečnost se jasně zaregistruje do doby, než bude určeno, zda se jedná o osobu bez státní příslušnosti.

3. Je-li žádost učiněna u orgánu pověřeného přijímáním žádostí o mezinárodní ochranu, který není příslušný k registraci žádostí, tento orgán neprodleně a nejpozději tři pracovní dny ode dne, kdy byla žádost učiněna, informuje orgán příslušný k registraci žádostí. Ten žádost zaregistruje co nejdříve, nejpozději však pět dnů ode dne, kdy danou informaci obdržel.
4. Pokud informace shromažďuje rozhodující orgán nebo jiný orgán, který je mu nápomocen pro účely posouzení žádosti, mohou být v době registrace shromážděny další údaje nezbytné pro posouzení žádosti.
5. Učiní-li ve stejné době žádost nepřiměřený počet státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, v důsledku čehož není proveditelné zaregistrovat žádosti ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 3, zaregistruje se žádost nejpozději 15 dnů ode dne, kdy byla učiněna.
6. Aniž je dotčeno právo žadatele předložit na podporu žádosti nové prvky, v případě následné žádosti, pokud má příslušný orgán již k dispozici informace uvedené v odst. 1 písm. a), b) a d) a odstavci 2, nemusí tyto údaje shromažďovat.
7. Na státní příslušníky třetích zemí podléhající prověřování podle čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) 2024/...⁺ se odstavce 1 až 6 použijí až po ukončení prověřování.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Článek 28

Podání žádosti o mezinárodní ochranu

1. Žadatel podá žádost u příslušného orgánu členského státu, v němž je žádost učiněna, co nejdříve a nejpozději 21 dnů ode dne, kdy je žádost zaregistrována, ledaže se použije odstavec 6 tohoto článku, za podmínky, že žadatel dostal skutečnou příležitost tak učinit v souladu s tímto článkem. Není-li žádost podána u rozhodujícího orgánu, příslušný orgán ho o podání žádosti neprodleně informuje.
2. Po přemístění v souladu s článkem 46 nařízení (EU) 2024/...⁺ podá žadatel žádost příslušným orgánům v příslušném členském státě co nejdříve a nejpozději 21 dnů ode dne, kdy se žadatel prokázal příslušným orgánům v příslušném členském státě.
3. Žádost se podává osobně v určeném termínu a na určeném místě, a pokud je sdělen, v určeném čase. Příslušné orgány sdělí tento termín a místo žadateli. Příslušné orgány mohou žadateli sdělit konkrétní čas.

Členské státy mohou ve vnitrostátním právu stanovit, že žádost se považuje za podanou osobně, pokud příslušný orgán ověří, že žadatel je v době registrace nebo podání žádosti fyzicky přítomen na území členského státu.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Odchylně od odstavce 3 mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit možnost, aby žadatel podal žádost prostřednictvím formuláře, a to i v případě, že se nemůže osobně dostavit z důvodu přetrvávajících závažných okolností, které nemůže ovlivnit, jako je uvěznění nebo dlouhodobá hospitalizace. Žádost se považuje za podanou, pokud žadatel předloží formulář ve lhůtě stanovené v odstavci 1 a pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že podmínky podle tohoto odstavce byly splněny. V takových případech začíná lhůta pro posouzení žádosti běžet ode dne doručení uvedeného formuláře příslušnému orgánu.
5. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce v případě, že ve stejné době učiní žádost o mezinárodní ochranu nepřiměřený počet státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, v důsledku čehož není proveditelné dát každému žadateli termín ve lhůtě stanovené v odstavci 1, poskytne se žadateli termín ke schůzce za účelem podání žádosti nejpozději dva měsíce ode dne registrace žádosti.
6. Při podávání žádosti jsou žadatelé povinni co nejdříve předložit veškeré prvky a dokumenty, jež mají k dispozici, uvedené v čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2024/...⁺, které jsou potřebné pro opodstatnění jejich žádosti. Po podání žádosti, zejména při osobním pohovoru, je žadatelům umožněno předložit jakékoliv další prvky relevantní pro posouzení žádosti do doby, než je o žádosti rozhodnuto ve správním řízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Členské státy mohou v tomto časovém rámci stanovit lhůtu pro předložení těchto dodatečných prvků, kterou se žadatel snaží dodržet.

7. Členské státy mohou zorganizovat přístup k řízení tak, aby učinění, registrace nebo podání žádosti probíhaly současně. V těchto případech zajistí, aby všichni žadatelé požívali záruk stanovených v čl. 8 odst. 2 až 6. Pokud učinění, registrace nebo podání žádosti probíhají současně, mohou žadatelé předložit veškeré prvky a dokumenty, jež mají k dispozici, uvedené v čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2024/...⁺, které jsou potřebné pro opodstatnění jejich žádosti, během osobního pohovoru.

Žadatelé navíc mohou předložit jakékoliv další prvky relevantní pro posouzení jejich žádosti do doby, než je o žádosti rozhodnuto ve správním řízení. Členské státy mohou v tomto časovém rámci stanovit lhůtu pro předložení těchto dodatečných prvků, kterou se žadatel snaží dodržet.

Článek 29

Dokumenty poskytované žadateli

1. Příslušné orgány členského státu, ve kterém je učiněna žádost o mezinárodní ochranu, poskytnou žadateli po registraci žádosti dokument na jeho jméno uvádějící, že žádost byla učiněna a zaregistrována. Tento dokument platí až do vydání dokumentu uvedeného v odstavci 4.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Po přemístění v souladu s článkem 46 nařízení (EU) 2024/...⁺ poskytnou příslušné orgány příslušného členského státu žadateli poté, co se jim žadatel identifikoval, dokument na jeho jméno uvádějící, že žádost byla učiněna a zaregistrována a že dotčená osoba byla přemístěna. Tento dokument platí až do vydání dokumentu uvedeného v odstavci 4.

2. Dokument uvedený v odstavci 1 nemusí být poskytnut, je-li před registrací možné vydat dokument uvedený v odstavci 4.
3. Dokument uvedený v odstavci 1 je při vydání dokumentu uvedeného v odstavci 4 vzat zpět.
4. Příslušné orgány členského státu, v němž je podána žádost v souladu s čl. 28 odst. 1 a 2, co nejdříve po podání žádosti vydají dokument obsahující alespoň tyto údaje, které se podle potřeby aktualizují:
 - a) jméno, datum a místo narození, pohlaví a státní příslušnost žadatele nebo případně údaj o tom, že je bez státní příslušnosti, zobrazení jeho obličeje a jeho podpis;
 - b) vydávající orgán, datum a místo vydání a dobu platnosti dokumentu;
 - c) status dané osoby jako žadatele;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- d) prohlášení o tom, že žadatel má právo setrvat na území daného členského státu za účelem posouzení žádosti, a údaj o tom, zda je žadatel oprávněn volně se pohybovat po celém území členského státu nebo po jeho části;
- e) prohlášení, že se nejedná o cestovní doklad a že žadatel nesmí bez povolení cestovat do jiných členských států.

5. Žádný z dokumentů uvedených v tomto článku není nutné vydávat v případě a po dobu, kdy je žadatel zadržen nebo uvězněn.

Po propuštění ze zadržení nebo uvěznění je žadateli poskytnut dokument uvedený v odstavci 1 nebo 4. Pokud je žadateli po propuštění poskytnut dokument uvedený v odstavci 1, obdrží žadatel dokument uvedený v odstavci 4 co nejdříve.

6. V případě nezletilých osob s doprovodem se dokumenty uvedené v tomto článku vydané jednomu z rodičů žadatele nebo dospělé osobě, která za něj podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, mohou vztahovat i na nezletilou osobu, je-li to vhodné.

7. Dokumenty uvedené v tomto článku nemusí být dokladem totožnosti, ale považují se za dostatečné prostředky k tomu, aby se žadatelé mohli po dobu trvání řízení o mezinárodní ochraně identifikovat vnitrostátním orgánům a získat přístup ke svým právům.

8. V dokumentech uvedených v odstavcích 1 a 4 se uvede datum registrace žadatele.
9. Dokument uvedený v odstavci 4 platí po dobu až dvanácti měsíců nebo do doby, než je žadatel přemístěn do jiného členského státu v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺. Je-li uvedený dokument vydán příslušným členským státem, prodlužuje se platnost dokumentu tak, aby pokrývala dobu, po kterou má žadatel právo setrvat na jeho území. Doba platnosti dokumentu nezakládá právo setrvat, pokud toto právo bylo ukončeno nebo pozastaveno v souladu s tímto nařízením.

Článek 30

Přístup k řízení v zajišťovacích zařízeních a na hraničních přechodech

1. Existují-li známky toho, že státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti nacházející se v zajišťovacích zařízeních nebo na hraničních přechodech na vnějších hranicích, včetně tranzitního prostoru, mohou chtít učinit žádost o mezinárodní ochranu, příslušné orgány podle článku 4 jim poskytnou informace o možnosti ji učinit.
2. Učiní-li žadatel žádost v zajišťovacím zařízení, ve věznici nebo na hraničním přechodu, včetně tranzitního prostoru, na vnějších hranicích, přijmou příslušné orgány podle článku 4 opatření pro tlumočnické služby v rozsahu nezbytném pro usnadnění přístupu k řízení o mezinárodní ochraně.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Organizace a osoby, kterým je podle vnitrostátního práva povoleno poskytovat poradenství a informace, musí mít účinný přístup k žadatelům, kteří jsou drženi v zajišťovacích zařízeních nebo se nacházejí na hraničních přechodech, včetně tranzitního prostoru, na vnějších hranicích. Tento přístup může být podmíněn předchozí dohodou s příslušnými orgány.

Členské státy mohou podle vnitrostátního práva přístup podle prvního pododstavce omezit, je-li to objektivně nutné z důvodu bezpečnosti, veřejného pořádku nebo správy hraničního přechodu, včetně tranzitního prostoru, nebo zajišťovacího zařízení, pokud tím tento přístup není omezen příliš nebo znemožněn.

Článek 31

Žádosti jménem dospělých osob, které potřebují pomoc při právním jednání

1. Za dospělou osobu, která potřebuje pomoc při právním jednání v souladu s vnitrostátním právem (dále jen „závislá zletilá osoba“), může žádost učinit a podat dospělá osoba, která za ni podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá.
2. Závislá zletilá osoba musí být při podání žádosti přítomna, s výjimkou odůvodněných případů, kdy není schopna nebo způsobilá být přítomna, nebo, stanoví-li tuto možnost vnitrostátní právo, kdy je žádost podávána prostřednictvím formuláře.

Článek 32

Žádosti jménem nezletilých osob s doprovodem

1. Nezletilá osoba s doprovodem má právo podat žádost vlastním jménem, je-li svéprávná v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu. V opačném případě za ni žádost podá její rodič nebo jiná dospělá osoba, která za nezletilou osobu podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, například její právní opatrovník nebo pracovník orgánu péče o dítě.
2. V případě nezletilé osoby s doprovodem, která není svéprávná v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu a která se v okamžiku, kdy její rodič nebo jiná dospělá osoba, která za ni podle práva nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, učiní nebo podá žádost o mezinárodní ochranu, nachází na území téhož členského státu, zejména pokud tato nezletilá osoba nemá žádné jiné právní prostředky k pobytu na území téhož členského státu, se učinění a podání žádosti uvedeným rodičem nebo osobou považuje za učinění a podání žádosti o mezinárodní ochranu rovněž jménem této nezletilé osoby.

Členské státy mohou rozhodnout, že použijí první pododstavec i v případě nezletilé osoby s doprovodem, která se narodila nebo je přítomna během správního řízení.

3. Pokud rodič nebo dospělá osoba odpovědná za nezletilou osobu s doprovodem podle odstavce 2 podává žádost jejím jménem, musí být tato nezletilá osoba při podání žádosti přítomna, s výjimkou odůvodněných případů, kdy není schopna nebo způsobilá být přítomna, nebo, stanoví-li tuto možnost vnitrostátní právo, kdy je žádost jejím jménem podávána prostřednictvím formuláře.

Článek 33

Žádosti nezletilých osob bez doprovodu

1. Nezletilá osoba bez doprovodu má právo podat žádost vlastním jménem, pokud je svéprávná v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu. Za tímto účelem je informována o věku nabytí svéprávnosti v členském státě příslušném k posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud nezletilá osoba bez doprovodu není svéprávná v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu, podá žádost jejím jménem zástupce nebo osoba uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. a).

První pododstavec tohoto odstavce se použije, aniž je dotčeno právo nezletilých osob bez doprovodu na poskytování právních informací a na právní pomoc a zastoupení v souladu s články 15 a 16.

2. V případě nezletilé osoby bez doprovodu, která není svéprávná v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu, se žádost podává ve lhůtě stanovené v čl. 28 odst. 1 s přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte.

3. Pokud zástupce nezletilé osoby bez doprovodu nebo osoba uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. a) podává žádost jejím jménem, musí být tato nezletilá osoba při podání žádosti přítomna, s výjimkou odůvodněných případů, kdy není schopna nebo způsobilá být přítomna, nebo, stanoví-li tuto možnost vnitrostátní právo, kdy je žádost jejím jménem podávána prostřednictvím formuláře.

ODDÍL II

ŘÍZENÍ O POSOUZENÍ ŽÁDOSTI

Článek 34

Posuzování žádostí

1. Rozhodující orgán posuzuje žádosti o mezinárodní ochranu a rozhoduje o nich v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II.
2. Rozhodující orgán rozhoduje o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení přípustnosti nebo věcného obsahu žádosti. Posuzuje je objektivně, nestranně a na individuálním základě. Pro účely posouzení žádosti rozhodující orgán zohlední:
 - a) relevantní prohlášení učiněná a dokumenty předložené žadatelem v souladu s čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2024/...⁺;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- b) relevantní, přesné a aktuální informace týkající se situace v zemi původu žadatele v době rozhodování o žádosti, včetně právních předpisů země původu a způsobu jejich uplatňování, získané z příslušných a dostupných vnitrostátních, unijních a mezinárodních zdrojů, včetně organizací zabývajících se právy dítěte, a je-li k dispozici, společnou analýzu situace v konkrétních zemích původu a pokyny uvedené v článku 11 nařízení (EU) 2021/2303;
- c) při uplatňování pojmů „první země azylu“ nebo „bezpečná třetí země“ relevantní, přesné a aktuální informace o situaci ve třetí zemi, která se v době rozhodování o žádosti považuje za první zemi azylu nebo za bezpečnou třetí zemi, včetně informací o bezpečných třetích zemích a jejich analýzy podle článku 12 nařízení (EU) 2021/2303;
- d) individuální postavení a osobní situaci žadatele, včetně faktorů, jako jsou prostředí, odkud pochází, jeho věk, pohlaví, genderová identita a sexuální orientace, aby bylo možno posoudit, zda na základě osobní situace žadatele lze činy, kterým žadatel byl nebo by mohl být vystaven, považovat za pronásledování nebo vážnou újmu;
- e) skutečnost, zda činnosti žadatele od odchodu ze země původu byly prováděny s jediným či hlavním cílem vytvořit podmínky nezbytné pro požádání o mezinárodní ochranu, aby bylo možno posoudit, zda by tyto činnosti vystavily žadatele pronásledování nebo vážné újmě, jak je uvedeno v článku 5 nařízení (EU) 2024/...⁺, kdyby se do uvedené země vrátil;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- f) skutečnost, zda lze od žadatele důvodně očekávat, že by využil ochrany jiné země, ve které by mohl uplatnit nárok na občanství;
- g) není-li původcem pronásledování nebo vážné újmy stát nebo státní subjekt, skutečnost, zda se použije alternativní vnitrostátní ochrana uvedená v článku 8 nařízení (EU) 2024/...⁺.

- 3. Pracovníci, kteří posuzují žádosti a rozhodují o nich, musí mít náležité znalosti a absolvovat odbornou přípravu, včetně příslušné odborné přípravy podle článku 8 nařízení (EU) 2021/2303, ohledně příslušných norem platných v oblasti azylového a uprchlického práva. V případě potřeby musí mít kdykoli možnost konzultovat s odborníky konkrétní otázky, například pokud jde o zdraví, kulturu, náboženství, duševní zdraví, děti nebo gender. V případě potřeby mohou předkládat dotazy Agentuře pro azyl v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2021/2303.
- 4. Dokumenty, které rozhodující orgán považuje za relevantní pro posouzení žádostí, se v případě potřeby pro účely tohoto posouzení přeloží.

Překlad těchto relevantních dokumentů nebo jejich částí může být proveden jinými subjekty a hrazen z veřejných prostředků v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu. Žadatel může na vlastní náklady zajistit překlad dalších dokumentů. U následných žádostí může být odpovědnost za překlad dokumentů přenesena na žadatele.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Rozhodující orgán může posuzování žádosti o mezinárodní ochranu provést přednostně zejména v případech, kdy:
- a) považuje žádost za pravděpodobně opodstatněnou;
 - b) má žadatel při přijímání zvláštní potřeby ve smyslu článku 24 směrnice (EU) 2024/...⁺ nebo potřebuje zvláštní procesní záruky, jak je uvedeno v člancích 20 až 23 tohoto nařízení, zejména je-li nezletilou osobou bez doprovodu;
 - c) existují dostatečné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu;
 - d) je žádost žádostí následnou;
 - e) byl žadatel předmětem rozhodnutí v souladu s čl. 23 odst. 2 písm. e) směrnice (EU) 2024/...⁺, podílel se na narušování veřejného pořádku nebo se zapojil do trestné činnosti.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Článek 35

Délka řízení o posouzení žádosti

1. Posouzení za účelem určení, zda je žádost nepřipustná v souladu s čl. 38 odst. 1 písm. a), b), c) a d) a odst. 2, se dokončí co nejdříve a nejpozději dva měsíce ode dne podání žádosti.

V případě uvedeném v čl. 38 odst. 1 písm. e) rozhodující orgán posouzení dokončí do deseti pracovních dnů.

Žádost se nepovažuje za přípustnou pouze z toho důvodu, že ve lhůtách stanovených v tomto odstavci a v odstavci 2 nebylo přijato žádné rozhodnutí o nepřipustnosti.

2. Rozhodující orgán může lhůty stanovené v prvním pododstavci odstavce 1 prodloužit nejvýše o dva měsíce, pokud:
 - a) nepřiměřený počet státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti učiní ve stejné době žádost o mezinárodní ochranu, v důsledku čehož není proveditelné dokončit řízení o přípustnosti ve stanovených lhůtách;
 - b) se jedná o případ složitý po skutkové nebo právní stránce;
 - c) prodlení lze jasně a výhradně přičíst skutečnosti, že žadatel nesplnil své povinnosti podle článku 9.

3. Rozhodující orgán dokončí zrychlené řízení o posouzení žádosti co nejdříve a nejpozději tří měsíce ode dne podání žádosti.
4. Rozhodující orgán zajistí, aby věcné posouzení žádosti, nejde-li o zrychlené řízení o posouzení žádosti, bylo dokončeno co nejdříve a nejpozději šest měsíců ode dne podání žádosti, aniž by tím bylo dotčeno adekvátní a úplné posouzení.
5. Rozhodující orgán může prodloužit lhůtu šesti měsíců uvedenou v odstavci 4 o dobu nejvýše šesti měsíců, pokud:
 - a) nepřiměřený počet státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti učiní ve stejné době žádost o mezinárodní ochranu, v důsledku čehož není proveditelné dokončit toto řízení ve lhůtě šesti měsíců;
 - b) se jedná o případ složitý po skutkové nebo právní stránce;
 - c) prodlení lze jasně a výhradně přičíst skutečnosti, že žadatel nesplnil své povinnosti podle článku 9.
6. Pokud je se žadatelem vedeno řízení o přemístění uvedené v článku 46 nařízení (EU) 2024/...⁺, začíná lhůta uvedená v odstavci 4 tohoto článku běžet ode dne podání žádosti v souladu s čl. 28 odst. 2 tohoto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

7. Rozhodující orgán může ukončení řízení o posouzení žádosti odložit, pokud vzhledem k nejisté situaci v zemi původu, jež je považována za dočasnou, nelze důvodně předpokládat, že rozhodne ve lhůtách stanovených v odstavci 4. V těchto případech rozhodující orgán:
- a) provádí přezkum situace v dané zemi původu alespoň každé čtyři měsíce;
 - b) zohledňuje přezkumy situace v této zemi původu provedené Agenturou pro azyl, jsou-li k dispozici;
 - c) co nejdříve informuje dotčené žadatele v jazyce, jemuž rozumějí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí, o důvodech odkladu.

Členský stát co nejdříve informuje Komisi a Agenturou pro azyl o odkladu řízení pro tuto zemi původu. V každém případě rozhodující orgán dokončí posuzovací řízení do 21 měsíců od podání žádosti.

8. Členské státy stanoví lhůty pro dokončení řízení o posouzení žádosti v případech, že soud zruší rozhodnutí rozhodujícího orgánu a vrátí věc k novému projednání. Takové lhůty musí být kratší než lhůty stanovené v tomto článku.

ODDÍL III

ROZHODNUTÍ O ŽÁDOSTECH

Článek 36

Rozhodnutí o žádostech

1. Rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu se vydává písemně a je žadateli oznámeno co nejdříve v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu. Zastupuje-li právně žadatele zástupce či právní poradce, může příslušný orgán rozhodnutí oznámit jemu namísto žadateli.
2. Je-li žádost zamítnuta jako nepřijatelná, jako nedůvodná nebo jako zjevně nedůvodná, pokud jde o postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, jako výslovně vzata zpět nebo jako konkludentně vzata zpět, uvedou se v rozhodnutí skutkové a právní důvody pro zamítnutí.
3. Žadatel je písemně informován o výsledku rozhodnutí a o tom, jak je rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nepřijatelné, jako nedůvodné nebo jako zjevně nedůvodné, pokud jde o postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany, nebo jako konkludentně vzaté zpět možné napadnout. Tyto informace mohou být poskytnuty jako součást rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu. Není-li žadateli nápomocen právní poradce, musí být tyto informace poskytnuty v jazyce, jemuž žadatel rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.

4. Je-li žadateli nápomocen právní poradce, který ho právně zastupuje, mohou být informace uvedené v odstavci 3 poskytnuty pouze tomuto právnímu poradci, aniž by byly přeloženy do jazyka, jemuž žadatel rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. V takovém případě se skutečnost, zda je či není udělena mezinárodní ochrana, žadateli písemně sdělí pro informaci v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí, spolu s obecnými informacemi o tom, jak takové rozhodnutí napadnout.
5. V případě žádostí jménem nezletilých osob nebo závislých zletilých osob, a pokud jsou všechny žádosti založeny na zcela totožných důvodech jako žádost dospělé osoby odpovědné za uvedenou nezletilou osobu nebo závislou zletilou osobu, může rozhodující orgán po individuálním posouzení každého žadatele přijmout jediné rozhodnutí vztahující se na všechny žadatele, pokud tím nevyjde najevo konkrétní situace žadatele, čímž by mohly být ohroženy jeho zájmy, zejména v případech souvisejících s genderově podmíněným násilím, obchodováním s lidmi či pronásledováním z důvodu pohlaví, sexuální orientace, genderové identity nebo věku. V takových případech se vydá a dotčené osobě se oznámí samostatné rozhodnutí v souladu s odstavcem 1.

Článek 37

Zamítnutí žádosti a vydání rozhodnutí o návratu

Je-li žádost zamítnuta jako nepřijatelná, nedůvodná nebo zjevně nedůvodná, pokud jde o postavení uprchlíka i o status doplňkové ochrany, nebo je-li konkludentně nebo výslovně vzata zpět, vydají členské státy rozhodnutí o návratu, které je v souladu se směrnicí 2008/115/ES a v souladu se zásadou nenavrácení. Pokud bylo rozhodnutí o návratu nebo jiné rozhodnutí ukládající povinnost návratu vydáno již před učiněním žádosti o mezinárodní ochranu, rozhodnutí o návratu podle tohoto článku se nevyžaduje. Rozhodnutí o návratu se vydává jako součást rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o mezinárodní ochranu, nebo v samostatném aktu. Je-li rozhodnutí o návratu vydáno jako samostatný akt, vydává se současně a společně s rozhodnutím o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, nebo bez zbytečného odkladu poté.

Článek 38

Rozhodnutí o přípustnosti žádosti

1. Rozhodující orgán může posuzovat přípustnost žádosti v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II a může být podle vnitrostátního práva oprávněn žádost zamítnout jako nepřijatelnou, pokud platí některý z těchto důvodů:
 - a) za první zemi azylu podle článku 58 je v případě žadatele považována země, která není členským státem, ledaže je zřejmé, že žadatel do této země nebude převzat nebo zpětně převzat;

- b) za bezpečnou třetí zemi podle článku 59 je v případě žadatele považována země, která není členským státem, ledaže je zřejmé, že žadatel nebude do této země převzat nebo zpětně převzat;
- c) jiný členský stát, než je členský stát posuzující žádost, udělil žadateli mezinárodní ochranu;
- d) mezinárodní trestní soud zajistil bezpečné přemístění žadatele do členského státu nebo třetí země nebo v tomto směru podniká jednoznačné kroky, pokud nenastaly nové relevantní okolnosti, které tento soud nevzal v úvahu, nebo pokud neexistovala žádná právní možnost upozornit na okolnosti relevantní z hlediska mezinárodně uznávaných norem v oblasti lidských práv před tímto mezinárodním trestním soudem;
- e) dotčenému žadateli bylo vydáno rozhodnutí o návratu v souladu s článkem 6 směrnice 2008/115/ES a žadatel učinil žádost až po sedmi pracovních dnech ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o návratu, za podmínky, že byl informován o důsledcích neučinění žádosti v této lhůtě a že od uplynutí této lhůty nenastaly žádné nové relevantní skutečnosti.

2. Rozhodující orgán zamítne žádost jako nepřijatelnou, pokud je následnou žádostí, v níž se neobjevily ani nebyly žadatelem předneseny žádné nové relevantní prvky uvedené v čl. 55 odst. 3 a 5, které se týkají posouzení, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺, nebo které se týkají dříve uplatněného důvodu nepřijatelnosti.

Článek 39

Věcné rozhodnutí o žádosti

1. Žádost se neposuzuje z věcného hlediska v případech, kdy je:
- a) příslušný jiný členský stát v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺⁺;
 - b) žádost zamítnuta jako nepřijatelná v souladu s článkem 38 nebo
 - c) žádost výslovně či konkludentně vzata zpět, aniž je dotčen čl. 40 odst. 2 a čl. 41 odst. 5.
2. Při věcném posuzování žádosti rozhodující orgán rozhodne, zda je žadatel způsobilý být uprchlíkem, a pokud ne, určí, zda má žadatel nárok na doplňkovou ochranu podle nařízení (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Rozhodující orgán zamítne žádost jako nedůvodnou, shledá-li, že žadatel nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺.
4. Rozhodující orgán může být podle vnitrostátního práva oprávněn prohlásit nedůvodnou žádost za zjevně nedůvodnou, pokud v době ukončení řízení o posouzení žádosti nastane kterákoli z okolností uvedených v čl. 42 odst. 1 a 3.

Článek 40

Výslovné zpětvzetí žádostí

1. Žadatel může kdykoli během řízení z vlastního podnětu vzít svou žádost zpět. Žadatel vezme svou žádost zpět písemně osobně nebo toto zpětvzetí doručí jeho právní poradce, který žadatele právně zastupuje v souladu s vnitrostátním právem.
2. Příslušné orgány žadatele při zpětvzetí žádosti informují v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. c) o všech procesních důsledcích tohoto zpětvzetí v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.
3. Pokud k výslovnému zpětvzetí dojde u jiného příslušného orgánu, než je rozhodující orgán, uvedený orgán o tomto odnětí informuje rozhodující orgán. Rozhodující orgán přijme rozhodnutí, v němž prohlásí, že žádost byla výslovně vzata zpět. Toto rozhodnutí je konečné a nelze proti němu podat opravný prostředek podle kapitoly V tohoto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. Pokud rozhodující orgán ve fázi, kdy žadatel vzal žádost výslovně zpět, již zjistil, že žadatel nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺, může stále ještě přijmout rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné nebo zjevně nedůvodné.

Článek 41

Konkludentní zpětvzetí žádosti

1. Žádost je prohlášena za konkludentně vzatou zpět, pokud:
- a) žadatel bez řádného důvodu nepodal žádost podle článku 28, přestože k tomu měl skutečnou příležitost;
 - b) žadatel odmítne spolupracovat tím, že neposkytne informace uvedené v čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) nebo své biometrické údaje;
 - c) žadatel odmítne uvést svou poštovní adresu, pokud ji má, ledaže ubytování poskytují příslušné orgány;
 - d) žadatel se bez opodstatněného důvodu nezúčastnil osobního pohovoru, ačkoli byl povinen tak učinit podle článku 13, nebo bez opodstatněného důvodu odmítl během pohovoru odpovídat na otázky do té míry, že výsledek pohovoru nebyl k přijetí věcného rozhodnutí o žádosti dostačující;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- e) žadatel opakovaně nesplnil oznamovací povinnosti, které mu byly uloženy v souladu s čl. 9 odst. 4, nebo přestal být příslušným správním nebo justičním orgánům k dispozici, ledaže může prokázat, že nezůstal k dispozici z důvodu zvláštních okolností, které nemůže ovlivnit;
 - f) žadatel podal žádost v jiném členském státě, než je členský stát stanovený v čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2024/...⁺, a nesetřval v tomto členském státě až do určení příslušného členského státu nebo do ukončení případného řízení o přemístění.
2. Pokud otázku, zda je žádost konkludentně vzata zpět, posuzuje jiný příslušný orgán než rozhodující orgán a pokud se uvedený orgán domnívá, že žádost je třeba za takovou považovat, uvedený orgán o tom informuje rozhodující orgán. Rozhodující orgán přijme rozhodnutí, v němž prohlásí, že žádost byla konkludentně vzata zpět.
3. Pokud je žadatel přítomen, příslušný orgán ho při zpětvzetí žádosti informuje v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. c) o všech procesních důsledcích takového zpětvzetí v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Příslušný orgán může řízení pozastavit s cílem poskytnout žadateli možnost odůvodnit nebo napravit opomenutí nebo konání uvedené v odstavci 1 před přijetím rozhodnutí, kterým se žádost prohlašuje za konkludentně vzatou zpět.
5. Žádost může být zamítnuta jako nedůvodná nebo jako zjevně nedůvodná, pokud rozhodující orgán ve fázi, kdy je žádost konkludentně vzata zpět, zjistil, že žadatel již nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺.

ODDÍL IV

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

Článek 42

Zrychlené řízení o posouzení žádosti

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 2, urychlí rozhodující orgán v souladu se základními zásadami a zárukami stanovenými v kapitole II věcné posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, pokud:
 - a) žadatel při podávání žádosti a jejím zdůvodňování uvedl jen skutečnosti, které nejsou relevantní pro posouzení toho, zda splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- b) žadatel uvedl zjevně rozporuplná nebo protichůdná nebo zjevně nepravdivá či nepravděpodobná tvrzení nebo tvrzení, která jsou v rozporu s relevantními a dostupnými informacemi o zemi původu, takže jeho žádost je zjevně nepřesvědčivá, pokud jde o splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺;
- c) má se za to, že žadatel poté, co dostal plnou příležitost uvést řádné důvody, úmyslně uvedl orgány v omyl tím, že předložil nepravdivé údaje nebo doklady nebo zatajil důležité informace nebo doklady, zejména ohledně své totožnosti nebo státní příslušnosti, které mohly negativně ovlivnit rozhodnutí, nebo existují jasné důvody se domnívat, že žadatel ve zlé víře zničil doklad totožnosti nebo cestovní doklad s cílem zabránit určení své totožnosti nebo státní příslušnosti, nebo se těchto dokladů zbavil;
- d) žadatel činí žádost pouze proto, aby zdržel nebo zmařil výkon rozhodnutí o svém vyhoštění z území členského státu, nebo aby výkonu tohoto rozhodnutí zabránil;
- e) třetí zemi lze pro žadatele považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu tohoto nařízení;
- f) existují dostatečné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členských států nebo byl žadatel ze závažných důvodů týkajících se národní bezpečnosti či veřejného pořádku vypovězen za použití donucovacích prostředků podle vnitrostátního práva;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- g) žádost je následnou žádostí, která není nepřijatelná;
- h) žadatel vstoupil na území členského státu protiprávně nebo si na něm protiprávně prodloužil pobyt a bez řádného důvodu se co nejdříve nedostavil k příslušným orgánům, ani neučinil žádost o mezinárodní ochranu, s přihlédnutím k okolnostem jeho vstupu;
- i) žadatel vstoupil na území členského státu v souladu s právem a bez řádného důvodu co nejdříve neučinil žádost o mezinárodní ochranu, s přihlédnutím k důvodům jeho žádosti; tímto písmenem není dotčena potřeba mezinárodní ochrany vznikající na místě, nebo
- j) žadatel je státním příslušníkem třetí země, nebo, je-li osobou bez státní příslušnosti, měl dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u níž je podíl kladně vyřízených rozhodnutí rozhodujícího orgánu o udělení mezinárodní ochrany podle nejnovějších dostupných ročních průměrných údajů Eurostatu za celou Unii 20 % nebo nižší, ledaže rozhodující orgán usoudí, že v dotčené třetí zemi došlo od zveřejnění příslušných údajů Eurostatu k významné změně nebo že žadatel patří do kategorie osob, u nichž nelze 20% nebo nižší podíl považovat za reprezentativní z hlediska potřeb jejich ochrany, přičemž zohlední mimo jiné významné rozdíly mezi rozhodnutími v prvním stupni a konečnými rozhodnutími.

Pokud Agentura pro azyl poskytla pokyny k zemi původu v souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2021/2303, z nichž vyplývá, že v dotčené třetí zemi došlo od zveřejnění příslušných údajů Eurostatu k významné změně, použijí členské státy tyto pokyny jako referenci pro uplatnění prvního pododstavce písm. j) tohoto odstavce.

2. Pokud se rozhodující orgán domnívá, že se posouzení žádosti týká skutkových a právních otázek, které jsou příliš složité, než aby byly posouzeny ve zrychleném řízení o posouzení žádosti, může pokračovat ve věcném posuzování podle čl. 35 odst. 4 a článku 39.
V takovém případě je dotčený žadatel informován o změně řízení.
3. Zrychlené řízení o posouzení žádosti se může použít u nezletilých osob bez doprovodu, pouze pokud:
 - a) žadatel pochází ze třetí země, kterou lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu tohoto nařízení;
 - b) existují dostatečné důvody považovat žadatele za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek členského státu nebo žadatel byl ze závažných důvodů týkajících se národní bezpečnosti či veřejného pořádku vypovězen za použití donucovacích prostředků podle vnitrostátního práva;
 - c) žádost je následnou žádostí, která není nepřijatelná;

- d) má se za to, že žadatel poté, co dostal plnou příležitost uvést řádné důvody, úmyslně uvedl orgány v omyl tím, že předložil nepravdivé údaje nebo doklady nebo zatajil důležité informace nebo doklady, zejména ohledně své totožnosti nebo státní příslušnosti, které mohly negativně ovlivnit rozhodnutí, nebo existují jasné důvody se domnívat, že žadatel ve zlé víře zničil doklad totožnosti nebo cestovní doklad s cílem zabránit určení své totožnosti nebo státní příslušnosti, nebo se těchto dokladů zbavil, nebo
- e) žadatel je státním příslušníkem třetí země, nebo, je-li osobou bez státní příslušnosti, měl dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u níž je podíl kladně vyřízených rozhodnutí rozhodujícího orgánu o udělení mezinárodní ochrany podle nejnovějších dostupných ročních průměrných údajů Eurostatu za celou Unii 20 % nebo nižší, ledaže rozhodující orgán usoudí, že v dotčené třetí zemi došlo od zveřejnění příslušných údajů Eurostatu k významné změně nebo že žadatel patří do kategorie osob, u nichž nelze 20% nebo nižší podíl považovat za reprezentativní z hlediska potřeb jejich ochrany, přičemž zohlední mimo jiné významné rozdíly mezi rozhodnutími v prvním stupni a konečnými rozhodnutími.

Pokud Agentura pro azyl poskytla pokyny k zemi původu v souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2021/2303, z nichž vyplývá, že v dotčené třetí zemi došlo od zveřejnění příslušných údajů Eurostatu k významné změně, použijí členské státy tyto pokyny jako referenci pro uplatnění prvního pododstavce písm. e) tohoto odstavce.

Článek 43

Podmínky pro uplatňování azylového řízení na hranicích

1. Po prověřování provedeném v souladu s nařízením (EU) 2024/...⁺ může členský stát v souladu se základními zásadami a zárukami kapitoly II v příslušných případech a za předpokladu, že žadateli dosud nebylo povoleno vstoupit na území členských států, posoudit žádost v řízení na hranicích, pokud ji učinil státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, kteří nesplňují podmínky pro vstup na území členského státu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399. Řízení na hranicích se může uskutečnit:
 - a) na základě žádosti učiněné na hraničním přechodu na vnějších hranicích nebo v tranzitním prostoru;
 - b) po zadržení v souvislosti s neoprávněným překročením vnějších hranic;
 - c) po vylodění na území členského státu po pátrací a záchranné operaci;
 - d) po relokači v souladu s čl. 67 odst. 11 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

2. Aniž jsou dotčeny čl. 51 odst. 2 a čl. 53 odst. 2, nejsou žadatelé, s nimiž je vedeno řízení na hranicích, oprávněni vstoupit na území členského státu. Jakékoliv opatření, které členské státy přijmou s cílem zabránit neoprávněnému vstupu na své území, musí být v souladu se směrnicí (EU) 2024/...⁺.
3. Odchylně od čl. 51 odst. 2 prvního pododstavce poslední věty není žadatel oprávněn vstoupit na území daného členského státu, pokud:
- a) nemá právo setrvat na území členského státu v souladu s čl. 10 odst. 4 písm. a) nebo c);
 - b) nemá právo setrvat na území členského státu v souladu s článkem 68 a v příslušné lhůtě nepodal návrh na to, aby mu bylo umožněno setrvat pro účely řízení o opravném prostředku;
 - c) nemá právo setrvat na území členského státu v souladu s článkem 68 a soud rozhodl, že mu nemá být umožněno setrvat, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku.

V případech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, pokud se na žadatele vztahuje rozhodnutí o návratu vydané v souladu se směrnicí 2008/115/ES nebo mu byl odepřen vstup v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2016/399, se použije článek 4 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

4. Aniž je dotčen monitorovací mechanismus stanovený v článku 14 nařízení (EU) 2021/2303, a jako jeho doplnění zajistí každý členský stát mechanismus monitorování základních práv v souvislosti s řízením na hranicích, který splňuje kritéria stanovená v článku 10 nařízení (EU) 2024/...⁺.

Článek 44

Rozhodnutí v azylovém řízení na hranicích

1. Pokud se použije řízení na hranicích, mohou být přijata:
 - a) rozhodnutí o nepřipustnosti žádosti v souladu s článkem 38;
 - b) věcná rozhodnutí o žádosti, pokud nastane některá z okolností uvedených v čl. 42 odst. 1 písm. a) až g) a j) a odst. 3 písm. b).
2. Pokud počet žadatelů překročí počet uvedený v čl. 47 odst. 1, upřednostní se při rozhodování o tom, zda uplatnit řízení na hranicích podle čl. 42 odst. 1 písm. c), f) nebo j) nebo odst. 3 písm. b), tyto kategorie žádostí:
 - a) žádosti určitých státních příslušníků třetích zemí nebo, jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osob, které měly dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u nichž jsou v případě zamítavého rozhodnutí vyšší vyhlídky na návrat do země původu, do země jejich předchozího obvyklého pobytu, do bezpečné třetí země nebo do první země azylu – podle toho, co je relevantní – ve smyslu tohoto nařízení;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

- b) žádosti určitých státních příslušníků třetích zemí nebo, jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osob, které měly dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že představují hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek některého členského státu;
- c) aniž je dotčeno písmeno b), žádosti určitých státních příslušníků třetích zemí nebo, jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osob, které měly dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi a které nejsou nezletilými osobami ani rodinnými příslušníky nezletilých osob.

3. Pokud se řízení na hranicích uplatňuje na nezletilé osoby a jejich rodinné příslušníky, posouzení jejich žádostí se upřednostní.

Členské státy mohou rovněž upřednostnit posouzení žádostí určitých státních příslušníků třetích zemí nebo, jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osob, které měly dříve obvyklý pobyt ve třetí zemi, u nichž jsou v případě zamítavého rozhodnutí vyšší vyhlídky na návrat do země původu, do země jejich předchozího obvyklého pobytu, do bezpečné třetí země nebo do první země azylu – podle toho, co je relevantní – ve smyslu tohoto nařízení.

Článek 45

Povinné uplatnění azylového řízení na hranicích

1. Členský stát posoudí žádost v řízení na hranicích v případech uvedených v čl. 43 odst. 1, pokud nastane některá z okolností uvedených v čl. 42 odst. 1 písm. c), f) nebo j).

2. Pokud nastanou okolnosti uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. f) a aniž je dotčen článek 54, přijmou členské státy vhodná opatření k co největšímu zachování celistvosti rodiny v řízení na hranicích.
3. Pro účely odstavce 2 se v zájmu zachování celistvosti rodiny „rodinnými příslušníky žadatele“ rozumějí následující členové rodiny žadatele, kteří se zdržují v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již před příchodem žadatele na území členských států:
 - a) manžel či manželka žadatele nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, s nimiž žijí v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právu nebo praxi dotčeného členského státu přistupuje stejně jako k párům sezdaným;
 - b) nezletilé děti párů uvedených v písmenu a) nebo žadatele, pokud jsou nesezdané, a bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;
 - c) je-li žadatelem nesezdaná nezletilá osoba, její otec, matka nebo jiná dospělá osoba, která za ni odpovídá podle práva nebo praxe členského státu, na jehož území se tato dospělá osoba nachází;
 - d) je-li žadatelem nesezdaná nezletilá osoba, její sourozenec či sourozenci za podmínky, že jsou nesezdaní a nezletilí.

Pro účely prvního pododstavce písm. b), c) a d) se na základě individuálního posouzení nezletilá osoba považuje za nesezdanou, pokud by její sňatek nemohl být uzavřen v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu, zejména pokud jde o zákonný věk pro jeho uzavření.

4. Pokud má Komise na základě informací získaných při monitorování prováděném podle článků 14 a 15 nařízení (EU) 2021/2303 důvody se domnívat, že některý členský stát neplní požadavky stanovené v čl. 54 odst. 2, neprodleně doporučí pozastavení uplatňování řízení na hranicích na rodiny s nezletilými osobami podle čl. 53 odst. 2 písm. b). Komise toto doporučení zveřejní.

Dotčený členský stát co nejvíce zohlední doporučení Komise, pokud jde o jeho povinnosti podle čl. 53 odst. 2 písm. b) a o řešení veškerých zjištěných nedostatků s cílem zajistit plný soulad s požadavky čl. 54 odst. 2. Informuje ji o opatřeních, které přijal za účelem vyhovění tomuto doporučení.

Článek 46

Přiměřená kapacita na úrovni Unie

Za přiměřenou kapacitu na úrovni Unie se považuje 30 000.

Článek 47

Přiměřená kapacita členského státu

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů s použitím vzorce stanoveného v odstavci 4 vypočítá počet, který odpovídá přiměřené kapacitě každého členského státu.

Aniž je dotčen odstavec 3, stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů rovněž maximální počet žádostí, které je členský stát povinen ročně posoudit v řízení na hranicích. Tento maximální počet je dvojnásobkem počtu získaného použitím vzorce stanoveného v odstavci 4 od ... [den použitelnosti tohoto nařízení], trojnásobkem počtu získaného použitím tohoto vzorce od ... [jeden rok ode dne použitelnosti tohoto nařízení] a čtyřnásobkem počtu získaného použitím tohoto vzorce od ... [dva roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení].

2. Jakmile je přiměřené kapacity členského státu podle odst. 1 prvního pododstavce dosaženo, není již tento členský stát povinen provádět řízení na hranicích v případech uvedených v čl. 43 odst. 1, pokud nastanou okolnosti uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. j).

3. Pokud členský stát již posoudil maximální počet žádostí uvedený v odst. 1 druhém pododstavci, není již povinen provádět řízení na hranicích v případech uvedených v čl. 43 odst. 1, pokud nastanou okolnosti uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. c) nebo j). Nadále však v řízení na hranicích posuzuje žádosti státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahují okolnosti uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. f) a odst. 3 písm. b).
4. Počet uvedený v odst. 1 prvním pododstavci se vypočítá vynásobením počtu stanoveného v článku 46 součtem neoprávněných překročení vnějších hranic, příchodů po pátracích a záchranných operacích a odepření vstupu na vnějších hranicích v dotčeném členském státě v uplynulých třech letech a vydělením takto získaného výsledku součtem neoprávněných překročení vnějších hranic, příchodů po pátracích a záchranných operacích a odepření vstupu na vnějších hranicích v Unii jako celku v tomtéž období podle nejnovějších dostupných údajů Frontexu a Eurostatu.
5. První prováděcí akt uvedený v odstavci 1 přijme Komise ... [dva měsíce ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a následující prováděcí akty každé tři roky dne 15. října.

V případě druhého a každého dalšího prováděcího aktu uvedeného v odstavci 1 každý členský stát zajistí, aby měl přiměřenou kapacitu stanovenou v tomto prováděcím aktu do šesti měsíců od jeho přijetí Komisí. Pro účely prvního takového prováděcího aktu členské státy zajistí, aby měly přiměřenou kapacitu stanovenou v daném prováděcím aktu před ... [den použitelnosti tohoto nařízení].

Článek 48

Opatření použitelné v případě, že je dosaženo přiměřené kapacity členského státu

1. Pokud počet žadatelů, s nimiž je vedeno azylové řízení na hranicích v určitém členském státě, v kterémkoli okamžiku v kombinaci s počtem osob, s nimiž je vedeno řízení o návratu na hranicích, zavedené nařízením (EU) 2024/...⁺, nebo případné rovnocenné řízení o návratu na hranicích zavedené podle vnitrostátního práva, dosáhne počtu stanoveného pro daný členský stát v prováděcím aktu Komise uvedeném v čl. 47 odst. 1 prvním pododstavci nebo ho přesáhne, může to tento členský stát oznámit Komisi.
2. Pokud členský stát učiní oznámení Komisi v souladu s odstavcem 1, není odchylně od čl. 45 odst. 1 povinen v řízení na hranicích posuzovat žádosti učiněné žadateli uvedenými v čl. 42 odst. 1 písm. j), jakmile počet žadatelů, s nimiž je vedeno řízení na hranicích v tomto členském státě, dosáhne počtu uvedeného v čl. 47 odst. 1 prvním pododstavci nebo ho přesáhne.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

3. Opatření stanovené v odstavci 2 se použije na základě přílivu a odlivu žadatelů a dotčený členský stát je povinen v řízení na hranicích nadále posuzovat žádosti učiněné žadateli uvedenými v čl. 42 odst. 1 písm. j), jakmile počet žadatelů, s nimiž je vedeno řízení na hranicích v daném členském státě, v kterémkoli okamžiku poklesne pod počet uvedený v čl. 47 odst. 1 prvním pododstavci.
4. Opatření stanovené v odstavci 2 může členský stát použít po zbytek téhož kalendářního roku, počínaje dnem následujícím po dni oznámení podle odstavce 1.

Článek 49

Oznámení členského státu, pokud je dosaženo přiměřené kapacity

1. Oznámení uvedené v článku 48 musí obsahovat tyto informace:
 - a) počet žadatelů, s nimiž je vedeno azylové řízení na hranicích, řízení o návratu na hranicích, zavedené nařízením (EU) 2024/...⁺, nebo případné rovnocenné řízení o návratu na hranicích, zavedené podle vnitrostátního práva v dotčeném členském státě v okamžiku oznámení;
 - b) opatření uvedené v článku 48, které dotčený členský stát hodlá používat nebo v jehož používání hodlá pokračovat;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- c) podložené odůvodnění na podporu záměru dotčeného členského státu s popisem, jak by mohlo využití dotyčného opatření pomoci řešit situaci, a případně další opatření, která tento členský stát přijal nebo hodlá přijmout na vnitrostátní úrovni ke zmírnění situace, včetně opatření uvedených v čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) 2024/...⁺.
- 2. Členské státy mohou v příslušných případech učinit toto oznámení Komisi v souladu s článkem 48 tohoto nařízení v rámci oznámení uvedeného v člancích 58 a 59 nařízení (EU) 2024/...⁺.
 - 3. Pokud členský stát učiní oznámení Komisi v souladu s článkem 48, informuje o tom ostatní členské státy.
 - 4. Členský stát, který používá opatření uvedené v článku 48, informuje každý měsíc Komisi o:
 - a) počtu žadatelů, s nimiž je v daném okamžiku vedeno řízení na hranicích v daném členském státě;
 - b) vývoji přílivu a odlivu osob, s nimiž je vedeno řízení na hranicích, za každý týden v daném měsíci;
 - c) počtu pracovníků odpovědných za posuzování žádostí v řízení na hranicích;
 - d) průměrné délce posuzování ve správní fázi řízení a

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- e) průměrné délce soudního posuzování návrhu na umožnění setrvat, dokud nebude rozhodnuto o opravném prostředku.

Komise monitoruje používání opatření uvedeného v článku 48 tohoto nařízení a za tímto účelem přezkouvává informace poskytnuté členskými státy. Komise zahrne posouzení používání opatření uvedeného v článku 48 tohoto nařízení v každém členském státě do zprávy uvedené v článku 9 nařízení (EU) 2024/...⁺.

Článek 50

Oznámení ze strany členského státu, pokud je dosaženo maximálního počtu žádostí za rok

Pokud počet žádostí, které byly posouzeny v řízení na hranicích v členském státě během jednoho kalendářního roku, dosáhne maximálního počtu žádostí stanoveného pro daný členský stát v prováděcím aktu uvedeném v čl. 47 odst. 1 nebo ho přesáhne, může to tento členský stát oznámit Komisi.

Pokud členský stát učinil oznámení Komisi v souladu s prvním pododstavcem tohoto článku, Komise informace jím poskytnuté neprodleně přezkoumá s cílem ověřit, zda dotčený členský stát posoudil v řízení na hranicích od začátku kalendářního roku počet žádostí, který je nejméně roven počtu stanovenému pro daný členský stát v prováděcím aktu uvedeném v čl. 47 odst. 1.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Po dokončení tohoto ověření Komise prostřednictvím prováděcího aktu dotčenému členskému státu povolí, aby v řízení na hranicích neposuzoval žádosti učiněné žadateli podle čl. 42 odst. 1 písm. c) a j).

Toto povolení nezprošťuje členský stát povinnosti posuzovat v řízení na hranicích žádosti učiněné žadateli podle čl. 42 odst. 1 písm. f) a odst. 5 písm. b).

Článek 51

Lhůty

1. Odchylně od článku 28 tohoto nařízení se žádosti, o nichž je rozhodováno v řízení na hranicích, podávají nejpozději pět dnů od první registrace, nebo, po přemístění podle čl. 67 odst. 11 nařízení (EU) 2024/...⁺, pět dnů od příchodu žadatele do členského státu relokace po takovém přemístění, za podmínky, že žadatel dostal skutečnou příležitost tak učinit. Nedodržáním lhůty pěti dnů není dotčeno další uplatňování řízení na hranicích.
2. Řízení na hranicích musí být co nejkratší a zároveň umožňovat úplné a spravedlivé posouzení žádostí. Aniž je dotčen třetí pododstavec tohoto odstavce, činí maximální délka řízení na hranicích 12 týdnů od okamžiku registrace žádosti do okamžiku, kdy již žadatel nemá právo setrvat a není mu umožněno setrvat. Po uplynutí této doby je žadatel oprávněn vstoupit na území daného členského státu s výjimkou případů, kdy se použije článek 4 nařízení (EU) 2024/...⁺⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

Členské státy přijmou ustanovení týkající se délky řízení o posouzení žádosti odchylně od článku 35, posuzování návrhu na umožnění setrvat podané v souladu s čl. 68 odst. 4 a 5 soudem a případného řízení o opravném prostředku. Stanovená délka řízení musí zajišťovat, aby všechny tyto procesní úkony byly dokončeny do 12 týdnů od okamžiku registrace žádosti.

Tuto lhůtu 12 týdnů lze prodloužit na 16 týdnů, jestliže členský stát, do něhož je dotčená osoba přemístěna podle čl. 67 odst. 11 nařízení (EU) 2024/...⁺, uplatňuje řízení na hranicích.

Článek 52

Určení příslušného členského státu a relokace

1. Nastanou-li okolnosti pro řízení na hranicích, rozhodnou se členské státy provést postup, jehož cílem je určit členský stát příslušný k posouzení žádosti podle nařízení (EU) 2024/...⁺, v místech, kde bude řízení na hranicích prováděno, aniž jsou dotčeny lhůty stanovené v čl. 51 odst. 2 tohoto nařízení.
2. Jsou-li splněny podmínky pro uplatnění řízení na hranicích v členském státě, ze kterého je žadatel přemístěn, může ho členský stát, do kterého je žadatel v souladu s čl. 67 odst. 11 nařízení (EU) 2024/...⁺ přemístěn, použít, aniž jsou dotčeny lhůty stanovené v čl. 51 odst. 2 tohoto nařízení.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Článek 53

Výjimky z azylového řízení na hranicích

1. Na nezletilé osoby bez doprovodu se řízení na hranicích použije pouze za okolností uvedených v čl. 42 odst. 3 písm. b). Jestliže jsou pochybnosti o věku žadatele, provedou příslušné orgány neprodleně posouzení věku v souladu s článkem 25.
2. Členské státy nepoužijí nebo přestanou používat řízení na hranicích ve kterékoli fázi tohoto řízení, pokud:
 - a) rozhodující orgán shledá, že důvody pro zamítnutí žádosti jako nepřijatelné nebo pro uplatnění zrychleného řízení o posouzení žádosti nelze použít nebo pominuly;
 - b) v místech uvedených v článku 54 nelze žadatelům se zvláštními potřebami při přijímání, včetně nezletilých osob, poskytnout nezbytnou podporu v souladu s kapitolou IV směrnice (EU) 2024/...⁺;
 - c) v místech uvedených článku 54 nelze poskytnout nezbytnou podporu žadatelům, kteří potřebují zvláštní procesní záruky;
 - d) existují relevantní zdravotní důvody, včetně důvodů souvisejících s duševním zdravím, pro to, aby se řízení na hranicích neuplatnilo;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- e) nejsou splněny nebo již nejsou splněny záruky a podmínky pro zajištění podle článků 10 až 13 směrnice (EU) 2024/...⁺ a řízení na hranicích nelze u dotčeného žadatele bez použití zajištění uplatnit.

V případech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce příslušný orgán povolí žadateli vstup na území členského státu a uplatní vhodné řízení stanovené v kapitole III.

Článek 54

Místa vedení azylového řízení na hranicích

1. V průběhu posuzování žádostí, o nichž je rozhodováno v řízení na hranicích, členský stát podle článku 9 směrnice (EU) 2024/...⁺ a aniž je dotčen článek 10 uvedené směrnice, od žadatelů obecně vyžaduje pobyt na vnějších hranicích nebo v jejich blízkosti nebo v tranzitním prostoru nebo v jeho blízkosti nebo na jiných určených místech na jeho území, přičemž plně zohlední svá zeměpisná specifika.
2. Aniž je dotčen článek 47, zajistí členské státy, aby rodiny s nezletilými osobami po posouzení nejlepšího zájmu dítěte pobývaly v přijímacích zařízeních odpovídajících jejich potřebám, a zajistí nezletilým osobám životní úroveň, jež je přiměřená jejich fyzickému, duševnímu, duchovnímu, morálnímu a sociálnímu rozvoji, při plném dodržování požadavků kapitoly IV směrnice (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo směrnice obsažené v dokumentu PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

3. Každý členský stát oznámí Komisi do ... [dva měsíce přede dnem použitelnosti tohoto nařízení] místa, kde bude prováděno řízení na hranicích, a to i při použití článku 45. Členské státy zajistí, aby byla kapacita těchto míst dostatečná k posuzování žádostí, na něž se vztahuje článek 45. Veškeré změny týkající se určení míst, kde se vede řízení na hranicích, se oznamují Komisi do dvou měsíců od okamžiku, kdy nastaly.
4. Požadavek pobytu na konkrétním místě v souladu s odstavci 1, 2 a 3 nepředstavuje povolení vstupu a pobytu na území členského státu.
5. Je-li třeba žadatele, s nímž je vedeno řízení na hranicích, přemístit pro účely tohoto řízení k rozhodujícímu orgánu nebo příslušnému soudu prvního stupně nebo přemístit pro účely lékařské péče, nepředstavuje tato cesta sama o sobě vstup na území členského státu.

Článek 55

Následné žádosti

1. Žádost, která je učiněna v okamžiku, kdy ještě nebylo přijato konečné rozhodnutí o předchozí žádosti téhož žadatele, se považuje za další údaj, a nikoli za novou žádost.

Uvedený další údaj se posoudí v příslušném členském státě v rámci probíhajícího posuzování ve správním řízení nebo v rámci probíhajícího řízení o opravném prostředku, pokud může příslušný soud zohlednit prvky na podporu daného dalšího údaje.

2. Jakákoli další žádost učiněná v kterémkoli členském státě poté, co bylo přijato konečné rozhodnutí o předchozí žádosti téhož žadatele, se považuje za následnou žádost a posuzuje ji příslušný členský stát.
3. Následná žádost podléhá předběžnému posouzení, při kterém rozhodující orgán rozhodne, zda se objevily nebo byly žadatelem předneseny nové prvky, které:
 - a) významně zvyšují pravděpodobnost uznání, že žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺, nebo
 - b) pokud byla předchozí žádost zamítnuta jako nepřijatelná, souvisejí s důvodem nepřijatelnosti uplatněným v předchozím řízení.
4. Předběžné posouzení se provádí na základě písemného podání nebo osobního pohovoru v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II. Od osobního pohovoru lze upustit zejména v případě, kdy je z písemného podání jasné, že žádost neobsahuje nové prvky uvedené v odstavci 3.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Prvky, které žadatel přednese, se považují za nové, pouze pokud je žadatel nemohl bez vlastního zavinění přednést v souvislosti s dřívější žádostí. Jakékoli prvky, které žadatel mohl předložit dříve, není nutné brát v úvahu, ledaže významně zvyšují pravděpodobnost nepřipustnosti žádosti nebo uznání, že žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nebo jestliže předchozí žádost byla zamítnuta jako konkludentně vzatá zpět v souladu s článkem 41 bez věcného posouzení.
6. Pokud žadatel přednesl nebo se objevily nové prvky uvedené v odstavci 3, žádost se dále posoudí z věcného hlediska, ledaže ji lze považovat za nepřipustnou na základě jiného důvodu stanoveného v čl. 38 odst. 1.
7. Pokud žadatel nepřednesl ani se neobjevily nové prvky uvedené v odstavci 3, žádost se podle čl. 38 odst. 2 zamítne jako nepřipustná.

Článek 56

Výjimky z práva setrvat v případě následných žádostí

Aniž je dotčena zásada nenavracení, mohou členské státy stanovit výjimku z práva setrvat na jejich území a odchýlit se od čl. 68 odst. 5 písm. d), pokud:

- a) byla první následná žádost podána pouze s cílem zdržet nebo zmařit výkon rozhodnutí, který by vedl k okamžitému vyhoštění žadatele z daného členského státu, a není podle čl. 55 odst. 7 dále posuzována nebo

- b) je druhá nebo další následná žádost učiněna v kterémkoli členském státě po konečném rozhodnutí o zamítnutí předchozí následné žádosti jako nepřipustné nebo nedůvodné nebo zjevně nedůvodné.

ODDÍL V

POJMY BEZPEČNÉ ZEMĚ

Článek 57

Pojem účinná ochrana

1. Má se za to, že třetí země, která ratifikovala Ženevskou úmluvu a dodržuje ji v mezích odchylek nebo omezení stanovených touto třetí zemí, jak to uvedená úmluva povoluje, zajišťuje účinnou ochranu. V případě zeměpisných omezení stanovených třetí zemí se existence ochrany osob, které nespádají do oblasti působnosti Ženevské úmluvy, posuzuje v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 2.
2. V jiných případech, než které jsou uvedeny v odstavci 1, se má za to, že třetí země zajišťuje účinnou ochranu, pouze pokud jsou splněna alespoň tato kritéria:
 - a) osobám uvedeným v odstavci 1 je umožněno setrvat na území dotčené třetí země;
 - b) osoby uvedené v odstavci 1 mají přístup k prostředkům pro obživu, které postačují k udržení přiměřené životní úrovně vzhledem k celkové situaci dané hostitelské třetí země;

- c) osoby uvedené v odstavci 1 mají přístup ke zdravotní péči a základní léčbě v případě onemocnění za podmínek obecně stanovených v dané třetí zemi;
- d) osoby uvedené v odstavci 1 mají přístup ke vzdělání za podmínek obecně stanovených v dané třetí zemi; a
- e) účinná ochrana bude dostupná do té doby, než bude možné nalézt udržitelné řešení.

Článek 58

Pojem první země azylu

1. Třetí zemi lze považovat za první zemi azylu pro určitého žadatele, pouze pokud v uvedené zemi:
 - a) žadatel před tím, než odcestoval do Unie, požíval účinné ochrany v souladu s Ženevskou úmluvou podle čl. 57 odst. 1 nebo požíval účinné ochrany podle čl. 57 odst. 2 a může této ochrany nadále požívat;
 - b) nejsou ohroženy život a svoboda žadatele z důvodu rasy, náboženství, státního občanství, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo politického názoru;
 - c) žadatel nečelí reálnému nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 nařízení (EU) 2024/...⁺;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- d) žadatel je chráněn před návratem v souladu s Ženevskou úmluvou a před vyhoštěním, jež by porušilo právo na ochranu před mučením a krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním, jak je stanovena v mezinárodním právu.
- 2. Pojem první země azylu lze použít pouze tehdy, pokud žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem první země azylu nevztahuje.
- 3. Třetí zemi lze považovat za první zemi azylu pro nezletilou osobu bez doprovodu pouze tehdy, pokud to není v rozporu s jejím nejlepším zájmem a pokud orgány členských států obdrží od orgánů dotčené třetí země ujištění o tom, že nezletilá osoba bez doprovodu bude orgány této třetí země převzata a že bude okamžitě požívat účinné ochrany ve smyslu článku 57.
- 4. Pokud je žádost zamítnuta jako nepřípustná v důsledku uplatnění pojmu první země azylu, rozhodující orgán:
 - a) informuje žadatele v souladu s článkem 36 a
 - b) vydá mu doklad, kterým se orgány dotčené třetí země v jazyce této země informují o tom, že žádost nebyla posouzena po věcné stránce v důsledku uplatnění pojmu první země azylu.

5. Pokud dotčená třetí země žadatele nepřeveze zpět na své území nebo neodpoví ve lhůtě stanovené příslušným orgánem, má žadatel přístup k řízení v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II a v oddíle I kapitoly III.

Článek 59

Pojem bezpečné třetí země

1. Třetí zemi lze označit za bezpečnou třetí zemi, pouze pokud v ní:
- a) není ohrožen život a svoboda cizích státních příslušníků z důvodu rasy, náboženství, státního občanství, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo politického názoru;
 - b) cizí státní příslušníci nečelí reálnému nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 nařízení (EU) 2024/...⁺;
 - c) cizí státní příslušníci jsou chráněni před návratem v souladu s Ženevskou úmluvou a před vyhoštěním, jež by porušilo právo na ochranu před mučením a krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním, jak je stanovena v mezinárodním právu;
 - d) existuje možnost požádat o účinnou ochranu ve smyslu článku 57, a jsou-li splněny podmínky, tuto ochranu získat.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Jak na úrovni Unie, tak na vnitrostátní úrovni lze třetí zemi označit za bezpečnou třetí zemi s výjimkou určitých částí jejího území nebo jasně identifikovatelných kategorií osob.
3. Posouzení, zda lze třetí zemi označit za bezpečnou třetí zemi v souladu s tímto nařízením, musí být podloženo informacemi z mnoha relevantních a dostupných zdrojů, včetně informací od členských států, Agentury pro azyl, Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a od dalších příslušných mezinárodních organizací.
4. Pojem bezpečné třetí země lze uplatnit:
 - a) v případech, kdy byla třetí země označena za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s článkem 60 nebo 64, nebo
 - b) ve vztahu ke konkrétnímu žadateli, pokud země nebyla označena za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni, za předpokladu, že jsou ve vztahu k tomuto žadateli splněny podmínky stanovené v odstavci 1.
5. Pojem bezpečné třetí země lze uplatnit pouze tehdy, pokud:
 - a) žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné třetí země nevztahuje;
 - b) mezi žadatelem a dotčenou třetí zemí existuje vazba, jež představuje dostatečný důvod pro odchod žadatele do této země.

6. Třetí zemi lze považovat za bezpečnou třetí zemi pro nezletilou osobu bez doprovodu pouze tehdy, pokud to není v rozporu s jejím nejlepším zájmem a pokud orgány členských států obdrží od orgánů dotčené třetí země ujištění o tom, že nezletilá osoba bez doprovodu bude orgány této třetí země převzata a že bude mít okamžitě přístup k účinné ochraně ve smyslu článku 57.
7. Pokud se Unie a třetí země na základě článku 218 Smlouvy o fungování EU společně dohodly, že migranti přijatí podle uvedené dohody budou chráněni v souladu s příslušnými mezinárodními standardy a při plném dodržování zásady nenavracení, lze podmínky tohoto článku týkající se statusu bezpečné třetí země považovat za splněné, aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 6.
8. Pokud je žádost zamítnuta jako nepřípustná v důsledku uplatnění pojmu bezpečné třetí země, rozhodující orgán:
 - a) informuje žadatele v souladu s článkem 36 a
 - b) vydá mu doklad, kterým se orgány dotčené třetí země v jazyce této země informují o tom, že žádost nebyla posouzena po věcné stránce v důsledku uplatnění pojmu bezpečné třetí země.
9. Pokud dotčená třetí země žadatele nepřevzme nebo nepřevzme zpět na své území, má žadatel přístup k řízení v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II a v oddíle I kapitoly III.

Článek 60

Označení bezpečných třetích zemí na úrovni Unie

1. Třetí země se označují za bezpečné třetí země na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 59 odst. 1.
2. Komise přezkoumává situaci v třetích zemích, které jsou označeny za bezpečné třetí země, s pomocí Agentury pro azyl a na základě informací z jiných zdrojů uvedených v čl. 59 odst. 3.
3. Agentura pro azyl poskytne Komisi na její žádost informace a analýzy týkající se konkrétních třetích zemí, které by mohly být zváženy pro označení za bezpečné třetí země na úrovni Unie. Komise neprodleně zváží každou žádost členského státu o posouzení, zda by určitá třetí země mohla být označena za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie.
4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se pozastavuje označení třetí země za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.

Článek 61

Pojem bezpečné země původu

1. Třetí zemi lze označit za bezpečnou zemi původu v souladu s tímto nařízením, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v ní nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/...⁺ a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.
2. Jak na úrovni Unie, tak na vnitrostátní úrovni lze třetí zemi označit za bezpečnou zemi původu s výjimkou určitých částí jejího území nebo jasně identifikovatelných kategorií osob.
3. Posouzení, zda je třetí země bezpečnou zemí původu v souladu s tímto nařízením, musí být podloženo informacemi z mnoha relevantních a dostupných zdrojů, včetně informací od členských států, Agentury pro azyl, Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a od dalších relevantních mezinárodních organizací, a zohledňovat společnou analýzu informací o zemi původu podle článku 11 nařízení (EU) 2021/2303, je-li k dispozici.
4. Při posouzení podle odstavce 3 se vezme v úvahu mimo jiné rozsah, v jakém je poskytována ochrana proti pronásledování nebo vážné újmě prostřednictvím:
 - a) relevantních právních předpisů země a způsobu, jakým se uplatňují;

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- b) dodržování práv a svobod stanovených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod nebo Mezinárodním paktu o občanských a politických právech nebo Úmluvě OSN proti mučení, zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 uvedené evropské úmluvy nelze odchýlit;
- c) neuplatňování praxe vyhoštění, vystěhování nebo vydání vlastních občanů do třetích zemí, v nichž mimo jiné hrozí vážné nebezpečí, že by byli vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, nebo v nichž by jejich život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jejich rasy, náboženství, národnosti, sexuální orientace, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení, nebo v nichž hrozí vážné nebezpečí vyhoštění, vystěhování nebo vydání do jiné třetí země;
- d) systému účinné právní ochrany proti porušování těchto práv a svobod.

5. Pojem bezpečné země původu lze uplatnit pouze tehdy, pokud:

- a) je žadatel státním příslušníkem této země nebo osobou bez státní příslušnosti a dříve měl v této zemi obvyklý pobyt;
- b) žadatel nepatří do kategorie osob, pro které byla stanovena výjimka při označování třetí země za bezpečnou zemi původu;

- c) žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje.

Článek 62

Označení bezpečných zemí původu na úrovni Unie

1. Třetí země se označují za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v článku 61.
2. Komise přezkoumává situaci v třetích zemích, které jsou označeny za bezpečné země původu, s pomocí Agentury pro azyl a na základě informací z jiných zdrojů uvedených v čl. 61 odst. 3.
3. Agentura pro azyl poskytne Komisi na její žádost informace a analýzy týkající se konkrétních třetích zemí, které by mohly být zváženy pro označení za bezpečné země původu na úrovni Unie. Komise neprodleně zváží každou žádost členského státu o posouzení, zda by určitá třetí země mohla být označena za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie.
4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se pozastavuje označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.

Článek 63

Pozastavení a zrušení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie

1. V případě významných změn situace ve třetí zemi, která je označena za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, provede Komise odůvodněné posouzení, zda daná třetí země splňuje podmínky stanovené v článku 59 nebo 61, a pokud Komise usoudí, že tyto podmínky již plněny nejsou, přijme v souladu s článkem 74 akt v přenesené pravomoci, kterým se pozastaví označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie po dobu šesti měsíců.
2. Komise situaci ve třetí zemi uvedené v odstavci 1 průběžně přezkoumává, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím poskytovaným členskými státy a Agenturou pro azyl a týkajícím se následných změn situace v dané třetí zemi.
3. Přijme-li Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s odstavcem 1, kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, předloží do tří měsíců ode dne jeho přijetí návrh na změnu tohoto nařízení v souladu s řádným legislativním postupem tak, aby bylo označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zrušeno.

4. Pokud Komise návrh uvedený v odstavci 3 do tří měsíců ode dne přijetí aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 1 nepředloží, akt v přenesené pravomoci, kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, pozbývá účinku. Pokud Komise takový návrh v uvedené lhůtě předloží, je zmocněna na základě odůvodněného posouzení prodloužit platnost uvedeného aktu v přenesené pravomoci na dobu šesti měsíců, s možností jednou toto prodloužení obnovit.
5. Aniž je dotčen odstavec 4, není-li návrh Komise na zrušení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie přijat do patnácti měsíců od předložení návrhu Komisí, pozbývá pozastavení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie účinku.

Článek 64

Označení třetích zemí za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na vnitrostátní úrovni

1. Členské státy si mohou ponechat nebo zavést právní předpisy, které pro účely posuzování žádostí o mezinárodní ochranu umožňují vnitrostátní označení bezpečných třetích zemí nebo bezpečných zemí původu jiných než těch, které jsou označeny na úrovni Unie.
2. Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pozastaveno podle čl. 63 odst. 1, členské státy danou zemi neoznačí za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni.

3. Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pozastaveno v souladu s řádným legislativním postupem, může členský stát oznámit Komisi, že se domnívá, že daná země v návaznosti na změny situace v ní opět splňuje podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 a v článku 61.

Toto oznámení zahrnuje odůvodněné posouzení toho, zda daná země podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 a článku 61 splňuje, včetně vysvětlení toho, jaké konkrétní změny situace v dané třetí zemi přispěly k tomu, že daná země tyto podmínky opět splňuje.

Po tomto oznámení požádá Komise Agenturu pro azyl, aby jí poskytla informace a analýzu situace ve třetí zemi.

Oznamující členský stát může třetí zemi označit za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni, pouze pokud Komise proti takovému označení nevznese námitku.

Právo Komise vznést námitku je omezeno na dobu dvou let ode dne, kdy bylo zrušeno označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie. Komise případnou námitku vznese do tří měsíců ode dne každého oznámení členským státem a po řádném přezkumu situace v této třetí zemi s ohledem na podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 a článku 61 tohoto nařízení.

Pokud se Komise domnívá, že tyto podmínky jsou splněny, může předložit návrh na změnu tohoto nařízení v souladu s řádným legislativním postupem tak, aby byla daná třetí země označena za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie.

4. Členské státy Komisi a Agentuře pro azyl oznámí třetí země označené za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na vnitrostátní úrovni ke dni ... [den použitelnosti tohoto nařízení] a okamžitě po každém označení nebo každé změně označení. Členské státy Komisi a Agenturu pro azyl jednou ročně informují o dalších bezpečných třetích zemích, na které se tento pojem uplatňuje ve vztahu ke konkrétním žadatelům, jak je uvedeno v čl. 59 odst. 4 písm. b).

Kapitola IV

Řízení o odnětí mezinárodní ochrany

Článek 65

Odnětí mezinárodní ochrany

Rozhodující orgán nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, příslušný soud zahájí posuzování za účelem odnětí mezinárodní ochrany státnímu příslušníkovi třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti, pokud se objeví nové skutečnosti nebo zjištění naznačující, že existují důvody k přehodnocení toho, zda splňují podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, zejména v případech uvedených v člancích 14 a 19 nařízení (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Článek 66

Procesní pravidla pro odnětí mezinárodní ochrany

1. Pokud rozhodující orgán nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, příslušný soud zahájí posuzování za účelem odnětí mezinárodní ochrany státnímu příslušníkovi třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti, požívá dotčená osoba těchto záruk:
 - a) je písemně informována o tom, že je znovu posuzováno, zda splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a o důvodech tohoto nového posouzení;
 - b) je informována o povinnosti spolupracovat s rozhodujícím orgánem a jinými příslušnými orgány, zejména o skutečnosti, že je povinna učinit písemné prohlášení a dostavit se k osobnímu pohovoru nebo k jednání a zodpovědět otázky;
 - c) je informována o důsledcích, pokud nebude spolupracovat s rozhodujícím orgánem a jinými příslušnými orgány, a o tom, že nepředložení písemného prohlášení a nedostavení se k osobnímu pohovoru nebo jednání bez řádného odůvodnění nebrání rozhodujícímu orgánu nebo příslušnému soudu v přijetí rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany, a

- d) dostane příležitost předložit důvody, proč by neměla být její mezinárodní ochrana odňata, písemným prohlášením v přiměřené lhůtě ode dne, kdy obdrží informace uvedené v písmenu a), a při osobním pohovoru či jednání ve lhůtě stanovené rozhodujícím orgánem, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právo, příslušným soudem.

2. Pro účely odstavce 1 rozhodující orgán nebo příslušný soud:

- a) získá relevantní, přesné a aktuální informace z relevantních a dostupných vnitrostátních, unijních a mezinárodních zdrojů a zohlední i společnou analýzu situace v určité zemi původu a pokyny uvedené v článku 11 nařízení (EU) 2021/2303, jsou-li k dispozici, a
- b) nezíská od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy informace způsobem, který by vedl k tomu, že by se tito původci dozvěděli o tom, že je znovu posuzováno, zda dotčená osoba splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

3. Rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany se sdělí písemně co nejdříve. Musí obsahovat skutkové a právní odůvodnění odnětí a písemné poučení o tom, jak lze toto rozhodnutí napadnout, a o příslušných lhůtách.

4. Pokud rozhodující orgán nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, příslušný soud rozhodne o odnětí mezinárodní ochrany, použijí se obdobně články 6, 17, 18 a 19.
5. Pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti nespolupracuje tím, že nepředloží písemné prohlášení, nezúčastní se osobního pohovoru nebo jednání, nebo neodpoví na otázky bez řádného odůvodnění, nebrání neexistence písemného prohlášení nebo osobního pohovoru či jednání rozhodujícímu orgánu nebo příslušnému soudu v přijetí rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany. Takové odmítnutí spolupráce lze pouze považovat za vyvratitelnou domněnku, že si státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti již nepřejí požívat mezinárodní ochrany.
6. Řízení stanovené v tomto článku se nepoužije, pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti:
 - a) se jednoznačně vzdají toho, aby jim byla udělena mezinárodní ochrana;
 - b) se stali státními příslušníky některého členského státu, nebo
 - c) následně obdrží mezinárodní ochranu v jiném členském státě.

Členské státy uzavřou případy, na které se vztahuje tento odstavec, v souladu se svým vnitrostátním právem. Toto uzavření nemusí mít formu rozhodnutí, ale musí být zaznamenáno alespoň ve spisu žadatele spolu s uvedením právního důvodu.

Kapitola V

Řízení o opravném prostředku

Článek 67

Právo na účinný opravný prostředek

1. Žadatelé a osoby, kterým byla odňata mezinárodní ochrana, mají v souladu se základními zásadami a zárukami stanovenými v kapitole II, jež se týkají řízení o opravném prostředku, právo na účinný opravný prostředek před soudem proti:
 - a) rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nepřipustné;
 - b) rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné nebo zjevně nedůvodné jak ve vztahu k postavení uprchlíka, tak ve vztahu ke statusu doplňkové ochrany;
 - c) rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako konkludentně vzaté zpět;
 - d) rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany;
 - e) rozhodnutí o návratu vydanému v souladu s článkem 37 tohoto nařízení.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy ve svém vnitrostátním právu stanovit, že v případech uvedených v čl. 66 odst. 6 nelze podat odvolání proti rozhodnutí uvedenému v prvním pododstavci písm. d) tohoto odstavce.

Je-li rozhodnutí o návratu přijato jako součást souvisejícího rozhodnutí podle prvního pododstavce písm. a), b), c) nebo d), podá se opravný prostředek proti rozhodnutí o návratu společně s opravným prostředkem proti tomuto souvisejícímu rozhodnutí, a to k témuž soudu, ve stejném soudním řízení a ve stejných lhůtách. Je-li rozhodnutí o návratu vydáno jako samostatný akt podle článku 37, lze proti němu podat opravný prostředek v samostatném soudním řízení. Lhůty pro toto samostatné soudní řízení nesmějí překročit lhůty uvedené v odstavci 7 tohoto článku.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mají osoby uznané za způsobilé pro doplňkovou ochranu právo na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o tom, že je jejich žádost nedůvodná, pokud jde o postavení uprchlíka.
3. Účinný opravný prostředek podle odstavce 1 zahrnuje úplné posouzení *ex nunc* skutkové i právní stránky alespoň před soudem prvního stupně, včetně případného posouzení případných potřeb mezinárodní ochrany podle nařízení (EU) 2024/...⁺.
4. Žadatelům, osobám, kterým byla odňata mezinárodní ochrana, a osobám uznaným za způsobilé pro doplňkovou ochranu je poskytnuto tlumočení pro účely jednání před příslušným soudem, pokud se takové jednání koná a pokud nelze vhodnou komunikaci zajistit jinak.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Považuje-li to soud za nezbytné, zajistí překlad relevantních dokumentů, které ještě nebyly přeloženy v souladu s čl. 34 odst. 4. Alternativně může být jejich překlad proveden jinými subjekty a hrazen z veřejných prostředků v souladu s vnitrostátním právem.

Překlad jiných dokumentů může na vlastní náklady zajistit žadatel, osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, a osoba uznaná za způsobilou pro doplňkovou ochranu.

6. Pokud v případě, že překlad má poskytnout žadatel, nejsou dokumenty předloženy včas, jak stanoví soud, nebo pokud v případě, že překlad má zajistit soud, nejsou dokumenty předloženy včas, aby soud mohl jejich překlad zajistit, může soud odmítnout vzít tyto dokumenty v úvahu.
7. Členské státy stanoví ve svém vnitrostátním právu následující lhůty, v nichž se mohou žadatelé, osoby, kterým byla odňata mezinárodní ochrana, a osoby uznané za způsobilé pro doplňkovou ochranu podávat opravné prostředky proti rozhodnutím uvedeným v odstavci 1:
- a) nejméně pět dnů a nejvýše deset dnů v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nepřijatelné, konkludentně vzaté zpět, nedůvodné nebo zjevně nedůvodné, pokud se v okamžiku rozhodnutí uplatní některá z okolností uvedených v čl. 42 odst. 1 nebo 3;
 - b) nejméně dva týdny a nejvýše jeden měsíc ve všech ostatních případech.

8. Lhůty uvedené v odstavci 7 začínají běžet ode dne, kdy je rozhodnutí rozhodujícího orgánu nebo, v případě odnětí mezinárodní ochrany a stanoví-li tak vnitrostátní právo, rozhodnutí soudu oznámeno žadateli, osobě, které byla odňata mezinárodní ochrana, osobě uznané za způsobilou pro doplňkovou ochranu nebo jejich zástupci nebo právnímu poradci, který žadatele právně zastupuje. Postup pro oznámení stanoví vnitrostátní právo.

Článek 68

Odkladný účinek opravného prostředku

1. Účinky rozhodnutí o návratu se automaticky pozastavují na dobu, dokud mají žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, právo setrvat nebo je jim umožněno setrvat v souladu s tímto článkem.
2. Žadatelé a osoby, kterým byla odňata mezinárodní ochrana, mají právo setrvat na území členských států, dokud neuplyne lhůta, v níž mohou uplatnit právo na účinný opravný prostředek u soudu prvního stupně, a pokud bylo v dané lhůtě toto právo uplatněno, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku.

3. Aniž je dotčena zásada nenavrácení, nemají žadatel ani osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, právo setrvat podle odstavce 2, pokud příslušný orgán přijal některé z následujících rozhodnutí:
- a) rozhodnutí, kterým se žádost zamítá jako nedůvodná nebo zjevně nedůvodná, pokud v době rozhodnutí:
 - i) bylo se žadatelem vedeno zrychlené řízení o posouzení žádosti podle čl. 42 odst. 1 nebo 3;
 - ii) bylo se žadatelem vedeno řízení na hranicích, s výjimkou případů, kdy je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu;
 - b) rozhodnutí, kterým se žádost zamítá jako nepřípustná podle čl. 38 odst. 1 písm. a), d) nebo e) nebo odst. 2, s výjimkou případů, kdy je žadatelem nezletilá osoba bez doprovodu, s níž je vedeno řízení na hranicích;
 - c) rozhodnutí, kterým se žádost zamítá jako konkludentně vzatá zpět;
 - d) rozhodnutí, kterým se následná žádost zamítá jako nedůvodná nebo zjevně nedůvodná; nebo
 - e) rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany v souladu s čl. 14 odst. 1 písm. b), d) nebo e) nebo s čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2024/...⁺.

⁺ Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. V případech uvedených v odstavci 3 má soud pravomoc rozhodnout na návrh žadatele nebo osoby, které byla odňata mezinárodní ochrana, a po posouzení skutkové i právní stránky o tom, zda by mělo být žadateli nebo osobě, které byla odňata mezinárodní ochrana, umožněno setrvat na území členských států, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku. Příslušný soud musí mít podle vnitrostátního práva pravomoc rozhodnout v této věci z moci úřední.
5. Pro účely odstavce 4 platí v relevantních případech pro rozhodnutí z moci úřední tyto podmínky:
- a) žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, mají k dispozici lhůtu nejméně pěti dnů ode dne, kdy jim bylo rozhodnutí oznámeno, na to, aby podali návrh na to, aby jim bylo umožněno setrvat na území daného státu, dokud nebude znám výsledek řízení o opravném prostředku;
 - b) žadateli nebo osobě, které byla odňata mezinárodní ochrana, se poskytne tlumočení v případě jednání před příslušným soudem, pokud nelze vhodnou komunikaci zajistit jinak;
 - c) žadateli nebo osobě, které byla odňata mezinárodní ochrana, se na požádání poskytne bezplatná právní pomoc a právní zastoupení v souladu s článkem 17;

- d) žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, se nevyhostí z území příslušného členského státu:
 - i) dokud neuplyne lhůta pro podání soudního návrhu na to, aby jim bylo umožněno setrvat;
 - ii) pokud žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, podali návrh na to, aby jim bylo umožněno setrvat, ve stanovené lhůtě, dokud soud nerozhodne, zda jim bude umožněno setrvat na daném území či nikoli;
 - e) žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, jsou řádně a včas informováni o svých právech podle tohoto odstavce.
6. V případě následných žádostí mohou členské státy odchylně od odst. 5 písm. d) ve vnitrostátním právu stanovit, že žadatel nemá právo setrvat, aniž je dotčeno dodržování zásady nenavrácení, pokud se má za to, že opravný prostředek podal pouze proto, aby zdržel nebo zmařil výkon rozhodnutí o návratu, jenž by vedl k bezprostřednímu vyhoštění žadatele z členského státu.

7. Žadatel nebo osoba, které byla odňata mezinárodní ochrana, již podávají další opravný prostředek proti prvnímu nebo následnému rozhodnutí o opravném prostředku, nemají právo setrvat na území daného členského státu, aniž je dotčena možnost soudu umožnit jim setrvat, a to na jejich návrh, nebo z moci úřední v případech, kdy se uplatní zásada nenavrácení.

Článek 69

Délka řízení o opravném prostředku v prvním stupni

Aniž je dotčeno přiměřené a úplné projednání opravného prostředku, stanoví členské státy ve svém vnitrostátním právu přiměřené lhůty pro soudní přezkum rozhodnutí v souladu s čl. 67 odst. 1.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek 70

Napadení rozhodnutí orgány veřejné moci

Tímto nařízením není dotčena možnost orgánů veřejné moci napadnout správní nebo soudní rozhodnutí v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 71
Spolupráce

1. Každý členský stát ustanoví pro záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení, celostátní kontaktní místo a jeho adresu sdělí Komisi. Komise zašle tyto údaje ostatním členským státům.
2. Členské státy přijmou ve spojení s Komisí veškerá vhodná opatření k zavedení přímé spolupráce a výměny informací mezi svými příslušnými orgány a mezi těmito příslušnými orgány a Agenturou pro azyl.
3. Pokud členské státy přijmou opatření podle čl. 13 odst. 6, čl. 27 odst. 5, čl. 28 odst. 5 a čl. 35 odst. 2 a 5, informují Komisi a Agenturu pro azyl, jakmile důvody pro použití těchto mimořádných opatření pominou, a alespoň jednou za rok. Tyto informace pokud možno zahrnují údaje o procentním podílu žádostí, u kterých byly použity odchylky, na celkovém počtu žádostí vyřizovaných v daném období.

Článek 72
Uchovávání údajů

1. Členské státy uchovávají údaje uvedené v člancích 14, 27 a 28 po dobu deseti let ode dne konečného rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu. Údaje se vymaží po uplynutí této lhůty, nebo v případě, že se týkají osoby, která získala občanství některého členského státu před uplynutím této lhůty, jakmile se členský stát dozví, že dotyčná osoba toto občanství získala.
2. Všechny údaje se uchovávají v souladu s nařízením (EU) 2016/679, včetně zásady účelu a omezení uchovávání.

Článek 73
Počítání lhůt

Není-li stanoveno jinak, počítají se lhůty stanovené v tomto nařízení takto:

- a) lhůta vyjádřená ve dnech, týdnech nebo měsících se počítá od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo byl učiněn určitý úkon; den, kdy ke skutečnosti nebo úkonu došlo, se do dané lhůty nezapočítává;

- b) lhůta vyjádřená v týdnech nebo měsících končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu nebo měsíci svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo byl učiněn úkon, od nichž se lhůta počítá; jestliže v případě lhůty vyjádřené v měsících poslední měsíc nemá den, kdy by měla lhůta uplynout, končí lhůta o půlnoci posledního dne uvedeného měsíce;
- c) lhůty zahrnují soboty, neděle a úřední svátky v dotčeném členském státě; případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí tato lhůta uplynutím nejbližší následujícího pracovního dne.

Článek 74

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 60, 62 a 63 je svěřena Komisi na dobu pěti let od ... [den vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 60, 62 a 63 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²².
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 60, 62 nebo 63 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti nim Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byly tyto akty oznámeny, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

²² Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Článek 75
Přechodná opatření

Do ... [tři měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží Komise v úzké spolupráci s členskými státy a příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie společný prováděcí plán Radě s cílem zajistit, aby byly členské státy ke dni ... [první den dvacátého pátého měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost] náležitě připraveny jej provádět, a posoudí při tom zjištěné nedostatky a potřebné operativní kroky a informuje o nich Evropský parlament.

Na základě společného prováděcího plánu uvedeného v prvním pododstavci vypracuje každý členský stát do ... [šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost] za podpory Komise a příslušných institucí a jiných subjektů Unie vnitrostátní prováděcí plán, v němž stanoví opatření a harmonogram jejich provádění. Každý členský stát dokončí provádění svého plánu do ... [první den dvacátého pátého měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Pro účely provádění tohoto článku mohou členské státy využít podporu příslušných institucí a jiných subjektů Unie a fondy Unie mohou členským státům poskytovat finanční podporu v souladu s právními akty, jimiž se tyto instituce a jiné subjekty a fondy řídí.

Komise provádění vnitrostátních prováděcích plánů pečlivě monitoruje.

Článek 76
Finanční podpora

Opatření přijatá členskými státy za účelem zavedení bezplatného poskytování právních informací a přiměřené kapacity pro provádění řízení na hranicích v souladu s tímto nařízením jsou způsobilá pro finanční podporu z fondů, které jsou k dispozici v mezích víceletého finančního rámce na období 2021–2027.

Článek 77
Monitorování a hodnocení

Do ... [dva roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení] a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení v členských státech, a bude-li to vhodné, navrhne jeho změny.

Členské státy Komisi na její žádost zašlou informace nezbytné k vypracování její zprávy nejpozději devět měsíců před tím, než uvedená lhůta uplyne.

Do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každé tři roky Komise posoudí, zda jsou počty stanovené v článku 46 a v čl. 47 odst. 1 druhém pododstavci a výjimky z azylového řízení na hranicích i nadále přiměřené celkové situaci v oblasti migrace v Unii, a bude-li to vhodné, navrhne jakékoli cílené změny.

Do ... [jeden rok ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] Komise přezkoumá pojem bezpečné třetí země, a bude-li to vhodné, navrhne jakékoli cílené změny.

Článek 78

Zrušení

1. Směrnice 2013/32/EU se zrušuje s účinkem ode dne uvedeného v čl. 79 odst. 2, aniž je dotčen čl. 79 odst. 3.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.
3. Směrnice Rady 2005/85/ES²³ se rozsahu, v jakém byla i nadále závazná pro členské státy, které nejsou vázány směrnicí 2013/32/EU, zrušuje s účinkem ode dne, od kterého jsou tyto členské státy vázány tímto nařízením. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 79

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne ... [dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

²³ Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13).

3. Toto nařízení se použije na řízení o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k žádostem podaným od ... [den použitelnosti tohoto nařízení]. Žádosti o mezinárodní ochranu podané před tímto dnem se řídí směrnicí 2013/32/EU. Toto nařízení se použije na řízení o odnětí mezinárodní ochrany, pokud bylo posuzování za účelem odnětí mezinárodní ochrany zahájeno dne ... [den použitelnosti tohoto nařízení] nebo později. Pokud bylo posuzování za účelem odnětí mezinárodní ochrany zahájeno před tímto dnem, řídí se řízení o odnětí mezinárodní ochrany směrnicí 2013/32/EU.
4. V případě členských států, které nejsou směrnicí 2013/32/EU vázány, se odkazy na tuto směrnici v odstavci 3 považují za odkazy na směrnici 2005/85/ES.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 3
Čl. 2 písm. a)	–
Čl. 2 písm. b), c) a d)	Čl. 3 body 12, 13 a 14
Čl. 2 písm. e)	Čl. 3 bod 8
Čl. 2 písm. f)	Čl. 3 bod 16
Čl. 2 písm. g) a h)	Čl. 3 body 1 a 2
Čl. 2 písm. i)	Čl. 3 bod 5
Čl. 2 písm. j) a k)	Čl. 3 body 3 a 4
Čl. 2 písm. l) a m)	Čl. 3 body 6 a 7
Čl. 2 písm. n)	–
Čl. 2 písm. o), p) a q)	Čl. 3 body 17, 18 a 19
–	Čl. 3 body 9, 10, 11, 15 a 20
Čl. 3 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 3 odst. 3	Čl. 2 odst. 3
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 a 7
Čl. 4 odst. 2 písm. a)	Čl. 4 odst. 6
Čl. 4 odst. 2 písm. b)	–
–	Čl. 4 odst. 3 a 5
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 8

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 4	–
Čl. 4 odst. 5	–
Článek 5	–
–	Článek 5
–	Článek 26
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 27 odst. 1 první pododstavec první věta
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 4 a čl. 27 odst. 3
Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 4 odst. 2
–	Čl. 27 odst. 1 první pododstavec písm. a) až d) a druhý pododstavec
–	Čl. 27 odst. 2, 4, 6 a 7
Čl. 6 odst. 2	Čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 písm. a)
–	Čl. 28 odst. 2
Čl. 6 odst. 3	Čl. 28 odst. 3
Čl. 6 odst. 4	Čl. 28 odst. 4
–	Čl. 28 odst. 5, 6 a 7
Čl. 6 odst. 5	Čl. 27 odst. 5
–	Článek 29
Článek 7	Článek 31 a 32
Čl. 7 odst. 1	–
Čl. 7 odst. 2 první pododstavec	Čl. 31 odst. 1
Čl. 7 odst. 2 druhý pododstavec	–
–	Čl. 31 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	Čl. 32 odst. 1
–	Čl. 32 odst. 2 a 3

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 7 odst. 4 a 5	–
Čl. 7 odst. 5	–
–	Článek 33
Čl. 8 odst. 1	Čl. 30 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 2	Čl. 30 odst. 3
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 2	Čl. 10 odst. 3 a odst. 4 písm. a) a b)
Čl. 9 odst. 3	Čl. 10 odst. 5
–	Čl. 10 odst. 4 písm. c)
Čl. 10 odst. 1	–
Čl. 10 odst. 2	Čl. 39 odst. 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 34 odst. 2
Čl. 10 odst. 3 písm. a)	Čl. 34 odst. 2
–	Čl. 34 odst. 2 písm. a)
Čl. 10 odst. 3 písm. b)	Čl. 34 odst. 2 písm. b)
	Čl. 34 odst. 2 písm. c) až g)
Čl. 10 odst. 3 písm. c) a d)	Čl. 34 odst. 3
Čl. 10 odst. 4	–
Čl. 10 odst. 5	Čl. 34 odst. 4
Čl. 11 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 11 odst. 2 první pododstavec	Čl. 36 odst. 2 a 3
Čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec	–
Čl. 11 odst. 3	Čl. 36 odst. 3
–	Čl. 36 odst. 4

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 12 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	Čl. 8 odst. 2 první pododstavec písm. b), c), e) a druhý pododstavec
–	Čl. 8 odst. 2 první pododstavec písm. a) a d)
–	Čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 8 odst. 3
Čl. 12 odst. 1 písm. c)	Čl. 8 odst. 4
Čl. 12 odst. 1 písm. d)	Čl. 8 odst. 5
Čl. 12 odst. 1 písm. e)	Čl. 8 odst. 6
Čl. 12 odst. 1 písm. f)	Čl. 8 odst. 2 první pododstavec písm. f)
–	Čl. 8 odst. 7
Čl. 12 odst. 2	–
–	Čl. 9 odst. 1
Čl. 13 odst. 1	Čl. 9 odst. 2
–	Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. a), b), d), e), g) a h)
Čl. 13 odst. 2 písm. a)	Čl. 9 odst. 4
Čl. 13 odst. 2 písm. b)	Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. f)
Čl. 13 odst. 2 písm. c)	Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. c) a odst. 3
Čl. 13 odst. 2 písm. d)	Čl. 9 odst. 5
Čl. 13 odst. 2 písm. e)	–
Čl. 13 odst. 2 písm. f)	–
–	Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 6 první věta

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
–	Čl. 11 odst. 2
–	Čl. 13 odst. 1
Čl. 14 odst. 1 druhý podstavec	Čl. 13 odst. 6
Čl. 14 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 2
Čl. 14 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 22 odst. 3 první pododstavec
Čl. 14 odst. 2 první pododstavec	Čl. 13 odst. 11
Čl. 14 odst. 2 písm. a)	Čl. 13 odst. 11 první pododstavec písm. a)
–	Čl. 13 odst. 8 a 10
–	Čl. 13 odst. 11 první pododstavec písm. b), d), e) a třetí pododstavec
–	Čl. 13 odst. 13 první podstavec
Čl. 14 odst. 2 písm. b)	Čl. 13 odst. 11 první pododstavec písm. c)
Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 11 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 3	Čl. 13 odst. 14
Čl. 14 odst. 4	Čl. 13 odst. 11 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 5	Čl. 41 odst. 1 písm. d)
Čl. 15 odst. 1	–
Čl. 15 odst. 2	Čl. 13 odst. 3
Čl. 15 odst. 3	Čl. 13 odst. 3
Čl. 15 odst. 3 písm. a)	Čl. 13 odst. 7 písm. a)
Čl. 15 odst. 3 písm. b)	Čl. 13 odst. 9
Čl. 15 odst. 3 písm. c)	Čl. 13 odst. 5 a 9
Čl. 15 odst. 3 písm. d)	Čl. 13 odst. 7 písm. b)
Čl. 15 odst. 3 písm. e)	Čl. 22 odst. 3 druhý pododstavec
–	Čl. 13 odst. 8
–	Čl. 13 odst. 10

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
–	Čl. 13 odst. 1
Čl. 15 odst. 4	–
Článek 16	Čl. 12 odst. 2
Čl. 17 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	Čl. 14 odst. 2
Čl. 17 odst. 3 první pododstavec	Čl. 14 odst. 3 a 4
Čl. 17 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 5
Čl. 17 odst. 4	Čl. 14 odst. 4
Čl. 17 odst. 5 první pododstavec	Čl. 14 odst. 6 první pododstavec
Čl. 17 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 17 odst. 5 třetí pododstavec	–
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec	Čl. 24 odst. 1
Čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 24 odst. 5 a 6
Čl. 18 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 24 odst. 2 druhý pododstavec
–	Čl. 24 odst. 2 první a třetí pododstavec
–	Čl. 24 odst. 5 a 6
Čl. 18 odst. 2	Čl. 24 odst. 3
Čl. 18 odst. 3	Čl. 24 odst. 4
Článek 19	–
–	Článek 16
Čl. 20 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
–	Čl. 17 odst. 2
–	Čl. 17 odst. 2 písm. a)
Čl. 20 odst. 3 první pododstavec	Čl. 17 odst. 2 písm. b)

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
–	Čl. 17 odst. 2 písm. c) a d)
Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 3
Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 19 odst. 2
Čl. 20 odst. 4	–
Čl. 21 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 21 odst. 2	–
Čl. 21 odst. 3	Čl. 19 odst. 2
Čl. 21 odst. 4	Čl. 19 odst. 4
Čl. 21 odst. 5	Čl. 19 odst. 5
–	Čl. 19 odst. 3
Čl. 22 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
–	Čl. 15 odst. 2 a 4
Čl. 22 odst. 2	Čl. 19 odst. 1
Čl. 23 odst. 1	Čl. 18 odst. 1 a 2
Čl. 23 odst. 2	Čl. 18 odst. 3
Čl. 23 odst. 3 první pododstavec	Čl. 13 odst. 4
Čl. 23 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 13 třetí pododstavec
Čl. 23 odst. 4 první pododstavec	–
Čl. 23 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 12
Čl. 23 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 13 druhý pododstavec
Čl. 24 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
Čl. 24 odst. 2	Čl. 20 odst. 1
–	Čl. 20 odst. 2, 4 a 5
–	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 24 odst. 3	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 24 odst. 4	Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec
–	Čl. 23 odst. 1
–	Čl. 23 odst. 2 čtvrtý pododstavec
–	Čl. 23 odst. 3 a 4
–	Čl. 23 odst. 5 první pododstavec písm. b), c) a druhý pododstavec
–	Čl. 23 odst. 6 a 7
Čl. 25 odst. 1 první pododstavec písm. a)	Čl. 23 odst. 2 první a druhý pododstavec, čl. 23 odst. 5 první pododstavec písm. a) a čl. 23 odst. 9
Čl. 25 odst. 1 první pododstavec písm. b)	Čl. 23 odst. 8
Čl. 25 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 23 odst. 8 třetí pododstavec
–	Čl. 23 odst. 10
Čl. 25 odst. 2	Čl. 23 odst. 2 třetí pododstavec
–	Čl. 22 odst. 2 a 3
Čl. 25 odst. 3 písm. a)	Čl. 22 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 25 odst. 3 písm. b)	Čl. 23 odst. 5
Čl. 25 odst. 4	–
Čl. 25 odst. 5	Článek 25
Čl. 25 odst. 5 první pododstavec	Čl. 25 odst. 1 a 3
Čl. 25 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 25 odst. 4
Čl. 25 odst. 5 třetí pododstavec písm. a)	Čl. 25 odst. 4
Čl. 25 odst. 5 třetí pododstavec písm. b)	Čl. 25 odst. 5
Čl. 25 odst. 5 třetí pododstavec písm. c)	–

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 25 odst. 5 čtvrtý pododstavec	Čl. 25 odst. 6
–	Čl. 25 odst. 7
Čl. 25 odst. 6 první pododstavec	Čl. 22 odst. 1
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 42 odst. 3
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. a) bod i)	Čl. 42 odst. 3 písm. a)
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. a) bod ii)	Čl. 42 odst. 3 písm. c)
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. a) bod iii)	Čl. 42 odst. 3 písm. b)
–	Čl. 42 odst. 3 písm. d) a e)
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 53 odst. 1
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod i)	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod ii)	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod iii)	Čl. 53 odst. 1
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod iv)	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod v)	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) bod vi)	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. b) druhá věta	–
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 59 odst. 5 a 6
Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec písm. d)	–
Článek 26	–

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 27 odst. 1	Čl. 40 odst. 1 a 3
–	Čl. 40 odst. 2 a 4
Čl. 27 odst. 2	–
Čl. 28 odst. 1 první pododstavec	Čl. 41 odst. 5
Čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 41 odst. 1 písm. d)
Čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 41 odst. 1 písm. e) a f)
–	Čl. 41 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 28 odst. 1 třetí pododstavec	–
–	Čl. 41 odst. 2, 3 a 4
Čl. 28 odst. 2	–
Čl. 28 odst. 3	–
Článek 29	Článek 6
Článek 30	Čl. 7 odst. 2
Čl. 31 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
–	Čl. 34 odst. 2
–	Čl. 34 odst. 3
–	Čl. 34 odst. 4
–	Článek 35
–	Čl. 35 odst. 1
–	Čl. 35 odst. 2
–	Čl. 35 odst. 3
Čl. 31 odst. 2	Čl. 35 odst. 4
Čl. 31 odst. 3 první pododstavec	Čl. 35 odst. 4
Čl. 31 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 35 odst. 5

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 31 odst. 3 třetí pododstavec písm. a)	Čl. 35 odst. 5 písm. b)
Čl. 31 odst. 3 třetí pododstavec písm. b)	Čl. 35 odst. 5 písm. a)
Čl. 31 odst. 3 třetí pododstavec písm. c)	Čl. 35 odst. 5 písm. c)
Čl. 31 odst. 3 čtvrtý pododstavec	–
Čl. 31 odst. 4	Čl. 35 odst. 7
Čl. 31 odst. 5	Čl. 35 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 31 odst. 6	–
Čl. 31 odst. 7	Čl. 34 odst. 5
Čl. 31 odst. 8	Čl. 42 odst. 1
Čl. 31 odst. 8 písm. a)	Čl. 42 odst. 1 písm. a)
Čl. 31 odst. 8 písm. b)	Čl. 42 odst. 1 písm. e)
Čl. 31 odst. 8 písm. c)	Čl. 42 odst. 1 písm. c)
Čl. 31 odst. 8 písm. d)	–
Čl. 31 odst. 8 písm. e)	Čl. 42 odst. 1 písm. b)
Čl. 31 odst. 8 písm. f)	Čl. 42 odst. 1 písm. g)
Čl. 31 odst. 8 písm. g)	Čl. 42 odst. 1 písm. d)
Čl. 31 odst. 8 písm. h)	Čl. 42 odst. 1 písm. h)
Čl. 31 odst. 8 písm. i)	–
Čl. 31 odst. 8 písm. j)	Čl. 42 odst. 1 písm. f)
–	Čl. 42 odst. 1 písm. i)
–	Čl. 42 odst. 1 písm. j)
Čl. 31 odst. 9	Čl. 35 odst. 3
–	Čl. 42 odst. 2
–	Čl. 42 odst. 3
–	Čl. 42 odst. 4

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 32 odst. 1	Čl. 39 odst. 3
Čl. 32 odst. 2	Čl. 39 odst. 4
Čl. 33 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
Čl. 33 odst. 2	Čl. 38 odst. 1
Čl. 33 odst. 2 písm. a)	Čl. 38 odst. 1 písm. c)
Čl. 33 odst. 2 písm. b)	Čl. 38 odst. 1 písm. a)
Čl. 33 odst. 2 písm. c)	Čl. 38 odst. 1 písm. b)
Čl. 33 odst. 2 písm. d)	Čl. 38 odst. 2
Čl. 33 odst. 2 písm. e)	–
–	Čl. 38 odst. 1 písm. d)
–	Čl. 38 odst. 1 písm. e)
Čl. 34 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 34 odst. 2	Čl. 13 odst. 6
–	Článek 57
Čl. 35 první pododstavec	Čl. 58 odst. 1
Čl. 35 druhý pododstavec	Čl. 58 odst. 2
–	Čl. 58 odst. 3
–	Čl. 58 odst. 4
–	Čl. 58 odst. 5
–	Článek 60
Čl. 36 odst. 1	Čl. 61 odst. 5
–	Čl. 61 odst. 1
–	Čl. 61 odst. 2
–	Čl. 61 odst. 3

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
–	Čl. 61 odst. 4
Čl. 36 odst. 2	–
–	Článek 62
–	Článek 63
Čl. 37 odst. 1	Čl. 64 odst. 1
Čl. 37 odst. 2	–
Čl. 37 odst. 3	–
–	Čl. 64 odst. 2
–	Čl. 64 odst. 3
Čl. 37 odst. 4	Čl. 64 odst. 4
Čl. 38 odst. 1	Čl. 59 odst. 1
–	Čl. 59 odst. 2
–	Čl. 59 odst. 3
Čl. 38 odst. 2 písm. a)	Čl. 59 odst. 5 písm. b)
–	Čl. 59 odst. 4
Čl. 38 odst. 2 písm. b)	–
Čl. 38 odst. 2 písm. c)	Čl. 59 odst. 5
–	Čl. 59 odst. 6
–	Čl. 59 odst. 7
Čl. 38 odst. 3	Čl. 59 odst. 8
Čl. 38 odst. 4	Čl. 59 odst. 9
Čl. 38 odst. 5	Čl. 64 odst. 4
Článek 39	–
Čl. 40 odst. 1	Čl. 55 odst. 1

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
–	Čl. 55 odst. 2
Čl. 40 odst. 2	Čl. 55 odst. 3
Čl. 40 odst. 3	Čl. 55 odst. 3 písm. a)
–	Čl. 55 odst. 3 písm. b)
–	Čl. 55 odst. 4
Čl. 40 odst. 4	Čl. 55 odst. 5
–	Čl. 55 odst. 6
Čl. 40 odst. 5	Čl. 55 odst. 7
Čl. 40 odst. 6	–
Čl. 40 odst. 7	–
Článek 41	Článek 56
Čl. 41 odst. 1 první pododstavec písm. a)	Čl. 56 písm. a)
Čl. 41 odst. 1 první pododstavec písm. b)	Čl. 56 písm. b)
Čl. 41 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 56 první věta
Čl. 41 odst. 2	–
Článek 42	–
Čl. 42 odst. 1	Čl. 55 odst. 4
Čl. 42 odst. 2 první pododstavec písm. a)	–
Čl. 42 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 55 odst. 4
Čl. 42 odst. 2 druhý pododstavec	–
Čl. 42 odst. 3	–
Článek 43	Články 43 až 54
Článek 44	Článek 65
Článek 45	Článek 66

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 45 odst. 1	Čl. 66 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	Čl. 66 odst. 2
Čl. 45 odst. 3	Čl. 66 odst. 3
Čl. 45 odst. 4	Čl. 66 odst. 4
–	Čl. 66 odst. 5
Čl. 45 odst. 5	Čl. 66 odst. 6
Článek 46	Článek 67
Čl. 46 odst. 1	Čl. 67 odst. 1
Čl. 46 odst. 1 písm. a) bod i)	Čl. 67 odst. 1 písm. b)
Čl. 46 odst. 1 písm. a) bod ii)	Čl. 67 odst. 1 písm. a)
Čl. 46 odst. 1 písm. a) bod iii)	–
Čl. 46 odst. 1 písm. a) bod iv)	–
Čl. 46 odst. 1 písm. b)	–
Čl. 46 odst. 1 písm. c)	Čl. 67 odst. 1 písm. d)
Čl. 46 odst. 2 první pododstavec	Čl. 67 odst. 2
Čl. 46 odst. 2 druhý pododstavec	–
Čl. 46 odst. 3	Čl. 67 odst. 3
–	Čl. 67 odst. 4
–	Čl. 67 odst. 5
Čl. 46 odst. 4 první pododstavec	–
–	Čl. 67 odst. 6
Čl. 46 odst. 4 druhý pododstavec	–
–	Článek 68
–	Čl. 68 odst. 1
Čl. 46 odst. 5	Čl. 68 odst. 2

Směrnice 2013/32/EU	Toto nařízení
Čl. 46 odst. 6	Čl. 68 odst. 3 a 4
Čl. 46 odst. 6 písm. a)	Čl. 68 odst. 3 písm. a) body i) a ii)
Čl. 46 odst. 6 písm. b)	Čl. 68 odst. 3 písm. b)
Čl. 46 odst. 6 písm. c)	–
Čl. 46 odst. 6 písm. d)	–
–	Čl. 68 odst. 3 písm. c) a e)
Čl. 46 odst. 7	Čl. 68 odst. 4 a 5
Čl. 46 odst. 8	Čl. 68 odst. 5 písm. d) body i) a ii)
Čl. 46 odst. 9	–
Čl. 46 odst. 10	Článek 69
Čl. 46 odst. 11	–
Článek 47	Článek 70
Článek 48	Čl. 7 odst. 1
Článek 49	Článek 71
–	Článek 72
–	Článek 73
–	Článek 74
–	Článek 75
–	Článek 76
Článek 50	Článek 77
Článek 51	–
Článek 52	–
Článek 53	Článek 78
Článek 54	Článek 79
Článek 55	–